

การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ”
PRODUCTION DESIGN IN DRAMA FILM PRODUCTION “CARTERPILLAR”

นางสาว ยลลักษณ์ อุ่นแอ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ”

PRODUCTION DESIGN IN DRAMA FILM PRODUCTION “CARTERPILLAR”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 30 พ.ค. 2560

(ผศ.ดร.chemพัทธ์ พัชรวิชญ์)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์แนวชีวิต เรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ”
PRODUCTION DESIGN IN DRAMA FLLM “CARTERPILLAR”

ชื่อ นางสาว ยลลักษณ์ อุ๋นแอ
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. เขมพัทธ์ พัทธวิชญ์

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์เรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ” ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากความสนใจ ค่านิยมในยุคปัจจุบันที่กำหนดและชีวิตจากรูปลักษณะภายนอก เช่น หน้าตาสวย หล่อ ทรัพย์สินเงินทอง มีภาระงานใหญ่โต เพื่อได้รับการตอบสนองชื่นชมจากสังคมนั้นคือสิ่งที่ต้องการมากกว่าการที่จะเรียนรู้ที่จะแสวงหาความสุขที่แท้จริง ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้สื่อถึงการเลี้ยงลูกไว้โชว์ความสำเร็จของครอบครัวหนึ่ง ผ่านไปในโลกสมมุติที่ทุกคนเกิดมามีเปลือกคล้ายดักแด้ครอบหุ้ม ตั้งแต่เกิดจนอายุ 15 ปี พ่อและแม่ผู้ยึดติดความร่ำรวย สมบูรณ์แบบ ความงามและหน้าตาทางสังคม จึงฝากความคาดหวังลูกชายเดียว

ส่วนตัวข้าพเจ้าศึกษาและควบคุมการออกแบบงานสร้างและการกำกับศิลป์ เลือกใช้สถานที่ให้เหมาะสมกับการก่อสร้างงานสร้างให้ดูสมจริงตามประเภทของภาพยนตร์และเอื้ออำนวยในการถ่ายทำให้เป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวข้าพเจ้าที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตข้างหน้าโดยจะนำเสนอภาพยนตร์อยู่ในประเภทชีวิต

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้จะลุล่วงไม่ได้หากไม่มีผู้สนับสนุนจาก นางสาว หทัย เขียวแสง เพื่อนร่วมงานที่เป็นกำลังหลักสำคัญทำให้เกิดภาพยนตร์เรื่องนี้เกิดขึ้น ตั้งแต่เขียนบท กำกับ การแสดงตลอดจนการแต่งหน้าที่น่าทึ่ง นั้นทำภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร ขอขอบคุณสำหรับการสนับสนุน ช่วยเหลือเรื่องต่างๆ ทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้นและปรับปรุงเพื่อกลายเป็นคนเก่งขึ้นและที่สำคัญขอขอบคุณสำหรับการเสียสละและอยู่ด้วยกันจนภาพยนตร์เสร็จลุล่วงสมบูรณ์แบบ

กราบขอบคุณครอบครัวข้าพเจ้าและญาติพี่น้อง ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ ในการออกแบบงานสร้างที่เปรียบเสมือนความฝันของข้าพเจ้า จนสุดท้ายข้าพเจ้าได้ก่อสร้างขึ้นมาได้จริงๆ ตลอดจนเรื่องงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆที่ใช้ในการถ่ายทำ

ขอบคุณ นายพงษ์ศิริ ชูน้อย, นายบงการ น้อยสีลองและนางนิชฐานิชฐ์ กุลวิโรจน์ นักแสดงที่ทุ่มเทและเสียสละเวลาให้กับภาพยนตร์เรื่องนี้อย่างเต็มที่จนภาพยนตร์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอีกทั้งยังให้คำชี้แนะในด้านการแสดงอีกด้วย

ขอบคุณ ผศ.ดร.เขมพัทธ์ พัทธวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ ต่อการออกแบบงานสร้างและแต่งหน้าในภาพยนตร์และเมตดาช่วยเหลือตั้งแต่ ด้านบทภาพยนตร์ ด้านการตัดต่อตลอดจนเสียงในภาพยนตร์และเรื่องส่วนตัว เจ้าหน้าที่โรงถ่ายภาพยนตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่ช่วยเหลือด้านแรงงานในการสร้างฉากจนสำเร็จรวมทั้งให้ความสะดวกสบาย ด้านสถานที่ตั้งแต่ก่อสร้างและถ่ายทำ

ขอบคุณ คุณพัชร์ สวัสดิ์ชัยเมธ ผู้กำกับศิลป์ และบริษัท Color films จำกัด ที่ได้เมตตา โอกาสและประสบการณ์ดี ๆ จากการฝึกงานที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับข้าพเจ้าอย่างมากในการสร้างงานนี้ขึ้น

ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณทีมงานทุกคนทั้งเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ คุณครูและบุคคลท่านอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวชื่อนามที่ให้ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือรวมทั้งตั้งใจทำงานอย่างขยันขันแข็งจนผลงานชิ้นนี้เสร็จ ลุล่วงในที่สุด

ยลลักษณ์ อุ่นแอ

27 พฤษภาคม 2560

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ช

บทที่

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3

2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล.....	4
คานิยมการเลี้ยงลูกในปัจจุบัน.....	4
ความหมายของความคาดหวัง.....	6
บรรทัดฐานความงามและการศัลยกรรมในสังคมไทย.....	8
การโอ้อวดลูก.....	9
ศึกษาภาพยนตร์เป็นแรงบันดาลใจ.....	11
Human Form.....	11
ศึกษา Mood and Tone ของ Mark Worthington.....	14
การค้นคว้าข้อมูลเพื่อการออกแบบงานสร้าง.....	15
การออกแบบสร้าง.....	15
การค้นคว้าข้อมูลในภาพยนตร์.....	17
ศึกษาภาพยนตร์งานสร้างเรื่อง American Horror Story: Hotel.....	25

3 บทภาพยนตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์.....	33
ประเด็น(Theme)	33
พล็อต (Plot).....	33
โครงเรื่องย่อ (Synopsis).....	33
โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	33
บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	35

4 ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์.....	45
การคัดเลือกนักแสดง.....	45
บทบาทที่ต้องการ.....	45
วิธีการคัดเลือกนักแสดง.....	45
Casting Sheet.....	46
ขั้นตอนการวางแผนออกแบบและเตรียมงานสร้าง.....	49
ฉากของบ้าน.....	49
ฉากห้องรับประทานอาหาร.....	49
ฉากห้องแต่งตัว.....	54
ฉากห้องทำงาน.....	57
ฉากห้องนอน.....	59
ฉากของคลินิกศัลยกรรม.....	61
ฉากห้องพักรักษาผู้ป่วย.....	61
ฉากห้องผ่าตัด.....	63
อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	65
ขั้นตอนการวางแผนออกแบบและเตรียมงานในงานแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ.....	68
การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	69
แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	69
การเตรียมก่อนการถ่ายทำ.....	71
อุปกรณ์กล้องในการถ่ายทำ.....	71
อุปกรณ์ไฟ.....	71

แผนการถ่ายทำ.....	72
การวางแผนงานการประสานงาน.....	75
ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)	
รายละเอียดระหว่างถ่ายทำ.....	77
วิเคราะห์ขั้นตอนการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ.....	83
วิเคราะห์ขั้นตอนการถ่ายทำจากสถานที่.....	84
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production)	
การจัดการไฟล์หลังการถ่ายทำ.....	88
ขั้นตอนการตัดต่อ.....	89
เทคนิคพิเศษทางด้านภาพ.....	94
การแก้สีในภาพยนตร์ (Color Grading).....	95
การทำเสียงในภาพยนตร์.....	96
ออกแบบชื่อเรื่องของภาพยนตร์	
5 บทสรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ	
บทสรุปการทำงาน.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม.....	102
ประวัติผู้วิจัย.....	105

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “Human Form”	11
2.2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “Human Form”	13
2.3 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “American Horror Story: Hotel”	14
2.4 ภาพ Not to be reproduced	24
2.5 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “The grand Budapest”	25
2.6 ภาพแบบร่างฉากในภาพยนตร์เรื่อง “American Horror Story: Hotel”	26
2.7 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “American Horror Story: Hotel”	27
2.8 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “American Horror Story: Hotel”	28
2.9 ภาพตารางแสดงองค์ประกอบของศิลป์ในภาพยนตร์.....	29
2.10 ภาพวงจรสีวัตถุและสีแสง	30
2.11 ภาพตารางจิตวิทยาการใช้สีกับความรู้สึกคนดู	30
2.12 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “American Horror Story: Hotel”	31
2.13 ภาพงานสร้างสรรค์จากภาพยนตร์เรื่อง “American Horror Story: Hotel”	32
4.1 นักแสดงที่รับบทเป็น อาซา (พงษ์ศิริ ชูน้อย).....	46
4.2 นักแสดงที่รับบทเป็น นภา (นิษฐาณิชรุ กุลวิโรจน์).....	47
4.3 นักแสดงที่รับบทเป็น รชฏ (บงการ น้อยสีลอง).....	48
4.4 ภายในโรงถ่ายภาพยนตร์	50
4.5 แบบร่างแปลน ห้องรับประทานอาหาร	51
4.6 แบบร่าง 3D ห้องรับประทานอาหาร.....	51
4.7 การสร้างห้องรับประทานอาหาร	52
4.8 ทาสีฉากห้องรับประทานอาหาร.....	53
4.9 ภาพฉากห้องรับประทานอาหาร	53
4.10 แบบร่างมุมโต๊ะเครื่องสำอางของนภา.....	54
4.11 แบบร่าง 3D ฉากห้องแต่งตัว	55

4.12	การสร้างห้องแต่งตัวของนภา.....	56
4.13	ภาพห้องแต่งตัวของ นภา ในภาพยนตร์.....	56
4.14	ภาพห้องแต่งตัวของ รชฎ ในภาพยนตร์.....	56
4.15	ภาพแบบร่างฉากห้องทำงาน.....	57
4.16	ภาพการเตรียมงานฉากห้องทำงาน.....	58
4.17	ภาพฉากห้องทำงานในภาพยนตร์.....	58
4.18	ภาพฉากห้องนอนของอาซา.....	59
4.19	ภาพฉากห้องนอนของอาซาในภาพยนตร์.....	60
4.20	ห้องเรียน 210 ซ็อบสึม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.....	62
4.21	แบบร่าง 3D ฉากห้องพักรักษาผู้ป่วย.....	62
4.22	ฉากห้องพักรักษาผู้ป่วยในภาพยนตร์.....	62
4.23	แบบร่างฉากห้องผ่าตัด.....	63
4.24	ภาพการถ่ายทำฉากห้องผ่าตัด.....	64
4.25	ภาพฉากห้องผ่าตัดในภาพยนตร์.....	64
4.26	อุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็นของส่วนตัว.....	65
4.27	อุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็นของส่วนตัว.....	66
4.28	อุปกรณ์ประกอบฉากที่เช่ามา.....	66
4.29	อุปกรณ์ประกอบฉากที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการถ่ายทำ.....	67
4.30	อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	67
4.31	ภาพการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ.....	68
4.32	ภาพการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ.....	68
4.33	ภาพตารางสีกับความรู้สึก.....	69
4.34	ภาพตัวอย่างเครื่องแต่งกายของตัวละคร.....	70
4.35	Sony Nex FS700.....	71
4.36	อุปกรณ์ไฟ.....	71
4.37	ภาพเบื้องหลังการทำงานในวันที่ 1 และ 2.....	76

4.38	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 1	78
4.39	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 2	80
4.40	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 3	81
4.41	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 4	82
4.42	ภาพการถ่ายทำฉาก วันเกิดอาซาเปาเกิด	85
4.43	ภาพการถ่ายทำฉาก สำเร็จในวัยเด็ก	85
4.44	ภาพการถ่ายทำฉาก ความลับของความสมบูรณ์แบบ	86
4.45	ภาพการถ่ายทำฉาก ต้องแก้ไข	86
4.46	ภาพการถ่ายทำฉาก พลาด	87
4.47	ภาพการถ่ายทำฉาก อาษาทำศิลากรรม	88
4.48	การจัดเรียงไฟล์ Footage ตามคิววันถ่ายทำ	89
4.49	ภาพหน้าต่างโปรแกรม Adobe Premier Pro ที่ใช้ในการตัดต่อลำดับภาพ	90
4.50	ภาพก่อนทำเทคนิคพิเศษ Instagram	91
4.51	ภาพหลังทำเทคนิคพิเศษ Instagram	92
4.52	ภาพเปรียบเทียบการแก้ไขภาพด้วยเทคนิคพิเศษ	93
4.53	ภาพการเก็ยสีด้วยโปรแกรม Davinci Resolve	94
4.54	ภาพโปรแกรมที่ใช้การทำเสียงประกอบ	94
4.55	ภาพโปรแกรมที่ใช้การทำเสียงประกอบ	93
4.56	ภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ”	93
4.57	ภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ”	96
4.58	ภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ”	97
4.59	ภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ”	98
4.60	ภาพชื่อเรื่องและสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ	99

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจส่วนตัวเกี่ยวกับการออกแบบงานสร้าง ในรูปแบบของการออกแบบโลกสมมติขึ้น ข้าพเจ้าต้องการศึกษาและทดลองทำกระบวนการทำงานของ ออกแบบงานสร้างแบบเต็มรูปแบบและสมจริง นำเชือถือ จึงได้หยิบประเด็นทางสังคมเรื่อง มาตรฐานความงามในสังคมไทย มาเล่าให้สอดคล้องกับประเด็นหลักคือ ปัญหาการเลี้ยงลูกแบบเลี้ยงลูกไว้โชว์ ซึ่งข้าพเจ้านำประเด็นทั้งสองมาตีความและสร้างเรื่องราวให้เอื้อประโยชน์ต่อการออกแบบงานสร้างและกำกับศิลป์ รวมทั้งการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษที่สมาชิกกลุ่มต้องการศึกษา เพื่อนำเสนอในรูปแบบที่ข้าพเจ้าและสมาชิกกลุ่มถนัดและมีความสนใจ

ทั้งนี้ข้าพเจ้านำเสนอในรูปแบบโลกสมมติ ที่มนุษย์ทุกคนเกิดมาจะมีเปลือกคล้ายดักแด่ครอบหัวไว้ทุกคนไม่ว่าตัวเองหรือคนอื่นหน้าตาเป็นอย่างไรจนกระทั่งอายุ 15 ปีเรื่องราวเล่าผ่านครอบครัวหนึ่งที่ประกอบด้วย พ่อผู้ยึดติดความสมบูรณ์แบบและยศศักดิ์ แม่ผู้คลั่งความงามและหน้าตาทางสังคมซึ่งทั้งคู่คาดหวังในสิ่งเดียวกัน คือ ลูกชาย แต่กลับต้องผิดหวังเมื่อลูกลอกเปลือกออกมา หน้าตาหน้าเกลียดน่ากลัว

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1. เพื่อสร้างความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ชีวิต
- 2.2. เพื่อให้ผู้ชมได้รับแง่คิดเกี่ยวกับค่านิยมอันบกพร่องต่อมาตรฐานความงามในสังคมไทยที่ส่งผลต่อพ่อแม่ในการประเมินค่าลูกตัวเองและค่านิยมการเลี้ยงลูกแบบผิดๆ
- 2.3. เพื่อให้งานออกแบบงานสร้างสามารถสะท้อนโลก สมมติ ที่ได้ออกแบบไว้ได้อย่างสมจริง

3.ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ชีวิต ความยาวไม่เกิน 12 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัลในรูปแบบ 16.9 ความละเอียด 1080p

4.ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ชีวิต เล่าในรูปแบบโลกสมมติ ดำเนินเรื่องผ่านตัวละครหลักสามตัว เน้นด้านการออกแบบงานสร้างและการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ

5.แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน

1. เตรียมงานถ่ายทำ PRE-PRODUCTION
 - 1.1 ศึกษาประเด็นทางสังคมที่สนใจ
 - 1.2 รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้มาเขียนบทภาพยนตร์ และปรับปรุงบทภาพยนตร์
 - 1.3 ค้นหาตัวอย่างหรือแรงบันดาลใจของ mood and tone, Conceptual art , Makeup special effects และออกแบบงานทั้งหมดให้เข้ากับบทภาพยนตร์
 - 1.4 ศึกษาความเป็นไปได้และวิธีการทำ งานสร้างและการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ
 - 1.5 ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับบทบาทตัวละครในเรื่อง
 - 1.6 เขียน story board เพื่อวางแผนการถ่ายทำ
 - 1.7 สำรอง และจัดเตรียมพื้นที่ในการถ่ายทำ
 - 1.8 หล่อและทำพิมพ์หน้านักแสดง สร้างฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากในส่วนที่ต้องเตรียมการล่วงหน้าเป็นเวลานาน

1.9 วางแผนการถ่ายทำ จัดทำตารางการถ่ายทำ

2. ขั้นตอนถ่ายทำ PRODUCTION

2.1 เตรียมฉากและงานสร้างให้พร้อมในการถ่ายทำ เตรียมอุปกรณ์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ

2.2 เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ

2.3 ถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ POST-PRODUCTION

3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์

3.2 ลำดับภาพละเอียดตามรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์

3.3 ตรวจสอบการลำดับภาพ

3.4 ปรับแต่งสี

3.5 ปรับแต่งเสียง ใส่คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมได้รับความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ ชีวิต
2. ผู้ชมได้รับแง่คิดเกี่ยวกับค่านิยมอันบ่งพร่องต่อมาตรฐานความงามในสังคมไทยที่ส่งผลต่อพ่อแม่ ในการประเมินค่าลูกตัวเองและค่านิยมการเลี้ยงลูกแบบผิดๆ
3. ผู้ชมประทับใจในงานออกแบบงานสร้าง

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้กำหนดแนวทางก่อนขั้นตอนการผลิตโดยข้าพเจ้าและสมาชิกในกลุ่มมีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีเนื้อหาวาดด้วยเรื่องการเลี้ยงวัวโซ่วและค่านิยมความงามในสังคมไทย

ข้าพเจ้าและสมาชิกกลุ่มจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมทั้งสองอย่างในอินเทอร์เน็ตและใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษและออกแบบการสร้างเพื่อจะได้นำข้อมูลด้านเทคนิคมาประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหา
2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ
3. ศึกษาด้านเทคนิคการแต่งหน้าพิเศษและออกแบบการสร้าง

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหา

1.1 ค่านิยมการเลี้ยงลูกในปัจจุบัน

ด้วยกระแสบริโภคนิยม และการวัดค่าของคนจากวัตถุของสังคมไทยในยุคปัจจุบันนี้ คงไม่แปลกที่สินค้ามีชื่อ ราคาแพง และได้รับความนิยมจากคนส่วนใหญ่และเข้ามามีบทบาทในชีวิตมากกว่าการเป็นสิ่งของเครื่องใช้ หากยังเป็นเครื่องวัดความมั่งมี วัดความดีงาม ความน่าเคารพสรรเสริญของคนในสังคม เลือกลงมือคนจากวัตถุมากกว่าจิตใจ จึงเป็นเหตุให้หลายๆ คนที่ขาดสติความยั้งคิด เลือกเดินตามทางผิด ดิ้นรนแสวงหาข้าวของเครื่องใช้ราคาแพง เพียงเพื่อความภาคภูมิใจในการได้ครอบครอง ได้ออวด ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าเราให้สิ่งของต่างๆ กับลูกมากจนเกินจำเป็น บางครั้งเป็นไปตามค่านิยมทางสังคม เช่น อุปกรณ์ในการสื่อสาร ความจริงแล้วในเด็กในวัยขนาดนี้อาจจะไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องมี อุปกรณ์ติดตัวมากขนาดนั้น แต่ด้วยความที่ไม่อยากให้ลูกน้อยหน้าคุณอื่นหรือตามกระแสที่ใครๆ ก็มีกัน ก็ทำให้ลูกมากจนกระทั่งลูกไม่รู้คุณค่าของสิ่งของที่ได้มา พ่อแม่สมัย

นี่น่าจะสบายกว่าแต่ก่อน ฐานะของครอบครัวดีขึ้น จากการสัมภาษณ์พ่อแม่จำนวนหนึ่งในงานวิจัย ประเด็นการสร้างครอบครัว พบว่าสังคมให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับความ “เก่ง” “ฉลาด” และ “เป็นเลิศ” ของเด็กในทุกๆด้าน ด้วยสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป ปัจจุบันมีพ่อแม่จำนวนน้อยลงที่มีลูกไว้เพื่อช่วยทำงาน ดังนั้นสิ่งที่พ่อแม่ได้จากการมีลูกในปัจจุบัน จึงไม่ใช่เรื่องกำลังแรงงาน หากแต่เป็นคุณค่าทางด้านจิตใจมากขึ้น ลูกเป็นสิ่งที่มาช่วยเติมเต็มความฝันของพ่อแม่

ลูกจึงเปรียบเสมือน “ถ้วยรางวัล” เพื่อความภาคภูมิใจสำหรับพ่อแม่ เมื่อพูดถึง “ความเก่ง” สังคมไทยมีค่านิยมเรื่องความเก่งด้าน “วิชาการ” เป็นหลัก เด็กเล็กๆ ที่นับเลขได้ บวกเลขหลายหลัก ได้ ฟังและพูดได้หลายภาษา อ่านและเขียนหนังสือได้ตั้งแต่ก่อนขึ้นอนุบาล เป็นสิ่งที่จะได้ยื่นพ่อแม่ในสังคมไทยกล่าวถึงเป็นประจำ และเมื่อลูกอยู่ในวัยเรียน ความมุ่งหวังของพ่อแม่คือให้ลูกมีผลการเรียนดีเยี่ยม เพื่อปูทางไปสู่การเข้ามหาวิทยาลัย และใบปริญญาที่จะเบิกทางสู่ออนาคตอันสดใสต่อไป จากการพูดคุยกับพ่อแม่ที่มีพื้นฐานครอบครัวต่างๆ กัน พบว่ายิ่งพ่อแม่ที่มีหน้าที่การงานดี มีฐานะดี ยิ่งมีความคาดหวังต่อลูกสูง สิ่งที่พบคือพ่อแม่มักใช้ตัวเองเป็นเกณฑ์ คืออย่างน้อยที่สุดก็คาดหวังให้ลูกต้องเก่งไม่น้อยไปกว่าตัวเองความหวังจึงไม่ใช่เพียงให้ลูกได้ใบปริญญาแต่ต้องเป็นใบปริญญาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำ จบมาด้วยเกียรตินิยมในสาขาที่เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ต้องการของสังคม เมื่อค่านิยมของสังคมไทยมุ่งเน้นความเป็นเลิศของเด็กเช่นนี้ จึงไม่น่าแปลกใจที่คู่สามีภรรยาหลายคู่ถอดใจขอไม่มีลูกเลยเสียดีกว่า จะได้ไม่ต้องส่งลูกลงสนามแข่งจะได้ตัดความกังวลว่าลูกตัวเองจะสู้คนอื่นไม่ได้ ไม่ต้องทุกขใจทั้งตนเองและลูก

ที่มา (มนสิการ กาญจนะจิตรา, 2559)

นอกจากนี้ยังมีพ่อแม่หลายคนเลี้ยงลูกโดยให้ลูกเป็นตัวอึดชูหน้าตาพ่อแม่ ใช้ลูกเป็นเครื่องมือให้พ่อแม่เกิดความภาคภูมิใจ โดยอาจมีปมมาตั้งแต่วัยเด็กว่าตนเองเคยเสียหน้า เสียภาพพจน์มาก่อน เพื่อให้เกิดการยอมรับว่าตนเองนั้นเลี้ยงลูกดี ไม่ให้ใครมาินทาได้ ก็ใช้วิธีอวดลูกขึ้นมากลบบทปมในวัยเด็กของตน อีกกรณีหนึ่งคือ เป็นการเลี้ยงเพื่อชดเชยความต้องการของพ่อแม่ที่ขาดหายไปในวันวัยเด็ก พ่อแม่บางคนไม่ได้เรียนเปียโน ไม่ได้เรียนพิเศษ ไม่ได้เรียนว่ายน้ำ พอมีลูกก็ส่งลูกเรียนทุกอย่าง ในส่วนนี้ หากพ่อแม่มีเวลามาวิเคราะห์ตัวเองบ้าง คงได้ถามตัวเองว่า มันมากไปหรือเปล่าสำหรับลูก เพราะถึงจุด ๆ หนึ่ง เด็กกลุ่มนี้เขาอาจจะปฏิเสธ ต่อต้านความต้องการของพ่อแม่ทุกวิถีทางก็เป็นได้” (ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา, 2553)

Helicopter Parenting คำว่า Helicopter Parenting ซึ่งหมายถึงการที่พ่อแม่ผู้ปกครอง คอยวนเวียนดูแลบุตรหลานโดยไม่ยอมปล่อยมือนั้น เริ่มใช้กันในสหรัฐฯ เมื่อราว 40 ปีที่แล้ว คุณ Julie Lythcott-Haims ผู้เขียนหนังสือชื่อ How to Raise an Adult: Break Free of the Overparenting Trap and Prepare Your Kids for Success เล่าประสบการณ์ส่วนตัวว่า ขณะที่เป็นผู้รับผิดชอบกิจการนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย Stanford สถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงในรัฐ แคลิฟอร์เนีย นั้น เธอสังเกตเห็นว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยดังกล่าว มักมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดและ เก่งด้านวิชาการ แต่หลายคนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ และยังคงอาศัยพ่อแม่ผู้ปกครองเรื่อง คำปรึกษาแนะนำ การแก้ปัญหา รวมทั้งการตัดสินใจ ซึ่ง Helicopter Parent อาจแบ่งได้เป็นสาม ลักษณะใหญ่ๆ หนึ่งคือประเภท Overprotective หรือช่วยปกป้องบุตรหลานจนเกินพอดี เพราะคิดว่าโลกนี้ไม่ปลอดภัยสำหรับบุตรหลานของตน สองคือประเภท Over-directive หรือชอบสั่ง บัญชาการ เพราะเชื่อว่าตนรู้ดีที่สุดว่าอะไรจะช่วยให้บุตรหลานของตนประสบความสำเร็จได้ และสามารถ เป็นประเภท Concierge หรือผู้ปกครองที่มุ่งช่วยเหลือให้บริการเกินควร เพราะต้องการให้ชีวิตบุตร หลานของตนสุขสบายไร้ปัญหา

Perfection พ่อแม่หลายคนเลี้ยงลูกแบบ “Perfectionist” นั่นคือ ต้องการความสมบูรณ์แบบ ทุกกระเปาะนิ้ว คะแนนเรียนต้องดี ประวัติกิจกรรมต้องเด่น ต้องได้รางวัลไม่ต่างอะไรกับหัวหน้า งานหลายๆคนที่มองหาผลงานที่ไร้ที่ติ ความสมบูรณ์แบบนำมาซึ่งการเดินตามแบบแผนและความ หวาดระแวงที่จะทำไม่ได้ตามความคาดหวัง ทั้งหมดนำไปสู่รูปแบบชีวิตหรือรูปแบบการทำงานเดิมๆ ที่ไม่แหวกแนว หรือแปลกใหม่ ชัดกับความเป็นจริงในชีวิต ที่อะไรก็ตามมีความไม่แน่นอน บุคคลที่ ปรับตัวเร็ว ทำผิดเร็ว และแก้ไขเปลี่ยนแปลงเร็วคือบุคคลที่จะก้าวตามโลกได้ทัน

จูลีเล่าว่าพ่อแม่ที่ดูแลลูกแบบ “เฮลิคอปเตอร์” ส่วนใหญ่จะใช้คำว่า “เรา” ในการสื่อสารเรื่องของ ลูกๆกับคนอื่น เช่น “เราจะไปทำกิจกรรมเพื่อสังคมกันอาทิตย์นี้กัน” หรือ “เราต้องเตรียมตัวสอบ ปลายภาคกันแล้ว” บ่งบอกถึงการแบกรับเอาภาระและหน้าที่ “ของลูก” มาเป็น “ของตัวเอง” ทำ หน้าที่เป็น “ผู้นำ” ทั้งๆที่ตัวเองควรเป็น “ผู้ตาม” (VOA.2016)

1.2. ความหมายของความคาดหวัง

ความคาดหวังหมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อ เหตุการณ์ต่างๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่น ที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือ

ต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ หรือคาดหวังเอาไว้ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของวิกเตอร์วรูม (Vroom) มีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญคือ

(อัญชลี อ่านวรุฬหาวณิช. 2539:53) Valence หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ Instrumentality หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ วิธีทางที่จะไปสู่ความพึงพอใจ Expectancy หมายถึง ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นๆบุคคลมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น จึงพยายามดิ้นรนแสวงหาหรือ กระทำด้วย วิธีใดวิธีหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วก็ตามความคาดหวังของบุคคล จะได้รับความพึงพอใจ ขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อยๆ พาราสุมาน, ไชแธมอล และ แบร์รี (Parasuraman , Zeithmal and Berry. 1990) ได้ระบุถึงปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้บริการ แบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

ก. การได้รับการบอกเล่า คำแนะนำจากบุคคลอื่น

ข. ความต้องการของแต่ละบุคคล

ค. ประสบการณ์ในอดีต

ง. ข่าวสารจากสื่อ และ จากผู้ให้บริการ

จ. ราคา

สรุปได้ว่า ความคาดหวัง คือความรู้สึกรู้สึกความต้องการที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปจนถึงอนาคตข้างหน้า เป็นการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะมากระทบต่อ การรับรู้ของเรา โดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นตัวบ่งบอก

การกำหนดความคาดหวัง สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540 : 12)ได้สรุปความคาดหวังไว้ว่า การที่บุคคลจะกำหนดความคาดหวังของคนนั้นจะต้องประเมินความเป็นไปได้ด้วย ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิด และคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้นๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ก็ได้ความรู้สึกนึกคิด หรือคาดการณ์นั้นๆ จะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคล แม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งที่เป็นรูปธรรม หรือนามธรรมชนิดเดียวกัน ก็อาจจะแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจ และการเห็นคุณค่าความสำเร็จของสิ่งนั้นๆการที่บุคคลจะทุ่มเทความพยายามในการทำงานมากน้อยแค่ไหน จึงขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 อย่าง คือระดับความเข้มข้นของความต้องการรางวัลนั้น และความคาดหวังของบุคคลนั้นเองที่จะมองว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดในการได้รับการ

ตอบสนองความต้องการในสิ่งนั้น ถ้าเห็นว่ารางวัลที่จะได้จาก ความพยายามนั้นมีคุณค่ากับตนมาก และเป็นไปได้สูง บุคคลก็จะทุ่มเทความสามารถให้มากขึ้น แต่ถ้าคิดว่าความเป็นไปได้มีน้อย หรือรางวัลที่ได้น้อย ก็จะไม่พยายามเพราะคิดว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า ปัจจัยกำหนดความคาดหวัง พิช ริมहालग(2538 : 14) ปัจจัยที่กำหนดความคาดหวังมี 3 ประการ ได้แก่

ก. กับลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคล และสภาพแวดล้อม ความคาดหวัง และการ แสดงออกจึงแตกต่างกัน เพราะความคิดความต้องการของแต่ละ บุคคล เน้นแตกต่างกัน

ข. ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของงาน และประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้นๆ กล่าวได้ว่าถ้าบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อน ก็จะทำให้มีการกำหนดระดับความคาดหวังในการทำงานในคราวต่อไปสูงขึ้น และใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามจะกำหนดความคาดหวังลงมา ก็เพื่อป้องกันมิให้เกิดความรู้สึกล้มเหลวจากระดับความคาดหวังที่ตั้งไว้สูงกว่าความสามารถจริง

ค. ขึ้นอยู่กับการประเมินความเป็นไปได้ เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิด และการคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้นๆอาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้จะเป็นการประเมินค่า โดยมีมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดของแต่ละบุคคล ซึ่ง การประเมินค่าของแต่ละคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งชนิดเดียวกัน ก็อาจแตกต่างกันได้ ด้วยขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจการให้คุณค่าแก่สิ่งนั้นๆ ของแต่ละบุคคล จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าความคาดหวังของมนุษย์คาดหวังเกิดจากสภาพแวดล้อมที่บุคคลได้รับกับความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรม ที่แตกต่างกันออกไป ตามความรู้ ประสบการณ์และความต้องการ แล้ว บุคคลจะตัดสินใจ

1.3. บรรทัดฐานความงามและการศัลยกรรมในสังคมไทย

สำหรับความงามในปัจจุบันของสังคมไทย คือ การมีผิวขาว เนียน ใส รูปร่างผอมบาง เอวเล็ก สะโพกผาย ซึ่งรูปแบบความงามลักษณะนี้ถูกเผยแพร่ผ่านโฆษณาผลิตภัณฑ์เสริมความงาม หรือเวทีประกวดนางงามอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน จนกลายเป็นมาตรฐานความงามที่ผู้หญิงไทยต้องไปให้ถึง ซึ่งหมายความว่าผู้หญิงไม่สามารถเลือกที่จะงามในแบบที่ตัวเองต้องการได้ การที่ผู้หญิงเปิดรับภาพความสวยความงามแบบนี้ซ้ำๆ กันทุกวัน ทำให้ผู้หญิงอดไม่ได้ที่จะนำตัวเองไปเปรียบเทียบกับผู้หญิงใน

นิตยสารผู้หญิง หรือโฆษณาผลิตภัณฑ์/บริการเสริมความงาม และผู้หญิงจำนวนมากก็คิดว่าตัวเอง ผิดปกติหรือมีความงามต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในสหรัฐอเมริกาที่พบว่า การเปิดรับ สื่อที่เสนอภาพผู้หญิงงามเหล่านี้บ่อยๆ จะทำให้ผู้หญิงรู้สึกไม่พึงพอใจในสรีระร่างกายของตัวเอง และ ถ้าคนใกล้ชิดยึดถือค่านิยมความงามที่ต้องมีผิวเนียน ขาว และรูปร่างผอมบาง ก็จะทำให้กดดันให้ผู้หญิง กลุ่มนี้หาทางออกโดยการไปรับบริการทำศัลยกรรมเสริมความงามมากขึ้น ความขาวคืออำนาจของผู้หญิง ยิ่งไปกว่านั้น ผู้หญิงยังถูกทำให้เชื่อว่าถ้าปรับแต่งร่างกายให้ได้มาตรฐานความงามในอุดมคติ ก็ จะประสบความสำเร็จทั้งในด้านอาชีพ และชีวิตส่วนตัว ยิ่งผู้หญิงรู้สึกว่าตัวเองบกพร่องในหลายๆ (บทความคอลัมน์เสียงสตรี หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ม, 2550) “ตอนนี้ทุกคนศัลยกรรมหน้าแทบจะ เหมือนกันหมด เป็นบล็อกเดียวกัน เราคิดว่าเราสวยมาก แต่จริงๆ แล้วเราสวยเหมือนคนอื่น ที่สำคัญ คือคนที่พยายามแสวงหาความสวยความงาม เป็นคนที่ไม่ได้ภูมิใจในตัวเองเป็นคนที่ขาดและพยายาม หาต้นแบบ” นายธาม เชื้อสถาปนศิริ กล่าว นางสาวศุภมาส ปันทอง ผู้ประกอบอาชีพเป็นพริตตี้ กล่าวไว้ว่า สำหรับอาชีพของตน ความสวยถือว่าจำเป็นมาก เพราะคนส่วนใหญ่จะมองรูปร่างหน้าตา ก่อนเป็นอย่างแรก ถ้าเราเอาคนไม่สวยมา คนส่วนมากก็จะไม่หยุดดูหรือให้ความสนใจกับสิ่งที่เราจะ ประชาสัมพันธ์ (พรทิพย์ อุทาค, 2558)

1.4. การโอ้อวดลูก

การโอ้อวด คือ ความต้องการจะแสดงให้คนอื่นได้เห็นและต้องการให้คนอื่นยกย่อง การโอ้อวดทำลายความจริงใจ และความจริงใจในการที่จะมุ่งไปถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา เมื่อใครคิดที่จะโอ้อวด เขาก็จะกลายเป็นคนทำอะไรแต่เพียงผิวเผินและอาจกลายเป็นคนหน้าไว้หลัง หลอกได้ ปัจจุบัน ยุคสมัยเปลี่ยนไป พ่อแม่หลายคนเลี้ยงลูกโดยให้ลูกเป็นตัวอุ้มชูหน้าตาพ่อแม่ ใช้ลูก เป็นเครื่องมือให้พ่อแม่เกิดความภาคภูมิใจ โดยอาจมีปมมาตั้งแต่วัยเด็กว่าตนเองเคยเสียหน้า เสีย ภาพพจน์มาก่อน เพื่อให้เกิดการยอมรับว่าตนเองนั้นเลี้ยงลูกดี ไม่ให้ใครมาจับผิดได้ ก็ใช้วิธีอวดลูก ขึ้นมากลบบทบาทในวัยเด็ก อีกกรณีหนึ่งคือ เป็นการเลี้ยงเพื่อชดเชยความต้องการของพ่อแม่ที่ขาด หายไปในวัยเด็ก พ่อแม่บางคนไม่ได้เรียนเปียโน ไม่ได้เรียนพิเศษ ไม่ได้เรียนว่ายน้ำ พอมีลูกก็ส่งลูก เรียนทุกอย่าง ในส่วนนี้ หากพ่อแม่มีเวลามาวิเคราะห์ตัวเองบ้าง คงได้ถามตัวเองว่า มันมากไปหรือ เปล่าสำหรับลูก เพราะถึงจุด ๆ หนึ่ง เด็กกลุ่มนี้เขาอาจจะปฏิเสธต่อต้านความต้องการของพ่อแม่ทุก วิถีทางก็เป็นได้ และในประเด็นของการโอ้อวด ก็เป็นเพราะยุคสมัยอีกเช่นกัน เหตุที่ทำให้พ่อแม่โอ้อวด ปกป้องลูกมากขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากความกลัวว่าลูกจะไม่รักตัวเอง นักจิตวิทยาบอกว่า เป็นการสะท้อน ตัวตนในสมัยอดีตของพ่อแม่เอง ที่พ่อแม่ไม่รักเรา บ้านไม่อบอุ่น เลยกลายเป็นแรงบันดาลใจกับลูกว่า

วันหนึ่งมีลูกจะไม่ทำแบบนี้กับลูก ลูกต้องไม่เจ็บปวดอย่างที่ฉันเป็น การกระทำดังกล่าว นอกจากจะเป็นการทำเพื่อชดเชยความรู้สึกในวัยเด็กของพ่อแม่ส่วนหนึ่งแล้ว พ่อแม่กลุ่มนี้ยังอาจแสดงต่อหน้าคนอื่นเพื่อปกป้องลูกว่า ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่ฝีมือลูกของตนเองเสียอีก (ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา ,2553)

การรอดลูกในสื่อออนไลน์ จเรมี โกลด์ฮอร์น บล็อกเกอร์และบรรณาธิการชาวแอฟริกา กล่าวว่า “ทุกโพสต์ของพ่อแม่ ล้วนแล้วแต่ปิดกั้นความหวังที่จะเป็นบุคคลนิรนามของลูกในอนาคต ซึ่งจะสร้างความท้าทายอย่างเด่นชัดแก่ตัวของเธอในกาลข้างหน้า แต่การผ่านพ้นช่วงวัยรุ่นไปก็หนักหนาพอตัวสำหรับเธออยู่แล้ว เดียวนี้ยังมีการสแกนหาจากรูปใบหน้าได้ ทั้งยังสามารถสืบหาที่อยู่และอื่นๆ ได้อีกด้วย ยังมีปัญหาอันตรายร้ายแรงแอบแฝงรออยู่ วิธีที่ง่ายที่สุดคืออย่า ไปสร้างเนื้อหาทางดิจิทัลขึ้นมาเสียแต่แรก โดยเฉพาะสำหรับเด็ก แม้บรรดาคุณแม่จะเต็มอกเต็มใจแบ่งปันเรื่องราวส่วนตัวของตนลงบนโลกโซเชียล แต่ทำไมจึงต้องตัดสินใจแทนบรรดาลูกๆ ด้วย และหลายครั้งที่ภาพเหล่านี้มีโอกาสถูกนำไปใช้ในธุรกิจผิดกฎหมาย หรือกระทั่งเป็นสาเหตุในการนำไปสู่การถูกรังแกต่างๆ นานาของบุตรหลาน และแม้หลายคนจะกล่าวว่า เรื่องของความเป็นส่วนตัวนั้นหมดจากยุคนี้ไปแล้ว แต่ประเด็นสำคัญจริงๆ คือ นี่คือการปกป้องอัตลักษณ์ส่วนตัวของเด็กๆ ต่างหาก เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะพิทักษ์ตัวตนในอนาคตของลูกไว้เป็นอย่างดีที่สุด เตรียมตัวเขาให้มีความรู้และเครื่องมือที่จะต้องใช้ด้วยความเข้าใจว่าเราไม่จำเป็นจะต้องแชร์ความภูมิใจในตัวเขาทางสื่อดิจิทัล เพื่อให้ความภูมิใจนั้นดำรงอยู่ ปกป้องอัตลักษณ์ทางดิจิทัลของเขาเอาไว้ให้นานก่อนที่เขาจะมาทำยุ่งเสียเอง

นี่ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของความเป็นส่วนตัว หากแต่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของลูกคุณเองนั่นแหละ พวกเราล้วนเป็นมนุษย์ ไม่ใช่อะมีบะ คุณชอบหรือที่พ่อแม่ของคุณเข้ามายุ่งกับตัวตนในโซเชียลมีเดียของคุณ นั่นแหละคือสิ่งที่คุณทำกับลูกๆ ของคุณ” เพียงแค่อยากเก็บความประทับใจในฐานะที่เป็นจอมโพสต์เรื่องราวทุกอย่างก้าวของลูกให้สังคมออนไลน์ได้อัพเดทเสมอ นักแสดงหนุ่ม (ใหญ่) เป็ล-นาคร ศิลาชัย อธิบายด้วยรอยยิ้มว่า เจตนาของเราคือต้องการใช้พื้นที่นี้รวบรวมภาพความทรงจำที่มีความหมายแค่นั้น "ในอดีตคนรุ่นพ่อรุ่นแม่เรามักจะเก็บความทรงจำของลูกผ่าน ภาพฟิล์มใส่อัลบั้มไว้ แต่สมัยนี้เฟซบุ๊กและอินสตาแกรมเข้ามามีบทบาทมากขึ้น จนกลายเป็นช่องทางใหม่ที่เอาไว้รวบรวมภาพแห่งความประทับใจ ซึ่งแน่นอนว่าคนอื่นก็มีสิทธิเข้ามาดูมาเห็นภาพของเรา ผมมองว่าเหมือนกับมีคนมาเยี่ยมบ้านเรานะ มาดูรูปที่เราอยากจะโชว์แค่นั้นเอง" เมื่อลูกโตขึ้น แล้วจะอายุกับสิ่งที่พ่อแม่เคยโพสต์ไปหรือไม่ นักแสดงหนุ่มลูก 3 บอกว่า ตอนนี้อยู่กับไม่ได้ โทม่าอาจจะบ่นเองถ้าไม่ชอบ แต่คิดว่าเมื่อเขาโตขึ้นแล้วมองย้อนกลับมา คงไม่มีรูปไหนที่เขาไม่อยากจะให้ลงหรอก เพราะแต่ละรูปเป็น

ความทรงจำที่ตีระหว่างเราทั้งนั้นเชื่อว่าเขารู้จักพ่อแม่ของเขาดีอยู่แล้ว ว่าพ่อแม่ของเขาเป็นใครอย่างไร มีวัฒนธรรมอย่างไรในครอบครัวและน่าจะเข้าใจเหตุผลที่เราลง "ครอบครัวที่คิดมากหรือซีเรียสกับเรื่องนี้ผมก็เข้าใจ และเคารพในความคิดของแต่ละครอบครัว ซึ่งก็อาจจะเป็นเรื่องไม่ปลอดภัยสำหรับบางครอบครัวจริงๆ โดยเฉพาะครอบครัวที่มีศัตรูอยู่เยอะ แต่พอตีครอบครัวเราไม่มี" เปิ้ล-นาคร ทิ้งท้ายไม่ใช่แค่เรื่องอัตลักษณ์แต่(อาจ)รวมถึงปัญหาทางสังคมด้วยเชษฐา มั่นคง ผู้จัดการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) บอกเสียงเข้มว่า ในฐานะองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิเด็ก ไม่ค่อยเห็นด้วยกับพฤติกรรมการโพสต์ภาพลูกของผู้ปกครองหลายคน ถึงแม้พ่อแม่จะอ้างว่าเป็นเรื่องของสิทธิและความเป็นส่วนตัวของครอบครัว ก็ตาม "หากว่ากันด้วยเรื่องสิทธิ มันเป็นการละเมิดสิทธิเด็กโดยที่เขาไม่รู้ตัวเอง เพราะในอนาคตภาพเหล่านั้นอาจย้อนกลับมาทำให้เขาเสียหายได้"

ที่มา (วรรณโชค ไชยสะอาด, 2558)

2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

ภาพที่ 2.1 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง Human Form โดย Doyeon Noh

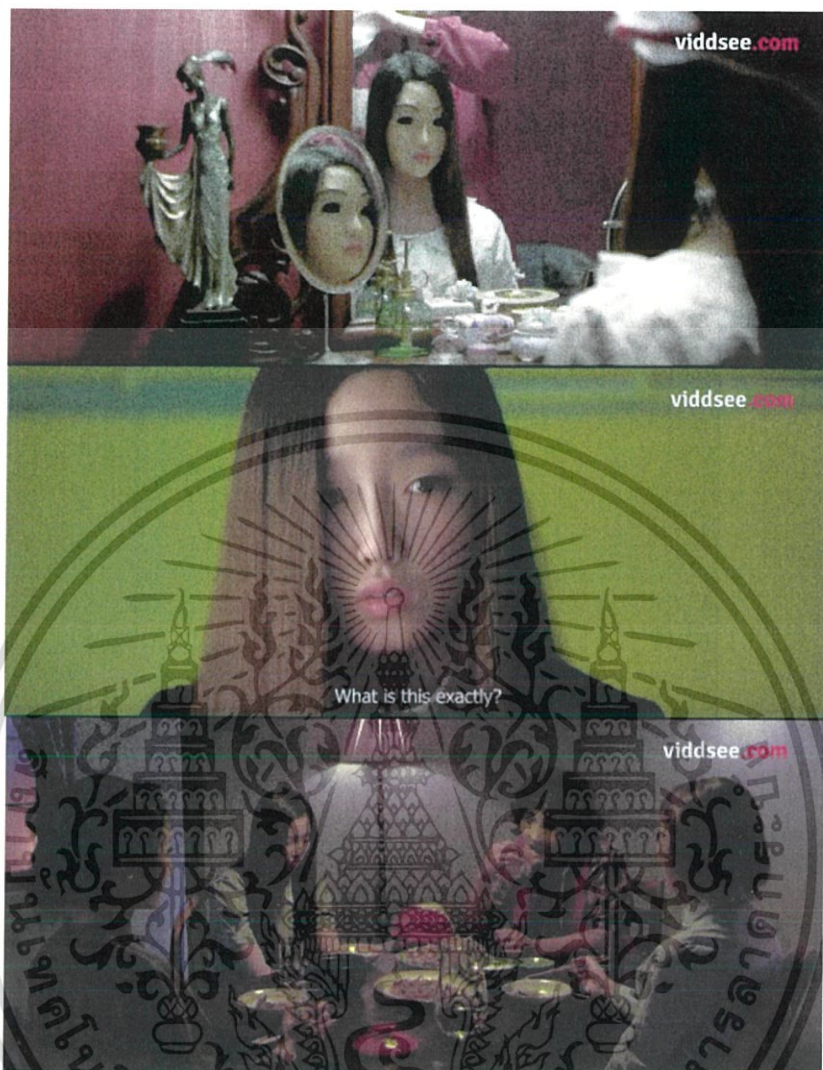
ที่มา Human Form by Doyeon Noh, สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560

(<https://goo.gl/images/7zW0mX>)

Human Form หนังสือจากเกาหลี ที่เสียสละค่านิยมการศัลยกรรมได้อย่างเจ็บปวด เมื่อเด็กสาวคนนี้ ถูกบีบให้เลือกทางออกอย่างอับจน เพื่ออยู่ในสังคมที่ใคร ๆ ก็พึงมีดหมอ หากพูดถึงการศัลยกรรมในยุคปัจจุบันนี้ จะไม่พูดถึงประเทศเกาหลีได้คงจะไม่ได้ ก็ขนาดคนไทยเองยังจัดทัวร์เที่ยวควศัลยกรรมที่เกาหลีกันอย่างคึกคัก และสิ่งหนึ่งที่สัมผัสได้อย่างค่อนข้างชัดเจน ก็คือเหล่าสาวสวยของเขา ช่างสวยจิ้มลิ้มเหมือนกันหมดอย่างไม่มีที่ติ และการที่เด็ก ๆ เติบโตขึ้นมาในสังคมอันมีเป้าหลอมหน้าตาคนออกมาเป็นพิมพ์เดียวกันแบบนี้จะเป็นอย่างไร หนังสือ Human Form จากเกาหลีของผู้อั้กับ Doyeon Noh ได้สร้างขึ้นมาสะท้อนคำตอบของคำถามนี้ได้แบบเจ็บปวดเหลือเกิน

เรื่องย่อ

ตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วที่ อินฮยอง ชอบวาดรูปคนหน้าตาประหลาด ตาโต คางแหลมยาว จมูกเล็ก เป็นสัน เด็กหญิงมองผลงานตัวเองที่คุณแม่ำขึ้นไปแปะที่ข้างฝาอย่างภูมิใจและแล้วกาลเวลาก็ผ่านไป อินฮยองในวัยมัธยมปลายจับมือเพื่อนเดินหน้าเข้าคลินิกเพื่อทำสิ่งที่เธอฝันให้เป็นจริง เธออยากมีหน้าตาสวย ๆ เหมือนคนอื่น ๆ ให้ทันก่อนวันถ่ายรูปร่างสี่อรุ่น ทว่านาเศร้ำที่แพทย์ปฏิเสธ ไม่ยอมทำศัลยกรรมให้ เพราะเด็กอย่างเธอไม่มีเงินมากพอจะจ่าย อินฮยองกลับบ้านไปด้วยความผิดหวัง ที่โต๊ะอาหารนั้นมีแม่และพี่สาว ที่หน้าตาราวโขกออกมาจากพิมพ์เดียวกันนั่งกินข้าวอยู่ อินฮยองหน้าไม่เหมือนคนทั้งคู่เลยสักนิด แม้กระทั่งพ่อของเธอก็มีหน้าตาพิมพ์นิยมแบบนั้นเหมือนกันและเมื่ออินฮยองได้พบหน้าเพื่อนคนเดิมอีกครั้ง ก็ได้พบว่าเพื่อนรักหน้าตาเปลี่ยนไปเหมือนคนอื่น ๆ เสียแล้ว เธอตัดสินใจออกมาด้วยความสับสน เดินเข้าไปในตรอกมืดเปลี่ยนสวนกับผู้คนที่มีหน้าตาเป็นพิมพ์เดียวกันแบบ "คนทั่ว ๆ ไป" มันยังทำให้เธอรู้สึกโดดเดี่ยวและที่สุดตรอกทางเดินนั้น เธอก็ได้พบกับทางออกที่เป็นราวความหวังสุดท้าย ความหวังที่เธอจะได้เป็นเหมือนกันคนอื่น ๆ บ้าง "ประกาศรับสมัครอาสาสมัครร่วมโปรเจกต์วิจัยการศัลยกรรม" เป็นเหตุให้เธอต้องเสียชีวิต

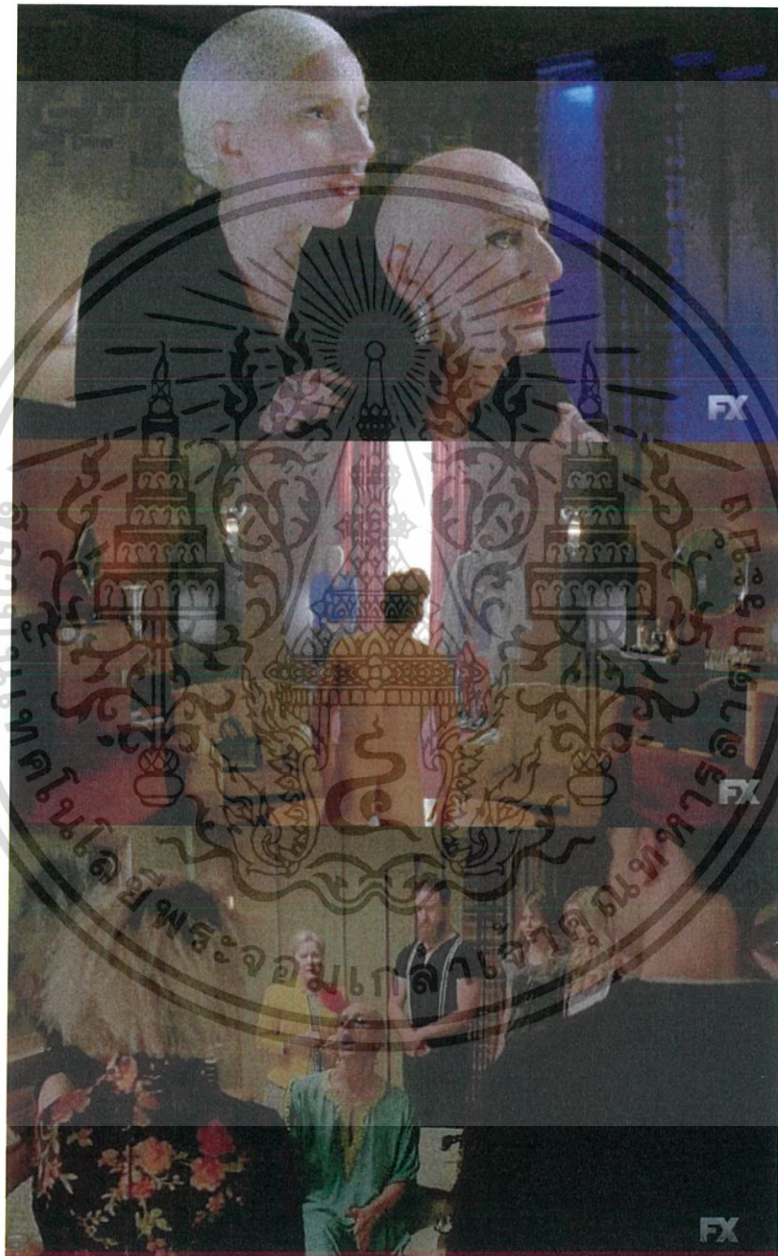
ภาพที่ 2.2 ภาพตัวอย่างในภาพยนตร์สั้นเรื่อง Human Form โดย Doyeon Noh

ที่มา human form Korean body horror film, สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560

(<https://goo.gl/images/7zW0mX>)

2.1 ศึกษา Mood & Tone ของ Mark Worthington

จากซีรีส์เรื่อง American Horror Story Season 5 Hotel สังเกตได้จะว่าผู้กำกับเลือกใช้สีหม่นโทนอุ่น แดง-เหลือง แสดงถึงอำนาจและร่ำรวย อึดอัดและรุนแรง

ภาพที่ 2.3 ภาพยนตร์เรื่องยาว เรื่อง American Horror Story Hotel

ที่มา American Horror,สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 (Facebook/American Horror Story)

3. การค้นคว้าข้อมูลเพื่อการออกแบบงานสร้าง

3.1 การออกแบบงานสร้าง

แนวคิดด้านกระบวนการออกแบบงานสร้างภาพยนตร์ Brutto (2002 : 5-24) ได้วางกระบวนการออกแบบงานสร้างเป็น ดังนี้

การอ่านบทภาพยนตร์ บทภาพยนตร์ถือเป็นคัมภีร์ในการทำงานทุกอย่างในการสร้างภาพยนตร์ตั้งแต่การกำกับการแสดง การถ่าย การออกแบบงานสร้าง การตัดต่อ การบันทึกเสียงนั้น คือ ตั้งแต่งานเตรียมงานสร้าง (Pre-Production) , งานถ่ายทำ (Production) จนถึงขั้นตอนหลังการ ถ่ายทำ (Post-Production) นักออกแบบงานสร้างจึงควรอ่านบทภาพยนตร์อย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็ภาพยนตร์ตามสูตรสำเร็จ (Traditional Film) หรือภาพยนตร์ทดลองก็ตาม นักออกแบบงาน สร้างก็จะต้องอ่านและตีความออกเป็นภาพให้ได้ เพราะฉะนั้นบทภาพยนตร์ที่เขียนอย่างไม่ละเอียด และไม่แสดงภาพของหนังได้อย่างชัดเจนจึงเป็นสิ่งที่ยากของรักออกแบบงานสร้าง

พึงระลึกว่าขณะดูหนังนั้น คุณไม่ได้อ่านคำในบทภาพยนตร์ไปด้วยว่าที่นี้ที่ไหนเวลาใด นักออกแบบงานสร้างจึงต้องสื่อสารคำหรือประโยคที่อยู่ในบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพได้อย่างชัดเจน ถูกต้องเพื่อให้คนดูเข้าใจและปะติดปะต่อเรื่องได้ นักออกแบบงานสร้างจึงต้องค้นหาสภาพแวดล้อม ของสถานที่ในบทภาพยนตร์ให้เจอ นอกจากนี้จะต้องมองเห็นโลกของตัวละครนั้น อารมณ์ของ ช่วงเวลาหาสถานที่ในและความรู้สึกนึกคิดของจิตใจตัวละคร เพราะฉะฉนในการถ่ายทำที่สมจริงย่อม ส่งผลต่อความรู้สึกที่นักแสดงจะแสดงต่อหน้ากล้องด้วย

บทภาพยนตร์ที่ดีจะมีที่มาที่ไปที่นักออกแบบงานสร้างจะต้องวิเคราะห์และเก็บรายละเอียด จากการอ่าน เช่น เรื่องราวเกิดในปี พ.ศ. ใด สภาพสังคม ความเชื่อวัฒนธรรมและสภาพเศรษฐกิจเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในชุมชน , อาคารบ้านเรือนและชีวิตความเป็นอยู่ และส่งผลต่อชีวิตตัวละครว่าอะไรอยู่ในจิตใจของตัวละคร ทำให้เขาเป็นคนมีนิสัยบุคลิกแบบนี้และเกิดแรงกดดันให้ต้องทำอะไรเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมา

การปรึกษางานของ 3 ฝ่ายอันได้แก่ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพ และผู้ออกแบบงานสร้าง ซึ่งทั้ง 3 คนนี้มีส่วนในการวางความคิดสร้างสรรค์ในภาพยนตร์ โดนมมีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นหัวหน้าในการตัดสินใจ

ผู้กำกับภาพ (The Director of Photographer) มีหน้าที่ คิดมุมมองของบท ภาพยนตร์ผ่าน กล้องเป็นภาพอย่างผู้กำกับต้องการ สิ่งที่ผู้กำกับภาพดูแลคือ งานกล้อง องค์ประกอบ ภาพ แสง การ เคลื่อนไหว ซึ่งมีผลเกี่ยวข้องกับงานออกแบบงานสร้างเช่น เลนส์กล้องกับความลึกของ ฉาก , ฟิล์มที่มีผล กับสี , การจัดแสงกับรายละเอียดของฉากหรือการโฟกัสที่มีผลกับองค์ประกอบภาพ โดยส่วนใหญ่ผู้กำกับ ภาพมักได้ค่าจ้างสูงกว่านักออกแบบงานสร้างเพราะผู้กำกับภาพมีหน้าที่ รับผิดชอบสูงในภาพของ ภาพยนตร์ แต่การทำงานของผู้กำกับภาพส่วนใหญ่จะเน้นทำงานในวันถ่าย ทำเท่านั้น การทำงานเช่นนี้ ทำให้เกิดผลเสียหลายด้าน ภาพยนตร์จะมีมุมมองที่ดีได้ต้องอาศัยการ ทำงานร่วมกันของผู้กำกับ ภาพยนตร์และผู้บันทึกภาพที่ดี เทคนิคของกล้องบางครั้งสามารถทำให้งาน ฉากสวยงามขึ้น ทำงาน สะดวกสบายขึ้น ประหยัดงบประมาณได้มากขึ้น หลายครั้งเมื่อดากล้องมา เฉพาะวันถ่ายทำ เมื่อเกิด ปัญหาต้องแก้ไขฉากจะเป็นการเสียเวลาเสียงงบประมาณในการถ่ายทำเพิ่มขึ้น

การเลือกสถานที่หรือโรงถ่ายทำ นักออกแบบงานสร้างควรหารือกับผู้กำกับภาพด้วยเพราะ สถานที่ถ่ายทำนอกจากต้องคำนึงถึงความสวยงามเหมาะสมตามบทภาพยนตร์แล้วยังต้องคำนึงถึงการ ทำงานของเครื่องมือกล้อง การบันทึกเสียง การจัดไฟ พื้นที่ของทีมงาน การออกแบบฉากถ่ายทำที่ สามารถยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้จึงเป็นการดี ทั้งสามองค์ประกอบคือผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพ และผู้ออกแบบงานสร้างจึงควรประชุมงานตัดสินใจทุกส่วนในรายละเอียดไม่ว่าจะเป็นการตีความบท ภาพยนตร์ มุมมองของหนังและเทคนิคการทำงาน

จดบันทึกจากบทภาพยนตร์ เมื่อได้อ่านบทภาพยนตร์ครั้งแรกและประชุมทีมงานเพื่อหา มุมมองของภาพและสไตล์การออกแบบแล้ว นักออกแบบงานสร้างต้องอ่านบทภาพยนตร์ละเอียดอีก ครั้งและจดบันทึกโน้ตย่อออกดังนี้ ฉากภายในหรือภายนอก , ตั้งชื่อฉากให้เข้าใจได้ง่าย , ยุคสมัย , ระบุที่อยู่ให้ชัดเจน เมืองไหน ประเทศอะไร , เวลาเช้าหรือเย็น , ฤดูอะไรอากาศเป็นอย่างไร จากนั้นจึง ให้ทีมงานแต่ละฝ่ายอ่านบทและโน้ตย่อหน้าทีของตนเอง เช่น ตัวละครกำลังอ่านหนังสือพิมพ์ จำเป็นต้องหาอุปกรณ์ประกอบฉากเป็นหนังสือพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ต้องมีรายละเอียด วัน เวลาและ ข่าวเหตุการณ์นั้น ซึ่งนักออกแบบงานสร้างจะต้องเช็ครายละเอียดและแจกแจงภาระงานต่อลูกน้องใน ทีมงานฝ่ายศิลป์

บทภาพยนตร์ที่ดีจะให้รายละเอียดของสถานที่ สิ่งของและเสื้อผ้า แต่ในบทภาพยนตร์จะไม่มี มุมมองทางความงามหรือสไตล์ในฉาก ผู้ออกแบบงานสร้างจะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับ ทีมงานในการสร้างสไตล์และความงามขึ้นใหม่ การออกแบบงานสร้างให้เหมือนของจริงทุกประการ ไม่ใช่หนทางที่ดีที่สุดของการออกแบบงานสร้างในหนัง การแต่งเติมสีลดทอน สไตล์ความงามทำให้ ภาพยนตร์น่าดูขึ้นและมีผลกับการสื่อความหมายต่อผู้ชม ยิ่งโดยเฉพาะแนวจินตนาการผู้ออกแบบงาน สร้างต้องใช้ความสามารถด้านศิลปะสร้างสรรค์สูง เพื่อออกแบบฉากให้ทีมงานน่าอัศจรรย์กว่าภาพฉาก ทั่วไป

การสร้างมุมมองในภาพยนตร์ นักออกแบบงานสร้างจะต้องตีความบทภาพยนตร์ออกมา เป็นแนวความคิดและอารมณ์ความรู้สึก โดยสื่อสารออกด้วยภาษาภาพยนตร์ผนวกกับความหมายเชิง ศิลปะ เช่น การใช้สี การใช้ภาพเชิงสัญลักษณ์ องค์ประกอบภาพกับการสื่อความหมาย นอกจากฉาก สถานที่ แล้วบรรยากาศยังเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างอารมณ์ด้วยเช่นกันสภาพแสงควันฝุ่นซึ่งผู้กำกับภาพจะส่วนช่วยในการส่งเสริมอารมณ์เหล่านั้นด้วยการเลือกเลนส์กล้อง การจัดแสง การใช้เจลสีในการจัดสีของแสง

การทำผม แต่งหน้า เสื้อผ้า ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการแสดง การออกแบบงานสร้างจึงมีอิทธิพล ต่อการแสดงของนักแสดง โดยมุมมองนั้นต้องคำนึงถึงธรรมชาติของมนุษย์ ถ้าตัวละครมีชีวิตอยู่จริง ในห้องของเขาจะมีลักษณะอย่างไร แยกที่มาเยี่ยมที่ห้องจะเป็นคนอย่างไร การคิดอย่างละเอียดถี่ถ้วน จะทำให้ตัวละครดูมีความสมจริงเป็นธรรมชาติมากขึ้น นักออกแบบงานสร้างเป็นหนึ่งในผู้เล่าเรื่องด้วย ศิลปะ การสร้างอารมณ์ความรู้สึกและแฝงแนวคิดเข้าไปในงานออกแบบทำให้ภาพยนตร์มีความลึกซึ้ง น่าสนใจยิ่งขึ้น

3.2. การค้นคว้าข้อมูลในภาพยนตร์

ทุกเรื่องนักออกแบบงานสร้างจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูล ในเชิงลึกเพื่อนำมาออกแบบงานสร้าง ให้มีความสมจริงมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ในยุคสมัย ปัจจุบันหรือภาพยนตร์แนวย้อนยุคซึ่งต้องเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าข้อมูลประวัติศาสตร์หรือภาพยนตร์ ฉากอนาคตซึ่งยังไม่เคยเกิดขึ้นก็ต้องหาข้อมูลถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยนักออกแบบงานสร้าง ควรเก็บข้อมูลเหล่านี้ตั้งแต่ภาพถ่าย , ภาพวาด , ข้อเขียน , วัสดุตกแต่ง , ลายวอลเปเปอร์ หรือเศษผ้า รวมทั้งการเดินทางไปยังสถานที่จริงและบันทึกภาพหลายๆมุม รายละเอียดของสถานที่นั้นๆสะสม ลงในสมุดเรียงตามตัวอักษรเพื่อให้ค้นหาได้สะดวก สำหรับนักออกแบบงานสร้างที่มีประสบการณ์จะมี ข้อมูลเหล่านี้สะสมอยู่ ทำให้สามารถนำกลับมาใช้ได้เสมอ

นักออกแบบงานสร้างสามารถหาแรงบันดาลใจการออกแบบได้จากภาพวาดต่างๆอย่าง ภาพยนตร์ย้อนยุคที่สมัยนั้นยังไม่มีกล้องถ่ายรูป นักออกแบบจึงต้องศึกษาจากภาพวาดโบราณมาประกอบกับเนื้อหาประวัติศาสตร์ที่จดบันทึกไว้ เช่น สถานที่ในสมัยนั้น ชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย ประเพณีนิยม วัฒนธรรม ซึ่งมักจะมีการเขียนภาพเพื่อบันทึกเหตุการณ์สำคัญเหล่านี้ไว้ นอกจากนี้ ภาพวาดของจิตรกรบางคน ก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการออกแบบได้จากแนวคิดของศิลปิน การใช้สี สภาพแสง อารมณ์ของภาพซึ่งในภาพยนตร์หลายเรื่องก็ใช้บรรยากาศฉากจากภาพวาดศิลปิน จนในบางครั้งภาพวาดศิลปินก็เป็นต้นฉบับสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งเรื่องเลย

ภาพถ่ายถือเป็นข้อมูลอ้างอิงที่ชัดเจนสำหรับการทำภาพยนตร์ที่สุด เพราะมีมุมมองเหมือนภาพจากกล้องถ่ายภาพยนตร์ มองเห็นรายละเอียดชัดเจน มีความสมจริงที่เชื่อถือได้มาก ภาพถ่ายนี้สามารถหาได้ทั่วไปจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ในร้านหนังสือหรือห้องสมุดนั้นจะมีนิตยสารอยู่ ซึ่งจะมีการแบ่งหมวดหมู่ทำให้สามารถค้นคว้าได้สะดวกเช่น นิตยสารสารคดี , นิตยสารบ้าน , อาหาร , แฟชั่นเสื้อผ้า , ทรงผม , รถยนต์ หรืออาวุธ ภาพนิตยสารทำให้เห็นข้อมูลคนในวงการและมุมมอง

สไตล์ใหม่ในการออกแบบด้วยนิยายหรือบทความ ข้อเขียนล้วนเป็นข้อมูลที่สำคัญกับนักเป็นข้อมูลในการออกแบบฉากได้ บางข้อเขียนให้แนวคิดเชิงปรัชญาซึ่งสามารถปรับมาใช้เป็นมุมมองในการออกแบบได้

ภาพวิดีโอเป็นตัวอย่างภาพข้อมูลในการออกแบบงานสร้างที่ต้อันหนึ่ง ซึ่งเป็นภาพที่มีการเคลื่อนไหวเหมือนมุมมองการถ่ายภาพยนตร์ที่สุด มองเห็นการเคลื่อนไหวของบรรยากาศ ฉากธรรมชาติ ฤดูกาล การเคลื่อนไหวของคน ภาพวิดีโอเหล่านี้หาได้จากรายการโทรทัศน์อย่าง Discovery Channel หรือ History Channel ซึ่งมีจำหน่ายแบบเป็นแผ่นดีวีดีตามหัวข้อเรื่องที่ต้องการค้นคว้า หรือภาพหนังสือสารคดีที่เคยเกิดขึ้นในเหตุการณ์จริง เช่น สารคดีสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ถูกนำมาทำเป็นงานออกแบบงานสร้างทั้งเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง Saving Private Ryan (1998) นอกจากนี้การไปหาข้อมูลนอกสถานที่ ด้วยการบันทึกวิดีโออย่างเป็นทางการประหยัดค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ภาพและทำให้สามารถนำเสนอข้อมูลให้เห็นบรรยากาศของฉากอย่างครบถ้วนทั้งภาพเคลื่อนไหว

การสัมภาษณ์บุคคลเป็นแหล่งข้อมูลที่นักออกแบบงานสร้างไม่ควรมองข้าม บางครั้งเรื่องราวในภาพยนตร์นั้นผ่านมานานแล้ว ไม่สามารถกลับไปค้นหาได้ หรือสถานที่นั้นอยู่ห่างไกลยากที่จะไปถึง เช่น ขั้วโลกเหนือหรือสมัยสงครามโลก การฟังข้อมูลจากคนบอกเล่านั้น นักออกแบบงานสร้างจะต้องซักถามอย่างละเอียดเพื่อสกัดภาพสถานที่, ของใช้, เสื้อผ้าและบรรยากาศ นอกจากนั้นนักออกแบบยังได้มีความเข้าใจว่าสถานที่นั้นมีไว้ทำอะไร สิ่งของนั้นใช้อย่างไร ซึ่งเป็นประสบการณ์ ความทรงจำที่มีค่า ทำให้เห็นมุมมองวิคิดและวัฒนธรรมของคนยุคนั้นด้วย

การหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเป็นวิธีการที่สะดวกและประหยัดเวลามากเพียงกำหนดหัวข้อที่ต้องการค้นหาในคอมพิวเตอร์ก็สามารถหาได้ทั้งเอกสาร รูปภาพ และ ภาพวิดีโอ และง่ายต่อการนำเสนอให้ทีมงาน แต่การค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมักเป็นข้อมูลหยาบๆมีความลึกซึ้ง ภาพหรือข้อมูลที่ได้จึงเป็นข้อมูลที่คนทั่วไปแล้ว ไม่มีมุมมองใหม่ที่น่าสนใจ แต่หากค้นคว้าจากหนังสือ จะได้ข้อมูลที่ละเอียดครบถ้วนหลายแง่มุมและลึกซึ้งกว่า การหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จึงเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเริ่มนำไปสู่การหาข้อมูลเชิงลึกจากแหล่งข้อมูลอื่นตามมา

ในการค้นคว้าจากทุกแหล่งข้อมูลนักออกแบบงานสร้างถึงระวังเรื่องลิขสิทธิ์ของข้อมูลรูปภาพ หรือวิดีโอ การนำภาพถ่ายของช่างภาพมาใช้เป็นภาพอ้างอิงของฉาก การถ่ายหรือการจัดแสดงอาจถูกฟ้องร้องค่าลิขสิทธิ์ การใช้ภาพเขียนศิลปินประกอบฉาก การใช้เฟอร์นิเจอร์แจกัน จานชาม รถยนต์ ล้วนแล้วแต่มีค่าลิขสิทธิ์ในการนำไปใช้ นักออกแบบงานสร้างอาจต้องติดต่อเพื่อต่อรองขอนำข้อมูลไปใช้ในภาพยนตร์ หรือแม้แต่การขอนำข้อมูลสัมภาษณ์บุคคลไปใช้ในภาพยนตร์

แต่ในทางกลับกัน การใช้อุปกรณ์เข้าฉากก็สามารถหารายได้ให้กับภาพยนตร์ได้ เช่น การคัดเลือกยานพาหนะเข้าฉาก โดยติดต่อผู้ผลิตเพื่อเป็นการโฆษณาสินค้าดังกล่าวในภาพยนตร์แม้แต่สถานที่ อาหาร เครื่องดื่ม ป้ายโฆษณาสินค้าที่เป็นฉากภาพยนตร์ล้วนแล้วแต่เป็นโฆษณาแฝงที่ทำรายได้ให้ในการสร้างภาพยนตร์ทั้งสิ้น

ขั้นตอนการเตรียมงานการถ่ายทำ (Pre-Production) รวมระยะเวลาตั้งแต่การค้นคว้าการ ออกแบบ, การก่อสร้างและจัดหาข้าวของต่างๆเมื่อนักออกแบบงานสร้างสรรค์งานออกแบบ ทั้งหมดและ จะลงมือวางแผนระยะเวลาในการสร้างจะต้องมีภาพรวมงานออกแบบดังนี้

ภาพรวมงานออกแบบ(Concept Drawing) เกิดขึ้นหลังจากการค้นคว้าข้อมูล ศึกษาบท ภาพยนตร์และออกแบบภาพเหล่านั้นมาพูดคุยกับผู้กำกับถึงมุมมองภาพต่างๆในภาพยนตร์ไม่ว่าจะ เป็นสภาพแวดล้อม, ฉาก, ภาพภายในห้อง, เพอร์เนเจอร์ ตกแต่ง, หรือภาพจินตนาการต่างๆ ด้วย ดินสอสเก็ต, สีเมจิก หรือลงน้ำหนักภาพให้เห็นแสง และสีให้ได้อารมณ์อย่างกับผู้กำกับต้องการ ถ้า ผู้ออกแบบงานสร้างไม่สามารถเขียนภาพได้ก็จะ ว่าจ้างให้นักวาดภาพ (Visualize) เป็นผู้วาดตามคำสั่งแทน

บทภาพ (Storyboard) เป็นการแสดงมุมมองภาพแบบช็อตต่อช็อตอย่าง ละเอียด โดยทั่วไป งานเขียนสตอรี่บอร์ดจะเป็นงานของช่างเขียนบทภาพ (Storyboard Artist) แต่หากเป็นบทภาพยนตร์ ขนาดเล็กนักออกแบบงานสร้างจะเป็นผู้เขียนสตอรี่บอร์ดเองหลังจากที่ภาพรวมของการออกแบบ (Conceptual Board) เสร็จ ทีมงานจะต้องไปดู สถานที่ถ่ายทำหรือออกแบบฉากขึ้นมาผู้กำกับและผู้ กำกับภาพจะทดลองวางมุมกล้อง ดูความ ต่อเนื่องของช็อต ผู้ทำหน้าที่วาดสตอรี่บอร์ดจะสเก็ตภาพ ตามที่ผู้กำกับต้องการเพื่อให้เห็น ภาพจริงในหนัง ทั้งนี้สตอรี่บอร์ดไม่ใช่ภาพวาดนิ่งๆที่ละเฟรมแต่จะเป็น ภาพที่ใช้แสดงความต่อเนื่องของช็อตแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงของตัวละครกับ สภาพแวดล้อม ซึ่งผู้เขียนสตอรี่บอร์ดจะต้องมีความรู้ทางภาพยนตร์และวิธีการเล่าเรื่องเป็นอย่างดี เพราะ สตอรี่บอร์ดจะเป็นคัมภีร์ให้กับการทำงานในทุกๆฝ่ายทั้งการกำกับการแสดง การถ่ายภาพและการ ออกแบบงานสร้าง

หาสถานที่ถ่ายทำ (Location Scouting) เมื่องานออกแบบภาพฉากเป็นที่ตกลงแล้ว ผู้หาสถานที่ จะทำการเก็บข้อมูลความต้องการในสถานที่นั้นตามบทภาพยนตร์ เช่น สถานที่ในบทน่าจะอยู่ภูมิภาคใด ประเทศใด สภาพแวดล้อมแบบใด เหตุการณ์อยู่ในยุคสมัยใด จากนั้นจึงทำการหาข้อมูลสถานที่ นำ ภาพให้ผู้กำกับและผู้ออกแบบงานสร้างดูจึงจะตัดสินใจ เดินทางไปเก็บภาพสถานที่นั้น การถ่ายภาพ สถานที่ควรถ่ายภาพในมุมกล้องปกติทั้งภาพ กว้าง และภาพใกล้แสดงรายละเอียดของสิ่งที่จำเป็นกับการ ถ่ายทำ เช่น มุมกว้างของสถานที่ รูปทรงอาคาร ฝาผนัง ประตูหน้าต่าง เพอร์เนเจอร์และข้าวของต่างๆ ซึ่ง ผู้หาสถานที่ควรนำสตอรี่บอร์ดไปด้วยเพื่อมองหามุมกล้องที่ใกล้กับความต้องการของผู้กำกับ จากนั้น ต้องเก็บ ข้อมูลของสถานที่เพื่อนำไปนำเสนอต่อทีมงานดังนี้

1. ชื่อ ที่อยู่ เบอร์ติดต่อของเจ้าของสถานที่เพื่อขออนุญาตต่อรองค่าใช้จ่ายและขอความช่วยเหลืออื่นๆ
2. ที่จอดรถ สามารถนำทีมงานเข้าได้มากน้อยเพียงไร มีพื้นที่สำหรับ ติดตั้งจัดเก็บอุปกรณ์ ถ่ายทำมากน้อยเพียงไร
3. กฎระเบียบของสถานที่นั้น ต้องมีบัตรอนุญาตผ่านเข้าออกหรือไม่

4. วัดสัดส่วนพื้นที่ อาณาเขตทั้งหมด พื้นที่ภายในอาคาร, สนาม, ความสูงของเพดานและผนังทุกด้านเพื่อให้หนักออกแบบฉากคำนวณไปเขียนแบบได้ และขนาดประตูเข้าออกสามารถนำรถหรืออุปกรณ์เข้าได้หรือไม่
5. ห้องน้ำที่ทีมงาน และห้องแต่งตัวของนักแสดง เพราะบางพื้นที่ไม่มีห้องเหล่านี้ จะต้องเตรียมไปเอง
6. วาดแผนที่และแผนผังของพื้นที่เพื่อให้ทีมงานเดินทางไปเองได้และ เข้าใจของเขตของพื้นที่ในการทำงาน
7. จดรายละเอียดข้าวของที่มีอยู่ในสถานที่ เพื่อขออนุญาตใช้เข้าฉาก หากจำเป็นหรือของใช้สาธารณูปโภค เช่น โทรศัพท์ แฟกซ์ คอมพิวเตอร์ เครื่องครัว ตู้เย็น
8. สอบถามพื้นที่ใกล้เคียงว่ามีสิ่งใดอำนวยความสะดวกได้บ้าง เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า ของชิ้นงานออกแบบชำ ร้านเครื่องมือก่อสร้าง โรงพยาบาลหากมีเหตุฉุกเฉินขึ้นใน กองถ่าย
9. บันทึกวันเวลา สภาพภูมิอากาศ พระอาทิตย์ขึ้นตก ลมฝน และมี เสียงรบกวนสามารถบันทึกเสียงได้หรือไม่

ออกแบบฉาก (Design Set) เมื่อได้สถานที่ถ่ายทำและกำหนดว่าฉากใดถ่ายทำนอก สถานที่ฉากใดถ่ายทำในสตูดิโอหรือต้องสร้างฉากบนสถานที่จริง ผู้ออกแบบงานสร้างจึงมอบหมาย งานให้นักออกแบบฉากสเก็ตภาพขึ้นมา ภาพวาดเป็นลักษณะภาพทัศนียภาพ (Perspective) แสดง รูปแบบสไตล์ของฉาก มีสีเส้นการตกแต่งและแสงเงาครบถ้วน เพื่อให้ทีมงานมองเห็นภาพรวมของ Art Direction จากนั้นเมื่อทีมงานตกลง จึงส่งงานต่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่ถอดแบบ (Draftman) จะทำหน้าที่ คำนวณจากภาพสเก็ตฉาก สร้างเป็นมาตราส่วนจริงสำหรับก่อสร้าง ซึ่งไม่ใช่งานออกแบบหรือสเก็ตภาพตามจินตนาการแต่เป็นงานเชิงช่างที่ต้องอาศัยความรู้ในการก่อสร้างด้วยการเขียนแบบ กำหนดสัดส่วน (Scale) เขียนภาพแยกส่วนด้านบน (Plan) ด้านข้าง (Elevation) ภาพทัศนียภาพ (Perspective) และรายละเอียดกลไก (Detail) ซึ่งสามารถใช้คอมพิวเตอร์ (CAD) ในการเขียนเพื่อประหยัดเวลาและการคำนวณมาตราส่วนที่แม่นยำ

การจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop Master) จะศึกษา รายละเอียดจากบทภาพยนตร์และจดบันทึกว่าต้องหาสิ่งของอะไรบ้างและหาสิ่งของที่มีสไตล์อย่างที่นักออกแบบงานสร้างต้องการ ซึ่งแบ่งหมวดออกเป็น

1. สิ่งของติดตัวนักแสดง (Persona; Prop) เช่น แว่น เป็นต้น
2. สิ่งของที่ใช้แต่ไม่ได้ติดตัวนักแสดง เช่น บุหรี่ โทรศัพท์ เป็นต้น.
3. สิ่งของทั่วไปที่กำหนดไว้ในบทภาพยนตร์นั้น

4. สิ่งของที่ไม่ได้กำหนดไว้ในบทภาพยนตร์
5. สิ่งของที่นำมาให้เลือกหลายแบบ หลายสไตล์ ต่างสีสันทัน กับฉากบุคคลิกนักแสดง เสื้อผ้า เพราะในวันถ่ายทำอาจปรับเปลี่ยนหน้างานเพื่อให้เข้ากับบุคลิกนักแสดงจัดเตรียมสุขาเคลื่อนที่ไปเอง
6. สิ่งของที่ต้องแตกหักทำลาย ดูได้จากบทภาพยนตร์ว่ามีการแสดงหรือ เหตุการณ์ทำให้ข้าวของต้องแตก พังหรือไม่ ซึ่งควรเตรียมไว้หลายชิ้นขึ้นอยู่กับการทำงานว่าต้องการถ่ายหลายเทคหรือไม่ ซึ่งผู้จัดทำของควรบอกทีมงานว่ามีของกี่ชิ้นถ่ายได้กี่ครั้ง

สรุปแนวคิดเรื่องขั้นตอนการออกแบบงานสร้างภาพยนตร์ จะเห็นได้ว่าการทำงาน ของนักออกแบบงานสร้างจะให้ความสำคัญกับการวางแผนความคิดและขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ Pre-Production มากกว่าขั้นตอนถ่ายทำและขั้นตอนหลังจากถ่ายทำ Post Production ซึ่งสรุปออกได้ 3 กระบวนการ ดังนี้กระบวนการวิเคราะห์บทภาพยนตร์

1. การอ่านบทภาพยนตร์
2. การประชุมงานระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพและผู้ออกแบบงานสร้าง
3. การวิเคราะห์และจัดบันทึกจากบทภาพยนตร์
4. การตีความหมายและสร้างมุมมองในภาพยนตร์
5. การค้นคว้าข้อมูล

กระบวนการเตรียมงานก่อนถ่ายทำ

(Pre-Production)

1. การวาดภาพรวม (Conceptual Drawing) ให้ผู้กำกับตัดสินใจ
2. การเขียนบทภาพ (Storyboard)
3. การหาสถานที่ถ่ายทำ (Location Scouting)
4. การเขียนแบบ (Drafting) กำหนดรายละเอียดวัสดุ และงบประมาณ
5. การหาอุปกรณ์ประกอบฉาก
6. การควบคุมงานสร้าง การจัดหาอุปกรณ์ และกำหนดวัน (Dead Line) กระบวนการถ่ายทำ

โครงการวิจัยศึกษาการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์ไทย, ผศ.ดร.เชมพัทธ์ พิษวีชรณ

, กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

หลักของการวางฉาก

การวางฉากแบ่งออกได้เป็น 4 แบบ ดังนี้

1. ฉากแบน ในกรณีที่มีผู้แสดงน้อยคนนั่งกับที่ไม่มีเคลื่อนไหว เช่น รายการสัมภาษณ์ รายการข่าว หรือประกาศทางสถานี
2. ฉากรูปตัวแอล ในกรณีที่มีผู้แสดงน้อย แต่มีการเคลื่อนไหว
3. ฉากรูปตัวยู โดยมากมักจะเป็นฉากใหญ่ที่มีการเคลื่อนไหวมาก
4. ฉากปิด มีผนังทั้ง 4 ด้าน ผนังบางด้านติดอยู่กับล้อเลื่อน เพื่อเปิดออกบางครั้งเพื่อความสะดวกในการถ่ายทำ

ขั้นตอนการวางฉาก ต้องการให้เกิดความลึกซึ้งในภาพ จะต้องวางวัสดุที่ทำให้เกิดระยะที่แตกต่างกันไปจนถึงฉากหลัง ซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

1. การจัดให้มี Foreground ผู้แสดง Background
2. โดยการสร้างฉาก ให้เกิดการลวงตาว่าเป็นระยะไกล โดยสร้างขนาดของ Background ให้เล็ก
3. เพิ่มความละเอียดของ Foreground และลดความชัดของ Background
4. ให้แสงสว่างเป็นห้องๆ ไปจนถึงฉากหลัง

ชนิดของฉาก

1. แบบธรรมดา หรือแบบพื้นฐาน (Neutral)

เป็นการออกแบบฉากที่ง่ายที่สุด โดยการให้ฉากหลังเป็นพื้นสีธรรมดา ในกรณีฉากหลังเป็นพื้นสีดำ เรียกว่า “คามิโอ (Cameo)” ซึ่งในการจัดฉากแบบนี้ควรระวังในเรื่องของการจัดแสง เพราะต้องระวังไม่ให้แสงที่ส่องนักแสดงไปกระทบฉากหลัง ดังนั้นควรให้นักแสดงอยู่ห่างจากฉากหลัง หรือนำผ้า màn สีดำมาใช้แทนเพราะสามารถช่วยลดแสงสะท้อนได้ไฟที่นำมาใช้จัดฉากประเภทนี้ควรเป็นไฟสปอตไลท์ อย่างเดียว เพราะสามารถควบคุมทิศทางและการกระจายของแสงได้ดีที่สุด ส่วนการใช้ฉากหลังเป็นพื้นสีอื่น ๆ เช่น สีแดง สีม่วง สีเขียว สีฟ้า ฯลฯ เราเรียกว่า “ลิมโบ้ (Limbo)” และไฟที่นำมาใช้ควรเป็นไฟประเภท ฟลัดไลท์ (Floodlights) เพราะเป็นไฟที่ให้แสงกระจายอย่างสม่ำเสมอ ข้อเสียของฉากประเภทนี้คือแบนราบ ไม่มีมิติ ดังนั้นอาจมีการใส่โลโก้เพื่อเพิ่มความสนใจให้ผู้ชมได้

2. เหมือนจริง (Realistic)

การจัดฉากที่มีลักษณะการจัดเพื่อที่จะให้ดูสมจริงสมจังมากที่สุด อาจจะนำอุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็นของจริงหรือของที่ทำขึ้นมาใช้แทนในการจัดฉาก ควรคำนึงถึงความเป็นจริงของสถานที่ๆนำมาจัดให้มากที่สุด

3. ไม่เหมือนจริง (Abstract)

เป็นการจัดฉากที่ไม่ได้คำนึงถึงความสมจริงของฉาก มีลักษณะของฉากเป็นนามธรรม เพื่อถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ของฉากนั้นๆออกมา หรือมีลักษณะ เหมือนจริง (Surrealistic) หรือ เป็นแบบเพื่อฝัน (Fantasy) ดังนั้นในการจัดฉากประเภทนี้ควรคำนึงถึงรายละเอียดของวัสดุอุปกรณ์ประกอบฉากมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้ในการจัดฉากประเภทนี้ควรต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของรายการงบประมาณและแนวคิดของผู้จัดเพื่อให้เกิดความสอดคล้องของฉากต่อเรื่องราวที่น่าเสนอ

ที่มา www.dca.psu.ac.th Department of Communication Arts, Payap University ,2559

ความหมายของ โลกสมมุติ

คือ โลกที่โลกเหนือจริงแต่ใกล้เคียงกับความจริงโลกที่ผิดปกติไปจากโลกธรรมดาโลก ไม่จำเป็นพึ่งพาเหตุการณ์อธิบายมาก ทุกสิ่งทุกอย่างสามารถเกิดขึ้นและยอมรับได้เมื่ออยู่ในโลกแห่งนี้ซึ่ง โลกสมมุติในภาพยนตร์น่าจะมีแนวคิดมาจากคำว่า Surrealist (ภาพเหนือจริง) ในภาพยนตร์ศิลปะ ศิลปินแคนาดา Robert Gonsalves กล่าวว่าภาพเหนือจริงคือ คือ “ภาพสวยงามกลมกลืนที่ บิดเบือนสายตาผู้คน ทำให้ต้องหันกลับไปมองใหม่อีกครั้ง ด้วยความไม่มั่นใจว่าใช่หรือไม่”

ภาพที่ 2.4 ตัวอย่างภาพเหนือจริง แสดงความบิดเบือนจะเห็นได้ว่าในขณะที่หนังสือที่วางอยู่บนโต๊ะ ถูกสะท้อนให้เห็นได้อย่างถูกต้องแต่คนที่ยืนอยู่หน้ากระจกกลับมองเห็นเพียงด้านหลังของศีรษะของเขาเท่านั้น

ที่มา Not to Be Reproduced, 1937 by Rene Magritte,สืบค้น 26 พฤษภาคม 2560

(<http://www.renemagritte.org/not-to-be-reproduced.jsp>)

ภาพที่ 2.5 ตัวอย่างภาพยนตร์ เหตุการณ์นำเสนอทางด้านภาพและงานออกแบบของโลกสมมุติ

ที่มา The Grand Budapest ,2014 by Wes Anderson,สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560

(http://www.photogenie.be/photogenie_blog/blog/too-pretty-eat-grand-budapest-hotel,2559)

3.2 ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง American Horror Story Hotel

ความองค์ประกอบการออกแบบ ส่วนประกอบพื้นฐานที่มองเห็นหรือ ทัศนธาตุ (Element of Design) ประกอบไปด้วยดังนี้

จุด เป็นองค์ประกอบแรกที่เกิดขึ้น จุดหลายๆจุดที่รวมกันเยอะมีขนาดและน้ำหนักที่ต่างต่างกันไปก็ทำให้เกิดรูปร่างแต่หากถูกจัดการให้จุดนั้นเรียงไปในทางเดียวกันก็จะทำให้เกิดเส้น

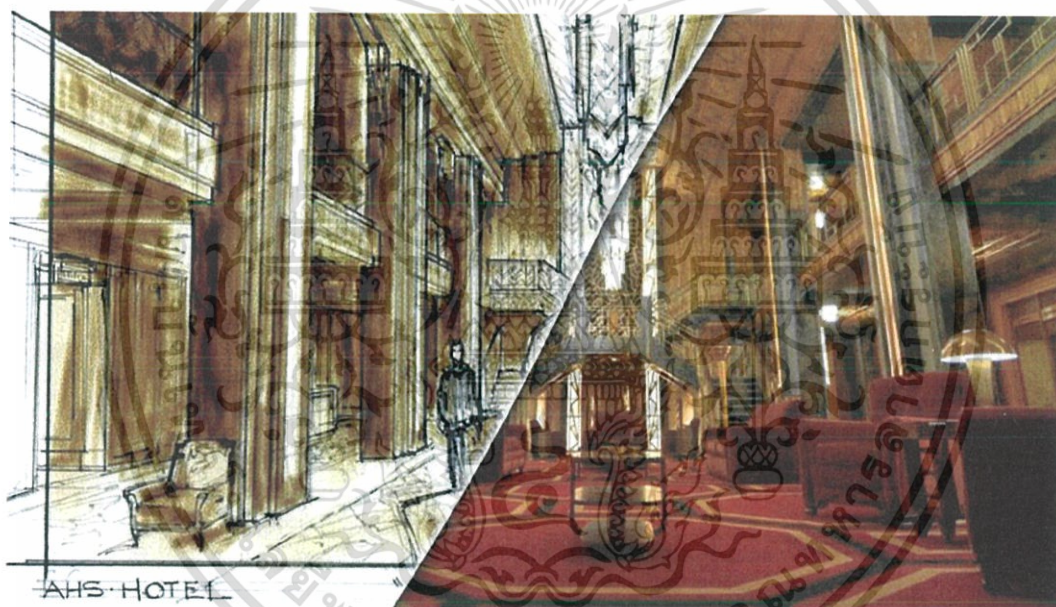
เส้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ใช้ในภาพยนตร์ เกิดจากการเรียงตัวของจุดหลายจุดรวมกัน ซึ่งแต่ละประเภทจะให้ความหมายที่ต่างกันไป ลักษณะของเส้นคือ มิมีติเดียว คือ ความยาว ไม่มี ความกว้างมีแต่ มีความหนา ที่เรียกว่า เส้นหนา เส้นบาง เส้นใหญ่ เส้นเล็ก ความหนาของเส้น จะต้องพิจารณาเปรียบเทียบกับความยาวด้วย คือถ้าเส้นนั้นสั้น แต่มีความหนามากจะหมดคุณลักษณะ ของความเป็นเส้น กลายเป็น รูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าไป เส้นมี ทิศทางต่างกัน เช่น แนวราบ แนวตั้ง แนวเฉียง และมีลักษณะ ต่าง ๆ เช่น ตรง คด เป็นคลื่น ก้นหอย ซัด พรวด ประ ฯลฯ ทิศทางและลักษณะ ของเส้น ให้ความรู้สึกต่อผู้สัมผัส ต่างต่างกัน ออกไป ดังต่อไปนี้

เส้นตรง (Straight Line) หมายถึงเส้นตรงในทิศทางใด ทิศทาง หนึ่ง ให้ความรู้สึก แข็งแรง หยุตนิ่ง ให้ความรู้สึกหยาบ และการเอาชนะและความเป็นชาย

เส้นแนวตั้ง (Vertical Line)

เส้นที่เดินทางในแนวตั้ง ให้ความสมดุล มั่นคง แข็งแรง สูงสง่า พุ่งขึ้น จริ่งจั่ง และเงียบขรึม เป็นสัญลักษณ์ของ ความถูกต้อง ซื่อสัตย์ มีความสมบูรณ์ในตัว เป็นผู้ดี จริ่งจั่งเคร่งขรึม สง่า ทะเยอทะยาน และรุ่งเรือง ทั้งนี้มาจากท่าทางมนุษย์ เวลาตื่นตัวมีพลัง จะอยู่ในลักษณะยืนขึ้น มากกว่าการนอนราบ

รูปร่าง เกิดขึ้นจากเส้นที่ต่อกันที่ต่อเนื่องกันเกิดการล้อมรอบ หรือการบรรจบกัน ของเส้น บนพื้นที่ว่างทำให้มองแล้วเกิดระนาบ ในภาพยนตร์การมักจะเห็นการใช้รูปร่างในลักษณะกรอบประตู หน้าต่าง เป็นช่องที่ทำให้ช่องมองไปยังจุดสนใจของภาพ

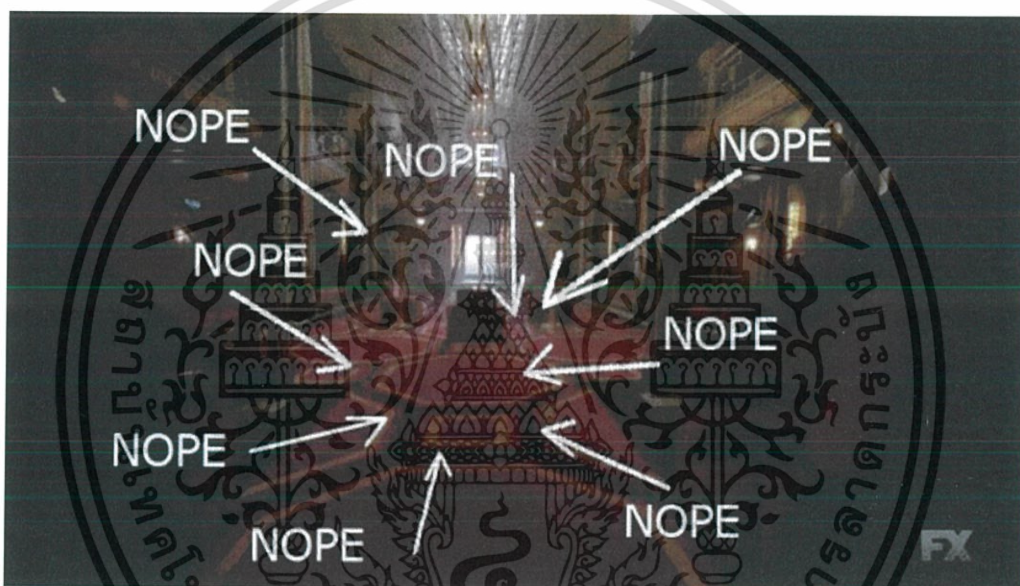
ภาพที่ 2.6 แบบร่างห้องโถงภาพยนตร์ American horror story hotel แสดงการใช้องค์ประกอบทัศนธาตุในการออกแบบการสร้าง

ที่มา Setting the stage for horror comes down to the details Monday, October 26, 2015, สืบค้น 24 พฤษภาคม 2560

(https://www.cmu.edu/news/stories/archives/2015/october/images/ahs_853x480-min.jpg)

การจัดองค์ประกอบ (composition design)

พื้นที่ว่าง แบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ well organized space เป็นรูปแบบที่เป็นแบบแผนเช่น Patten, Rhythm และ Randomly เป็นรูปแบบที่ไม่ได้มีการถูกจัดการให้มีแบบแผน กระจัดกระจาย ซึ่งทั้งสองอย่างนี้สามารถใช้ในการให้ความหมายที่แตกต่างกันไปเช่น ถ้าทิ้งพื้นที่ว่างมากก็จะให้ความรู้สึก ว่างเวง เหงาเปล่าเปลี่ยวแต่ถ้าหากทิ้งพื้นที่ให้แคบก็จะให้ความรู้ อึดอัด แน่นซึ่งทั้งหมดนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของน้ำหนักของแสงด้วย

ภาพที่ 2.7 ตัวอย่างภาพยนตร์ แสดงการจัดการพื้นที่ห้องโถงโดยการใช้ Patten ของพื้นที่มีระยะห่างเท่ากันสร้างความแข็งแรง มั่นคง และการน้ำหนักแสงที่มีผลต่อความรู้สึกห้องกว้างขวางแผงไปด้วยความว่างเวง

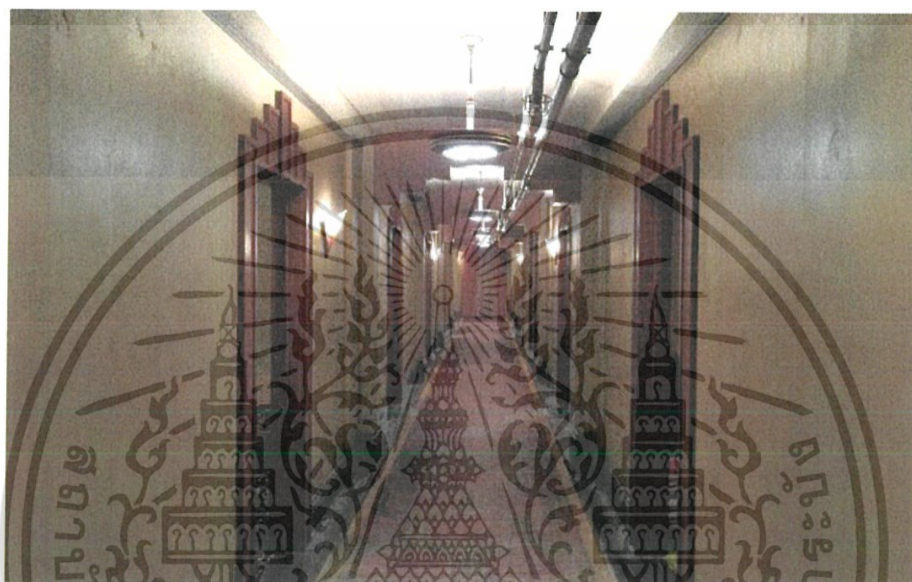
ที่มา 76 Thoughts I Had While Watching The “American Horror Story: Hotel”,

October 8, 2015 <https://img.buzzfeed.com/buzzfeed-static/static/2015-10/8/10/enhanced/webdr11/enhanced-25595-1444315786-1.jpg>

ขนาด สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ scale/proportion และ Perspective)

สัดส่วน (scale/proportion) คือ ความสัมพันธ์ของขนาด (size) ของส่วนประกอบย่อยต่อส่วนรวม และของ ส่วนประกอบอันหนึ่งต่อส่วนประกอบอีกอันหนึ่ง ที่ดูสมส่วนเหมาะสมกัน

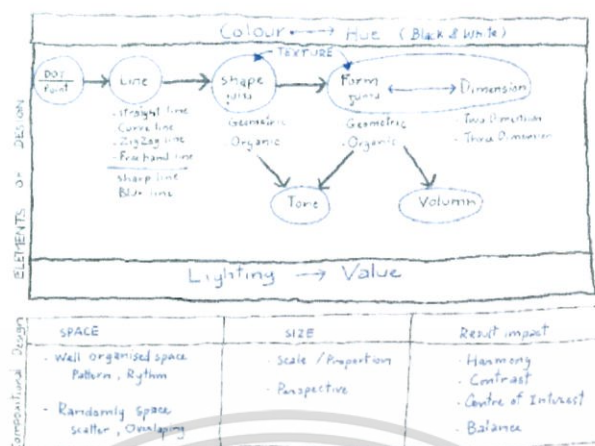
ทัศนียภาพ Perspective เทคนิคที่ทำให้เกิดความลึก แบ่งออกเป็น 3 ชนิดแบบหนึ่งจุด สองจุด และสามจุดที่มักใช้ให้เห็นบรรยากาศสภาพแวดล้อมมากกว่าฉากภายในห้องที่ใช้แบบจุดและสองจุด สรุปได้ว่า ขนาดของวัตถุที่แตกต่างกันทำให้เกิดมิติ ความลึก ขึ้น

ภาพที่ 2.8 ฉากในภาพยนตร์แสดงการเล่นระยະโกไลโกลและความสมดุลของภาพผ่านประตู
ที่มา AMERICAN HORROR STORY Pictured: Hotel Set. CR: Ellen J. Bril, สืบค้น 25 พฤษภาคม
2560 (<http://pixel.nymag.com/imgs/daily/vulture/2015/10/27/ahshall.nocrop.w529.h421.jpg>)

Result impact แบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้แก่

- 1.) Harmony ความกลมกลืน 2.) คอนทราสต์ Contrast คือความแตกต่างของน้ำหนักสี
- 3.) Centre of Interest การใช้คู่สีที่ต่างกัน 4.) Balance ความสมดุล

ภาพที่ 2.9 ตารางแสดงองค์ประกอบของศิลป์ที่ใช้ในภาพยนตร์

ที่มา คุณพัลลภ สวัสดิ์ชัยเมธ, 2559

สีในงานออกแบบงานสร้าง

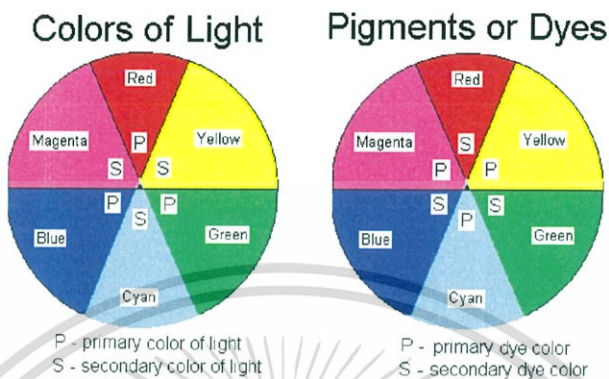
สี เป็นตัวตีความปรับทงของบทในภาพยนตร์ ทั้งฉากและสีเสื้อผ้าของนักแสดงล้วนส่งผลกับภาพยนตร์ทั้งสิ้นทำหน้าที่บอก ช่วงเวลา สภาพสังคม ยุคสมัย สถานที่ รสนิยม อารมณ์และบุคลิกของตัวละคร ซึ่ง คุณพัลลภ สวัสดิ์ชัยเมธ กล่าวว่า “เรามักจะให้ความสำคัญกับจุดนี้เป็นพิเศษ” การเลือกสีเกิดจากตีความบทภาพยนตร์และวิเคราะห์เลือกสีที่สามารถแสดง ถึงเนื้อหาของภาพยนตร์ได้อันต้องอาศัยการศึกษาความรู้และประสบการณ์เพื่อความสมจริงและน่าเชื่อถือ สี มักจะถูกจัดการผ่านกระบวนการความคิดและการวางแผนเพื่อเป็นมิตรกับผู้ชม สีของวัตถุจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สีของวัตถุ (Pigment Color) แบ่งออกได้เป็น 2 วรรณะ คือ ร้อนและเย็น
2. สีของแสง (Light color) สีที่ได้จากการจัดแสงถ่ายทำ มักเป็นแสงที่ใช้เลียนแบบ

ธรรมชาติเพื่อบอกเวลาในหนัง

นอกจากนี้ความเข้มหรือน้ำหนักของสี ก็เป็นสิ่งที่ผู้ออกแบบต้องทำการกำหนด เพราะทั้งหมดล้วนส่งผลกับความรู้สึกหนัง สีอ่อนจะให้ความรู้สึกอ่อนไหว บางเบา สีเข้มจะให้ความรู้สึกอึดอัดรุนแรงทั้งหมดนี้สัมพันธ์กับพื้นผิว Texture ที่มีปฏิกิริยาต่อแสงที่ไม่เท่ากัน ผิวที่เรียบมักจะดูเข้มกว่าพื้นผิวขรุขระ

จิตวิทยาสี การเลือกสีของตัวละครสามารถบ่งบอกความรู้สึกของตัวละครได้ ไม่ว่าจะเป็น การแต่งตัว ค่านิยม สภาพแวดล้อม สามารถสรุปได้คร่าวๆดังนี้

ภาพที่ 2.10 วงจรสีวัตถุและสีของแสง

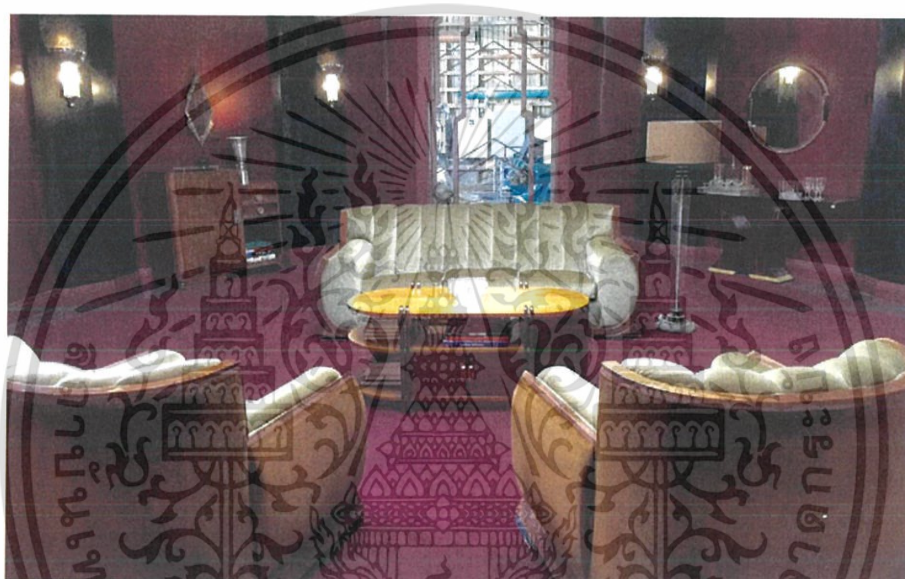
Colour	Means	Use for:	Too much!
RED	energy, vitality, power, vital, passionate, courageous, aggressive, impulsive	Known to escalate the body's metabolism with vibration and passion. Overcome depression	Increases anxiety, agitation, stress
ORANGE	the optimism	Helps people naturally reflect, increases productivity, efficiency	Excites, irritates
YELLOW	intellect, cheery, warm, caution, innovative	Helps mental stimulation, clears a foggy head	Causes exhaustion, too much mental activity
GREEN			
BLUE	calming, cool, harmony, logic, calm, responsible	Soothes the mind	Depressed and withdrawn
INDIGO	truth, healing, intuition	Allows a clearer path for the conscious to the spirit's self	Headache and depression
PURPLE	serenity, faith	Good for mental and nervous problems	Negative thoughts
LAVENDER	equilibrium, awareness	Helps with spiritual healing	tired and frustrated
WHITE	purity, innocent, optimistic	Purify mind on the highest levels	
SILVER	peace, intelligence	Removes darkness	
GOLD	strength	Strengthens the body and spirit	Too strong for many people
BLACK	science, elegant, powerful	Silence and peace	Allof, intimidating
GREY	stability	Inspires creativity and symbolises success	

ภาพที่ 2.11 ตารางจิตวิทยาการใช้สีกับความรู้สึกของคนดู

ที่มาของทั้ง 2 รูป สืบค้นความรู้สึก,สืบค้น 25 พฤษภาคม2560

([http://www.edu.pe.ca/gray/class_pages/krcutcliffe/physics521/16light/definitions/color%20wheel\(2.bmp\),2559](http://www.edu.pe.ca/gray/class_pages/krcutcliffe/physics521/16light/definitions/color%20wheel(2.bmp),2559))

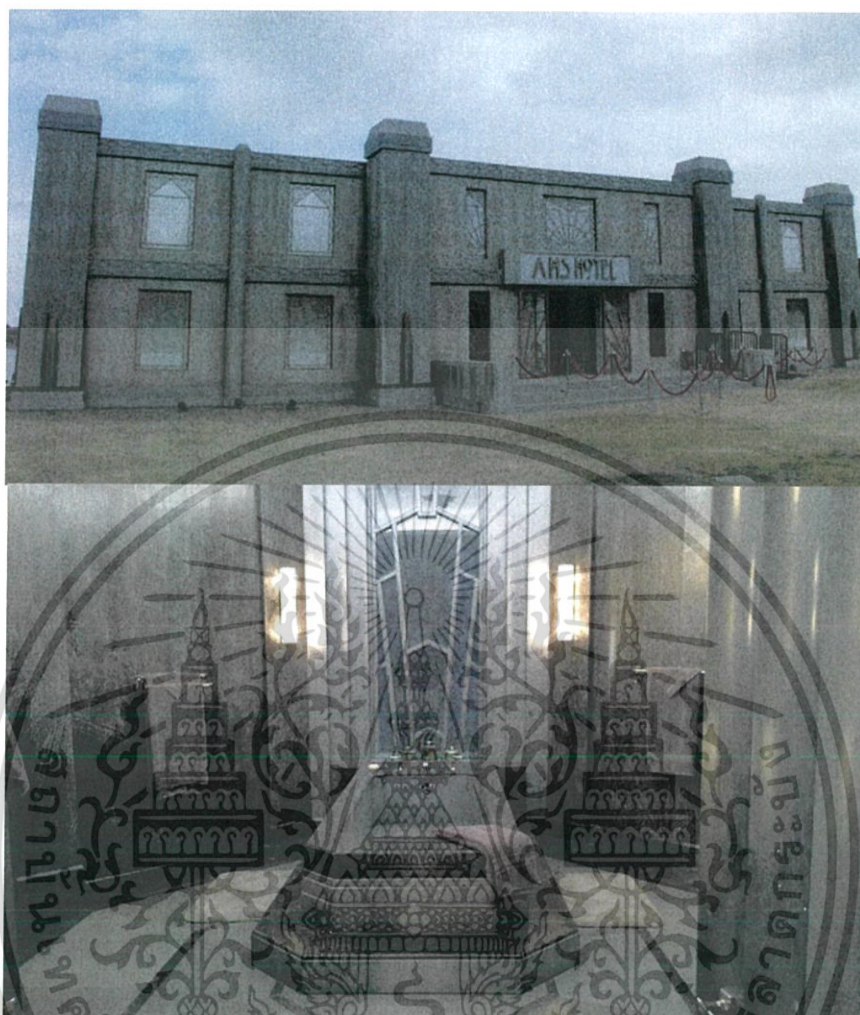
สถานที่การถ่ายทำของภาพยนตร์ American Horror Story: Hotel เป็นการใช้สถานที่จากฉากในสถานที่จริงส่วนใหญ่ ช่วยให้มีความสะดวกในการทำงาน ได้สิ่งแวดล้อมและแสงที่เหมือนจริง มีบรรยากาศและแสงที่สมจริงกว่าการสร้างฉากในโรงถ่าย แต่ก็ยังมีบางฉากที่ถ่ายในโรงถ่าย ซึ่งข้อดีคือสามารถสร้างตามตรงตามจินตนาการได้มากที่สุดแต่จำเป็นต้องใช้บุคลากรทำฉากจำนวนมากทำให้ต้องมีทุนที่สูงตามไปด้วย

ภาพที่ 2.12 การเซตห้องจากสถานที่จริงใน American Horror Story: Hotel นักออกแบบเลือกการตกแต่งแบบ Deco designs โดยใช้สีแดงและม่วง แทนความหมาย ความร่ำรวย หรุหร่า น่าค้นหา ยั่วชวนน่าใช้บริการ เลือกของเครื่องใช้สมัยยุคก่อนผสมกับยุคปัจจุบัน บ่งบอกว่าโรงแรมนี้มีการเปิดทำการมานานมากแล้ว

ที่มา Hotel Cortez with American Horror Story's Set, สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560

<https://goo.gl/images/MfDREo>

ภาพที่ 2.13 การเซตโรงแรมขึ้นมาใหม่ในภาพยนตร์เรื่อง American Horror Story: Hotel ที่มา Hotel Cortez with American Horror Story's Set, สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 <https://goo.gl/images/MfDREo>

สรุปภาพยนตร์ American Horror Story Hotel เป็นภาพยนตร์เรื่องหนึ่งที่มีการนำหลักการออกแบบ เป็นการนำองค์ประกอบศิลป์ทุกอย่างมาจัดวางรวมกันให้เกิดความสวยงามและเหมาะสมกับเรื่องราวในบทภาพยนตร์ ทั้งความกลมกลืน ความสมดุล สัดส่วน ระยะเวลา จังหวะ ความหลากหลาย และเอกภาพออกมาได้อย่างดีเยี่ยม จึงเหมาะกับศึกษาลักษณะการก่อสร้างเพื่อนำมาปรับใช้ในการออกแบบภาพยนตร์ของข้าพเจ้าต่อไป

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

1. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

1.1. ประเด็น (Theme)

พ่อแม่รังแกฉัน

1.2. ประโยคขาย (Logline)

อาซา เด็กชายผู้ถูกตัดสินคุณค่าความเป็นคนจากมาตรฐานความงามของสังคมและคนในครอบครัว

1.3. โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

ในโลกที่เด็กทุกคนเกิดมาพร้อมเยื่อตักแต่พันรอบศีรษะปกปิดใบหน้า จนกระทั่งอายุ 15 ปี เยื่อนั้นจะหลุดออก อาซา เป็นหนึ่งในเด็กเหล่านั้น แต่ทว่าใบหน้าภายใต้ตักแต่ของเขากลับมีลักษณะเกินกว่าที่พ่อแม่ของเขาจะยอมรับได้ พวกเขาจึงพาอาซาไปทำศัลยกรรม แต่ผลกลับแย่งลงกว่าเดิมทำให้พ่อและแม่ของเขาเลิกให้ความสำคัญกับเขาเป็นผลให้พวกเขาเลิกกำกับชีวิตของอาซาด้วยเช่นกัน วันนั้นเองเป็นครั้งแรกที่อาซาได้เห็นใบหน้าของตัวเองจริงๆโดยไม่มีอิทธิพลจากพ่อแม่ ทำให้เขาพบว่าเขาไม่ได้มีลักษณะอย่างที่พ่อแม่มองเขา พร คนรับใช้ที่คอยดูแลเขามาตลอดก็เห็นเช่นเดียวกับเขา

1.4. โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Sequence A ภายในบ้านของนภาและรชฏ พรคนรับใช้กำลังติดรูปใหม่บนข้างฝา เป็นรูปของอาซาลูกชายคนเดียวของนภาและรชฏ วัย 8 ขวบกำลังรับรางวัลอาซาวิ่งผ่านหลังพรไป

Sequence B อาซาวัย 8 ขวบ นั่งอยู่บนโต๊ะทำงานของรชฏ นภาแต่งตัวให้ลูกด้วยชุดหูและเครื่องประดับมีค่ามากมาย ก่อนจะถ่ายรูปลูกชายและอัฟลงโซเซียลมีเดียพร้อมคำบรรยายให้เหมือนกับว่าลูกชายหยิบมาใส่เอง โชว์ความมั่งมีของเธอและสามี

Sequence C รชภูนั่งทำงานและอาชากำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ข้างๆ โดยมีทีมกล้องมาถ่ายเพื่อสร้างภาพพจน์ นภายืนมองอย่างชื่นชม

Sequence D อาชากลับบ้าน รถติดไฟแดงอาซาเจอเด็กจรจัดเยื่อตักแต่หลุด

Sequence E อาชายืนมองกระจกภายในห้องนอนที่มีพรกำลังเตรียมชุดสำหรับงานวันเกิดครบ 15 ปี อาซาคุยกับพรถึงความกังวลที่มีต่อการตัดเค้กเค้กออกในวันนี้

Sequence F อาซาเดินเข้าไปในงานวันเกิดของเขาที่จัดในห้องทานอาหาร พ่อแม่ ญาติและเพื่อนๆยืนรอเขาด้วยความยิ้มแย้ม อาซาอธิษฐานและเป่าเค้ก จากนั้นหมอกก็ตัดเค้กเค้กที่คลุมหน้าของเขาออก เผยให้เห็นใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ทุกคนมีท่าทีตกใจกับใบหน้าของอาซา โดยเฉพาะพ่อแม่ของเขา อาซาถูกแยกออกมาเพื่อคุยเรื่องศัลยกรรม

Sequence H อาซาทำศัลยกรรมด้วยความเจ็บปวด

Sequence I พ่อแม่เตรียมตัวเพื่อไปดูผลศัลยกรรม

Sequence M พ่อแม่มาถึงโรงพยาบาลเพื่อมาดูใบหน้าหลังศัลยกรรมของอาซา เจอกับอาซาที่หน้าตาหล่อเหลา ทุกคนยินดีกับอาซา

Sequence N พ่อแม่นั่งดูอาซาอยู่ปลายเตียงอาซาสะดุ้งตื่น อาซาเงยหน้ามองพ่อแม่เผยใบหน้าที่มีผ้าพันแผล หมอแกะผ้าพันแผลออก พ่อและแม่ตกใจกับสิ่งที่เห็น พ่อของเขาจึงอาซานิ่งก่อนจะแสดงที่ท่าขยะแขยง แม่ก็เช่นกัน อาซามองพ่อแม่เปลี่ยนไปเป็นสัตว์ร้าย ทั้งคู่ได้จากเขาไปอย่างไร้ดี

Sequence O อาซาร้องไห้ด้วยความผิดหวังและเสียใจเขามองไปที่กระจกเห็นหน้าตาอัปลักษณ์ เกินทน อาซาตะโกนด้วยความเสียใจ เขาทรุดตัวลงร้องไห้และเหลือบมองเห็นน้ำจากแจกันที่แตกไหลนองอยู่บนพื้นสะท้อนให้เห็นใบหน้าของเขาที่ไม่ได้อัปลักษณ์ พรก็เห็นเช่นเดียวกัน

1.5. บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์เรื่อง “เปลือก”

ฉากที่ 1 ความสำเร็จในวัยเด็ก

ภายในบ้าน กลางวัน อาซา/พร

เสียงของบทสัมภาษณ์ชีวิตครอบครัวของ นภา ดาราสาววัย 32 ปี ผิวขาว สูง หุ่นดีแต่งตัวในชุดสีทองนั่งให้สัมภาษณ์พร้อมกับลูกชายวัย 5 ขวบ เสียงนั้นดังออกมาจากทีวีจอแบนเครื่องสวยที่ถูกเปิดทิ้งเอาไว้ข้างๆทีวีมีถ้วยรางวัลนักแสดงยอดเยี่ยมของนภาจำนวนสามรางวัลตั้งอยู่ พร้อมกับรูปถ่ายในชุดนักธุรกิจของรชฏ รวมทั้งรูปถ่ายครอบครัวพ่อแม่ลูกวางเรียงอยู่ พร คนรับใช้วัยกลางคน ผิวเหลือง สวมชุดเดรสสีขาวสามส่วนที่เอวคาดผ้ากันเปื้อนสีม่วงกำมะหยี่กำลังเช็ดกรอบรูปสีทองและวางมันลง รูปนั้นเป็นรูปอาซา ลูกชายคนเดียวของนภาและรชฏ ที่รอบหัวมีเยื่อสีน้ำตาลอ่อนคล้ายดักแด่พันคลุมหัวเอาไว้ ในรูปเด็กน้อยกำลังรับเหรียญรางวัลและเกียรติบัตรบนเวที ทันใดนั้นเสียงหัวเราะของเด็กน้อยอาซาก็ดังขึ้นและอาซาวิ่งผ่านหลังพรไป

ฉากที่ 2 ดาราโซเซียล

ภายในห้องทำงานรชฏ กลางวัน อาซา/นภา

อาซาวัย 8 ขวบ สวมเสื้อเชิ้ตขาว สายเอี๊ยมเขียวกำมะหยี่ที่คอสวมสร้อยทองเส้นใหญ่ ที่ข้อมือเล็กมีนาฬิกาเรือนหรูใส่อยู่ อาซานั่งอยู่บนโต๊ะทำงานไม้สีน้ำตาลทองของรชฏ อาซาโพสท่าเลียนแบบการทำงานของพ่อ การกระทำทั้งหมดถูกนภาในชุดเครสดีเบสผ้าลินินยืนกำกับท่าทางอยู่

นภา

อาซามองไปทางซ้ายลูก ไม่ต้องมองกล้องนะครับ เอ้า 1 2 3 แซะ

เธোগ่ายภาพเพื่ออัฟพลิงโซเซียลมีเดียพร้อมคำบรรยายใต้ภาพ ไม่คิดว่าวันนี้จะมาถึงเร็วขนาดนี้ วันที่ลูกชายของฉันขโมย Rolex ของพ่อเขามาใส่ เธอกดโพส คนมากดไลค์และต่างก็ชื่นชม

ฉากที่ 3 บทบาท

ภายในบ้าน กลางคืน อาซา/ รัชฎ/ ตากล้องและทีมงาน

รัชฎนั่งทำงานอย่างขะมักเขม้นอยู่บนโต๊ะทำงานหรุเขามีสีหน้าเคร่งเครียดเขาเหลือบมองมาทางขวามือเพื่อมองอาซา ลูกชายคนเดียวของเขาที่กำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ข้างๆเขา อาซาวัย 13 นั่งอ่านหนังสืออยู่บนโต๊ะที่มีขนาดเล็กกว่าโต๊ะของพ่อเขา บนโต๊ะมีหนังสือกองอยู่มากมายอาซาอ่านอย่างตั้งใจ รัชฎก็ทำงานอย่างตั้งใจ ซึ่งทุกการกระทำถูกบันทึกไว้ด้วยทีมกล้องมืออาชีพที่ตั้งกล้องถ่ายทำชีวิตประจำวันของทั้งคู่เพื่อภาพพจน์ของครอบครัว ตากล้องกำลังถ่ายและมีคนดูแลงานยืนกำกับอยู่ข้างๆ พร้อมทั้ง นภาพที่ ยืนมองและยิ้มอย่างชื่นชม

ฉากที่ 4 สุกสันต์วันเกิดนายเร่ร้อน

ภายนอกถนน กลางคืน อาซา/เต้จจรจัด

รถของอาซาติดไฟแดงอยู่ที่แยกแห่งหนึ่งอาซามองออกไปนอกหน้าต่างรถเขาเห็นเต้จจรจัดคนหนึ่งแต่งตัวมอมแมม อายุรุ่นราวเท่าๆกับเขา เด็กคนนั้นนั่งลงอยู่ข้างๆเสาไฟ เขานั่งกินขนมปังที่หน้าตาไม่น่ากินเอาซะเลย เขากินไปสักพักเขาก็มีสีหน้าตกใจและยกมือขึ้นจับใบหน้าของเขาที่มีเยื่อตกแต่อยู่ เขาค่อยๆดึงเยื่อนั้นออกอย่างทุลักทุเล อาซามีท่าที่ตื่นเต้นขึ้นมาทันทีเขาเคลื่อนตัวไปติดกระจกรถมองดูเด็กคนนั้นอย่างตั้งใจ เต้จจรจัดลุกขึ้นและวิ่งไปที่น้ำซังริมถนนเขาชะเง้อมองเงาตัวเองจากในน้ำ เขาลอกเปลือกออกจนหมดเผยให้เห็นใบหน้าเกลี้ยงเกลาหน้าเอ็นดู เขาหัวเราะอย่างมีความสุขที่ได้เห็นใบหน้าตัวเอง อาซาเห็นอย่างนั้นก็ยิ้มกว้างตาม ก่อนจะพูดขึ้น

อาซา

(ยินดี)

แฮปปี้เบิร์ดเดย์นะ

อาซายังคงยิ้มและมองเด็กคนนั้นจนรถเคลื่อนตัวออกจากไฟแดง

ฉากที่ 5 เตรียมตัว

ภายในห้องนอนอาชา กลางคืน อาชา/พร

อาชานั่งส่องกระจกภายในห้องนอนของเขา เขาจ้องมองเยื่อตักแต่ที่พันรอบหน้าตัวเอง บนตักแต่นั้นมีรอยวาดรูปอย่างบรรจงและสัດส่วนสมบูรณ์ของใบหน้าอยู่บนตักแต่นั้น ทั้งหูตาจมูก ปาก มันดูดี เขาค่อยๆยกมือขึ้นจับใบหน้าของตัวเอง ทันใดนั้นเสียงเรียกของแม่บ้านก็ดังขึ้น

พร
คุณหนูคะ เสือนอกคะ

เธอเรียกอาชาที่กำลังส่องกระจกอยู่ พร้อมยื่นเสือด่วนอกให้อาชา อาชารีบหันมามองพร พร้อมรับเสื่อจากมือพรไปสวมและติดกระดุมอย่างกระซิบกระเล้ง

พรมองอาชาอย่างเอ็นดูก่อนจะเอ่ยถามออกไป

พร
คุณหนูประหม่าไหมคะ

อาชานหันมามองตามคำถามนั้นก่อนจะหันกลับไปส่องกระจกต่อ เขาพูดขึ้นเสียงใส

อาชา
(สดใส)
ผมตื่นตื่นมากกว่า

อาชาพูดด้วยน้ำเสียงตื่นตื่นและยกมือมาลูบใบหน้าตัวเอง ก่อนจะหันไปหาพรและพูดบางอย่าง

อาชา

(สดใส)

เพราะมันเป็นวันสำคัญของผม

อาชานตอบ พรหมองอาชาพร้อมรอยยิ้มกว้างแสดงออกถึงความเอ็นดูเด็กคนนี้ อาชาเดินนำพรออกจากห้องไป

ฉากที่ 6 วันเกิดของอาชา

ภายในห้องอาหาร กลางคืน อาชา/รชฏ/นภา/พร/ผู้ร่วมงาน

อาชาเปิดประตูบานใหญ่เข้าไปยังห้องอาหารภายในบ้านโดยมีพรเดินตามเขามาด้วย เขากวาดสายตามองภายในห้องอย่างตื่นเต้น มุมปากยิ้มกว้างให้ญาติคนสนิทและเพื่อนๆ สายตาหยุดมองที่พ่อและแม่ของเขา แม่ของเขาสวมเดรสสีชมพูสดดูพิเศษกว่าทุกวัน ส่วนพ่อของเขาก็สวมสูทดูสง่างาม ทั้งคู่ยืนอยู่ข้างๆ หัวโต๊ะอาหารด้วยว บนมโตะ มีเค้กก้อนโตปักชื่อเอาไว้ พร้อมด้วยเลข 15 อายุของเขานั้นเอง ข้างหลังเค้กมีกระจกบานใหญ่ตั้งอยู่ เขามองไปทางซ้ายเขาพบกับคุณหมอตัดใหม่ดักแด้วัยกลางคนยืนยิ้มให้เขาอย่างใจดี ในมือคุณหมอมือกระเป๋าสองใบเล็ก เขาสวมถุงมือสีขาวสะอาด เตรียมพร้อมสำหรับการตัดเยื่อให้กับอาชา

อาชานั่งลงบนเก้าอี้ตัวใหญ่ที่หัวโต๊ะเมื่อถึงเวลาอันควรทุกคนร้องเพลงสุขสันต์วันเกิดให้กับอาชา แม่ของอาชาร้องเพลงด้วยสีหน้ายิ้มแย้มพร้อมปรบมือตามจังหวะเพลง พ่อของเขาก็ปรบมือเข้าจังหวะ พรยืนมองด้วยรอยยิ้มให้อาชา เขาโน้มตัวลงไปเป่าเค้ก ไฟจากเทียนดับพร้อมกัน พรนำกระจกมาวางตรงหน้าอาชา หมอวางกระเป๋ายุกรณ์ลงบนโตะแทนที่เค้กที่ถูกเคลื่อนย้ายไปไว้กลางโต๊ะอาหาร หมอค่อยๆ หยิบกรรไกรขึ้นมา คมกรรไกรค่อยๆ ตัดเยื่อที่ใบหน้าของอาชาน้อยอย่างพิถีพิถัน คนในงานต่างร่วมลุ้นไปกับอาชา พ่อและแม่ของเขาจ้องมองไม่กระพริบด้วยสายตาเป็นประกายอย่างมีความหวัง เนื้อเยื่อที่ติดกับใบหน้าร้อนออกเกือบหมดแล้ว เมื่อตัดถึงเยื่อเส้นสุดท้าย ดักแด้ก็หลุดออกจนหมด มือของหมอชงักงันเสียงที่เคยอ้ออิ่งในห้องกลับเงียบลง หมอจ้องหน้าอาชานิ่งตาเบิกกว้าง เขากลืนน้ำลายลงคอ ก่อนจะค่อยๆ ถอยตัวออกจากอาชาอย่างทำอะไรไม่ถูก พ่อและแม่ของอาชาหุบยิ้มลงทันที ทั้งคู่มีสีหน้าตกใจเมื่อเห็นใบหน้าของอาชา อาชายังคงหลับตาอยู่ ใบหน้าของเขาบิดเบี้ยว ผิวหน้าขรุขระไม่เรียบเนียน รูปทรงของจมูกผิดแปลกจากมนุษย์ ดูอัปลักษณ์ น่าเกลียด อาชาค่อยๆ ลืมตาขึ้นเพื่อมองกระจก ยังไม่ทันที่เขาจะได้เห็นใบหน้าของตัวเองชัดเจน พ่อของเขาก็จับตัวเขาพลิกหันไปอีกทางก่อนจะกระชากตัวเขาให้ออกจาก

ห้องนั้นไป แม่ของอาชาก็เดินตามไปอย่างรวดเร็ว อาชาเดินไปตามแรงนำของพ่อด้วยความมีนง เขาหันกลับมามองผู้คนที่ในห้องนั้น ทุกคนหันไปกระซิบบกระซิบ บ้างก็จ้องเขาด้วยสายตาแปลกๆ ก่อนจะออกจากประตูไป เขามองไปที่พร พรมองเขาด้วยสายตาที่มีนงไม่ต่างกันกับเหตุการณ์นี้ อาชาเดินผ่านประตูไปแล้ว

ฉากที่ 7 ต้องแก้ไข

ภายในห้องนอนอาชา กลางคืน อาชา/รชฏ/นภา

อาชานั่งอยู่บนเตียงสี่ศรีม รชฏยื่นมองหน้าลูกชายตัวเองอย่างเคร่งเครียด อาชายังคงมีนง นภายืนเอามือกุมขมับพียงผนังอยู่ สักพักคนทั้งคู่ก็หันหน้ามองกันเพื่อปรึกษา ก่อนจะหันกลับมามองที่ลูกชายตัวเองและก้มตัวลงมาพร้อมกันก่อนรชฏจะพูดขึ้นว่า

รชฏ
(จริงจัง)
เราต้องแก้ไขเรื่องนี้ได้

รชฏพูดจบก็จ้องมองอาชา

อาชามองหน้าทั้งสองคนอย่างกังวล

นภาโน้มตัวเข้ามาใกล้อาชาก่อนจะพูดต่อจากสามีของเธอ

นภา

เชื่อแม่สิ ทุกอย่างจะต้องเรียบร้อย

นภายิ้มหวานให้อาชาเพื่อนั่นคำที่เธอออกไป

ฉากที่ 8 อาชากำลังทำร้ายเธอด้วยความเจ็บปวด

ภายในห้องศัลยกรรม กลางคืน อาซา/หมอ

อาชากำลังนอนหลับเขาเห็นภาพพ่อแม่ของเขา กำลังเรียกเขาให้เดินตามไป ไม่ทันไรอาชาก็สะดุ้งตื่น อาชานอนอยู่บนเตียงผ่าตัดในห้องโล่งสีขาวอาชามองไปรอบๆตัว ตาเริ่มพล่ามัวด้วยฤทธิ์ยาสลบ ภาพเบลอๆเขาเห็นแขนตัวเองที่มีสายยางเจาะที่ข้อมือทั้งสองแขนข้างๆมีมีด กรรไกร เข็มฉีดยา หลากหลายไซส์ในห้องทำศัลยกรรม หมอหยิบมีดและเข็มฉีดยาไปที่หน้าของเขา ก่อนจะฉีดยาเข้าเส้นเลือดใหญ่ยาสีสด เล่นเข้าร่างกายเขา อาชากำมือแน่นด้วยความปวด แสงไฟแรงจนเขามองไม่เห็นและสลบไป

ฉากที่ 9 ความลับของความสมบูรณ์แบบ

ภายในห้องแต่งตัว กลางวัน รัชฎา/นภา/พร

นภานั่งอยู่ที่หน้ากระจกในห้องแต่งตัวของเธอ วันนี้เป็นวันนัดดูผลการรักษาของอาซา นภาเหลือบตาไปมองรูปถ่ายที่ติดอยู่ข้างๆผนัง ที่ติดอยู่บนผนังก่อนจะกลับมามองใบหน้าของเธอในกระจก เธอเอื้อมมือไปหยิบวิกผมสีบลอนด์ จากบนโต๊ะขึ้นมาใส่อย่างบรรจง เธอปาดรองพื้นสีสว่างสุดปาดมันลงบนใบหน้าของเธออย่างบรรจงรองพื้นหน้าจนปกปิดริ้วรอยความเหี่ยวย่นบนใบหน้าเธอจนหมด เธอสะบัดแป้งที่รองพื้นจนฝุ่นแป้งฟุ้งกระจายไปทั่ว เมื่อฝุ่นค่อยๆตกและจางลงก็เผยให้เห็นใบหน้าที่แต่งหน้าลึกลับจางนั้นในกระจก เธอมองและยิ้มอย่างพอใจ รัชฎาในชุดคลุมอาบน้ำพร้อมมาสหน้าสีทองยืนส่องกระจกมองตัวเองอยู่พักหนึ่ง เขาค่อยๆ ขยับร่างกายเปลี่ยนท่า ก่อนจะเอามือจับหน้าตัวเองอย่างชื่นชม เขาแกะมาสก์ที่ใบหน้าออกช้าๆ ก่อนจะทำอย่างค่อยๆ หยิบหวดปลอมบนโต๊ะมาติด และเก็บรายละเอียด รวมถึงผมเขาก็เก็บรายละเอียดจนมันเรียบแปล้

ขณะเดียวกันพรก็กำลังทำความสะอาดพื้นอย่างขะมักเขม้น เธอหยุดเมื่อเห็นใบหน้าตัวเองในกระจก เธอหยุดสังเกตว่ามันช่างโหมมและ อ่อนล้า เธอค่อยๆถอดวิกผมสีน้ำเงินที่เธอไม่ยอมใสนี้้อออกพิจารณา ใบหน้าตัวเองอยู่สักครู่หนึ่ง ทันใดนั้น นภาก็เดินเข้ามาเรียกเธอ

นภา

พร ตามฉันมา เธอต้องไปรับอาชากับฉัน มีของบางส่วนต้องให้เธอจัดการ

พรก้มหน้าเป็นการขานรับ เธอวางผ้าในมือไว้ก่อนจะเดินตาม นภาและรรชฎออกไป

ฉากที่ 10 ความสุข

ภายในคลินิกศัลยกรรม กลางวัน อาชา/พร/หมอ/รรชฎ/นภา

นภา รชฎ และพรมาถึงคลินิกศัลยกรรม ทั้งหมดเดินทางทางเดินระหว่างห้องคนไข้มุ่งตรงไปยังห้องพักของอาชา เมื่อถึงหน้าห้องก็พบกับคุณหมอรูปหล่อยืนอ่านใบรายงานผลอยู่หน้าห้องพัก คุณหมอยิ้มให้ นภาและรรชฎ หมอเปิดประตูห้องพักให้ทั้งหมดได้เข้าไป นภาเดินนำเข้าไปในห้อง อาชาในชุดคนไข้ นั่งหยิบกระจกมาส่องอยู่บนเตียงคนไข้ ผ้าพันแผลได้ถูกตัดออกแล้วเรียบร้อย อาชาค่อยๆหันมามองพ่อและแม่ก่อนจะมอบรอยยิ้มกว้างให้นภาและรรชฎ นภาและรรชฎมองลูกชายด้วยความชื่นชม ลูกชายของพวกเขาตอนนี้ใบหน้าหล่อเหลา หูตางมุก อยู่ในรูปทรงที่งดงาม ผิวขาวใสสะอาดเกลี้ยงเกลา ปากสีชมพู สุขภาพดียิ้มกว้างให้พวกเขา รชฎ ยิ้มกว้างให้ลูกชายแบบที่ไม่เคยยิ้มมาก่อน นภาตรงเข้าไปหาอาชา เธอค่อยๆใช้มือเรียวลูบไปตามใบหน้าอันหล่อเหลาของลูกชายพร้อมยิ้มแย้มอย่างชื่นชมก่อนจะพุดกับเขา

นภา

เก่งมากลูก

อาชายิ้มกว้างขึ้น นภาโผล่เข้ากอดลูกชายแน่น รชฎก็ขยับเข้ามากอดภรรยาและลูกด้วยอีกคน อาชาหลับตาพริ้มในอ้อมกอดคนทั้งคู่ แต่พักนิ่งอาชาเริ่มรู้สึกอึดอัดหายใจไม่ออกเมื่อคนทั้งคู่กอดเขาแน่นขึ้น แน่นขึ้น เขาท้วง

อาชา

พ่อครับ แม่ครับ...ผมหายใจไม่ออก

แต่ทว่าอ้อมกอดนั้นกลับแน่นขึ้นจนทำให้เขาแทบอาเจียน

อาซา

แม่ครับ..พะ ผม...

ใบหน้าเขาเหยเกไปหมด เขาพะอืดพะอม ทำท่าจะอาเจียน

ฉากที่ 11 ผิดคลาด

ภายในคลินิกศัลยกรรม กลางวัน อาซา/พร/หมอ/รชฎ/นภา

อาซาสะดุ้งอย่างทรमानร่างกายสับสนไปมาบนเตียงคนไข้ด้วยความอึดอัดจากผื่นดังกล่าว อาซาลืมหัดขึ้น โพล่ง เขาพบพ่อแม่และหมอกำลังชะงักหน้ามองเขาอยู่จากด้านบนเตียงคนไข้ พ่อแม่และหมอยิ้มให้เขา เขายังตื่นตระหนกจากความฝันจึงถอยห่างจากพ่อแม่มา

อาซาไม่ได้ตอบอะไร นภาจึงพูดต่อ

อาซา มาเรามาแกะผ้าพันแผลกันดีกว่า มาดูสิว่าอาซาของแม่จะหล่อแค่ไหน

อาซา มองซ้ายมองขวาก็พบกับพ่อและหมอ ที่ยิ้มให้

รชฎ

จะได้กลับบ้านแล้วนะ

อาซาพยักหน้าก่อนจะค่อยๆลุกตามไปนั่งที่เก้าอี้ใกล้ๆโต๊ะอุปกรณ์

หมอค่อยๆแกะผ้าพันหน้าออกช้าๆ นภาและรชฎชะงักหน้าเข้ามามองหน้าอาซาใกล้ๆ อย่างคาดหวังและ แล้วผ้าพันแผลก็หลุดออกจนหมดเผยให้เห็นหน้าหลังผ่าตัดของเขา รชฎนภา หน้าถอดสี เขามองไปที่

อาชาก็อย่างกระอักกระอ่วนเมื่อเห็นใบหน้าของ อาซา หมอกก็ทำหน้าที่ไม่ถูกเช่นเดียวกัน อาซามองคน
เหล่านั้นอย่างงงๆ รชฏ เริ่มมีท่าทางโกรธ เขาหันไปถามหมอ

รชฏ

นี่อะไร ทำไมมันเป็นอย่างนี้

นภายังคงมองลูกด้วยความกระอักกระอ่วนเธอรู้สึกขนลุกกับใบหน้าของอาซาที่น่าเกลียดน่ากลัวกว่าเดิม

รชฏยังคงท้วงถามเหตุผลต่อหมอ

รชฏ

ห๊ะ นี่มันคืออะไร

รชฏ ตวาดพร้อมทั้งกระซอกแซกอย่างแรงๆ อาซาเอื้อมมือไปจับแขนพ่อไว้เพราะคิดจะห้ามและสงสัยว่า
เกิดอะไรขึ้น รชฏสะบัดแขนออกอย่างแรง อาซามองพ่ออย่างอึ้งไป รชฏไม่มีท่าทีสนใจในตัวเขา ใบหน้า
ของรชฏเปลี่ยนไปในสายตาอาซากลายเป็นใบหน้าที่น่ากลัวและแปลกประหลาดอาซาตกใจถอยหลังหนี เขา
หันไปมองแม่ของเขา นภามีสีหน้าสับสนอาซาเรียกชื่อเธอเพื่อหาที่พึ่ง

อาซา

แม่ครับ

นภาไม่ได้ตอบรับเธอขมวดคิ้วและหันไปทางหมอและพูด

นภา

ฉันจะไม่ยอมรับผลที่ออกมาแบบนี้ ฉันจ่ายคุณไปสูงมาก คุณต้องแก้ไขให้ได้

เธอหันมามองที่อาซา ก่อนจะหันกลับไปที่ยหมอ

นภา

ถ้าไม่ได้...

เธอหันกลับมาที่อาซาและมองอย่างรังเกียจ

นภา

จะทำอะไรก็ทำ

ใบหน้าของนภาได้เปลี่ยนไปเช่นกันในสายตาของอาชา เขาถอยหลังหนีคนทั้งคู่อย่างหวาดกลัว ภาพที่
ใบหน้ากลัวทั้งสองจ้องมองมาที่เขาทำให้เขากลับ เขาหันไปมองใบหน้าตัวเองเขาดกใจกลัวเขาดิ้น
เหมือนจะหลบหนีไปจากสิ่งเลวร้ายตรงนี้จนเขาเข้าไปจนแจก้นตกแตกกระจาย จนเขาตะโกนลั่นด้วยความ
กลัวเขาทรุดตัวลง เสียงรอกเท้าเดินออกจากห้องไป

เขาค่อยๆเงยหน้าขึ้นมาช้าๆเหลือบมองอย่างหวาดกลัว ทั้งห้องไม่เหลือใครแล้ว ประตูเปิดไว้เหมือนคนเพิ่ง
ออกไปจากห้อง ไม่นานป่าพรคนรับใช้ที่ได้อินเหตุการณ์ทั้งหมดก็วิ่งเข้ามาด้วยความเป็นห่วง เรอวิ่งเข้ามา
กอดอาชาไว้

อาชาร้องไห้อย่างเสียใจ เขาพูดกับพร

คุณหนูคะๆ ไม่เป็นไรนะคะ

อาชา

ป่าพรครับ หน้าผม...มันน่ากลัว

ป่าพร เธอกอดอาชานั่นและร้องไห้ตามไปด้วยความสงสาร

ป่าพร

ไม่ค่ะคุณหนู คุณหนูไม่ได้น่ากลัว

ทันใดนั้น น้ำจากแจก้นก็ไหลมาโดนมือของอาชาเขาสะดุ้งก่อนจะหันไปมองตามน้ำที่ไหลมา ทำให้เขาเห็น
ใบหน้าที่แท้จริงของตัวเอง เขามีหน้าที่ตกใจก่อนจะรีบหันมามองพรอย่างตื่นตัว พระพักหน้า อาชาจับ
หน้าของเขาเอง ก่อนจะก้มมองดูใบหน้าอีกครั้ง เขาเป็นคนที่หน้าตาไม่ได้หล่อเหลาแต่เขาหน้าตาปกติ

บทที่ 4

การสร้างสรรค์ผลงาน

การเตรียมการถ่ายภาพยนตร์ (Pre-production)

ในส่วนของงานเตรียมการสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง ความผิดของผีเสื้อนั้น มีหลายขั้นตอนและมีความละเอียดมาก เนื่องจากความสนใจในงานสร้างและการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษของสมาชิกกลุ่มซึ่งเป็นที่มาของความสนใจที่เจาะลึกทั้งด้านข้อมูลและขั้นตอนการทำงาน การเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำจึงแบ่งออกเป็นหลายส่วน ทำให้ภาระงานนั้นเพิ่มขึ้น การวางแผนงานจึงเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด สมาชิกกลุ่มจะต้องมีความรอบคอบในการคิดวางแผนงานในทุกส่วน

1. การคัดเลือกนักแสดง

1.1 บทบาทที่ต้องการ

บทอาชา

อาชาเป็นตัวละครเอกที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง เป็นเพศชาย อายุ 15 ปี ลักษณะภายนอก เป็นเด็กผู้ชายรูปร่างผอม ผิวขาว

บทนภา

นภาเป็นตัวละครสมทบที่เล่นเป็นแม่ของอาชา ผู้หญิงวัยกลางคน อายุ 45 - 50 ปี ลักษณะภายนอก หน้าตาดี ผิวขาว ยิ้มสวย ดูใจดีแต่มีความน่ากลัวอยู่ในแววตา

บทรชฏ

รชฏเป็นตัวละครสมทบที่เล่นเป็นพ่อของอาชา ผู้ชายวัยกลางคน อายุ 45 - 50 ปี ลักษณะภายนอก สูง หุ่นดี หน้าตาดี ผิวขาว มีหนวด

1.2 วิธีการคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเป็นบทที่มีความเหนือจริง ข้าพเจ้าต้องการนักแสดงที่แสดงความผิดเพี้ยนของบุคลิกตัวละครได้ และส่วนมากจะใช้การสื่อสารทางสายตาและท่าทาง ข้าพเจ้าจึงต้องคัดเลือกนักแสดงที่สามารถแสดงอารมณ์ผ่านสายตา และมีบุคลิกที่ดูดีสง่างามตามบทบาท ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ชมจะได้รู้สึกถึงความน่าสงสารของตัวละคร เพื่อที่คนดูจะได้รู้สึกไปกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอก

1.3 เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

Casting sheets

ภาพยนตร์เรื่อง : ความผิดของผีเสื้อ

บทบาท : อาชา	
ชื่อ : พงษ์ศิริ ชูน้อย	
ที่อยู่ : FBT แขวง ลาดกระบัง เขต ลาดกระบัง กทม. 10520	
โทร : 092-252-7981 Facebook : Pongsiri Chunoi	
เพศ : ชาย	ค่าแสดง : -
อายุ : 21 ปี	น้ำหนัก : 51 kg
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 170 cm

ภาพที่ 4.1 ตารางที่ 1 Casting Sheets 1

Casting Sheets

ภาพยนตร์เรื่อง : ความผิดของผีเสื้อ

บทบาท : นภา	
ชื่อ : นิษฐานิษฐ์ กุสิโรจน์	
ที่อยู่ : 263/58 ม. ภูมิสิริ ต.ลำผักกูด อ.ธัญบุรี จ. ปทุมธานี 12110	
โทร : 085-342-0338 Facebook : Apple Dalunpunna	
เพศ : หญิง	ค่าแสดง : -
อายุ : 38 ปี	น้ำหนัก : 55 kg
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 163 cm

ภาพที่ 4.2 ตารางที่ 2 Casting Sheets 2

Casting Sheets

ภาพยนตร์เรื่อง : ความผิดของผีเสื้อ

บทบาท : รชฎ	
ชื่อ : บงการ น้อยซีลอง	
ที่อยู่ : 211/42 ม.4 ต.หนองขอนกว้าง อ.เมือง จ.อุดรธานี 41000	
โทร : 0866171424	
Facebook : Jozy Sawasdee	
เพศ : ชาย	ค่าแสดง : -
อายุ : 41 ปี	น้ำหนัก : 72 kg.
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 170 cm.

2. การวางแผนการออกแบบงานสร้าง Production Design

การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายภาพยนตร์ เรื่อง ความผิดของผีเสื้อ ค่อนข้างจะมีการวางแผนที่รัดกุมพอสมควรเพราะฉากในภาพยนตร์ส่วนใหญ่มักจะเป็นฉากเซตขึ้นมาใหม่เกือบทั้งหมด ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องกำหนดการทำงานที่ชัดเจนตั้งแต่ออกแบบฉากจนกระทั่งกำหนดวันที่จะสร้างฉากขึ้นมาให้ทันและเหมาะสมกับคิวนักแสดงและทีมงานที่มาช่วยข้าพเจ้าในการก่อสร้างฉากของภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้แบ่งการออกแบบฉากเพื่อให้เกิดความสมจริงของภาพยนตร์ ความผิดของผีเสื้อ นั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1.) ฉากของบ้าน อาทิ ห้องรับประทานอาหาร ห้องทำงาน ห้องแต่งตัวและห้องนอนของพระเอกอาชา 2.) ฉากของคลินิกศัลยกรรม อาทิ ห้องผ่าตัด ห้องพักรักษาผู้ป่วย ทางเดินภายในคลินิก

ส่วนที่ 1 ฉากของบ้านห้องรับประทานอาหาร

2.1 ฉากห้องอาหาร

ในช่วงแรกข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าภาพยนตร์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับบทภาพยนตร์โลกสมมุติ ก่อน หลังจากข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมงานเขียนบทเสร็จฉบับคร่าวๆ ข้าพเจ้าจึงเริ่มวิเคราะห์ฉากจากเนื้อหาบทภาพยนตร์และบันทึกไอเดียแล้วจึงเขียนแบบฉากคร่าวๆ ไปขอคำแนะนำการออกแบบฉากรวมทั้งเทคนิคเพิ่มเติมจาก คุณ พวิศ สวัสดิ์ชัยเมธ ผู้กำกับศิลป์มีอาชีพ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ปรับใช้ในการออกแบบฉากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นอย่างมาก จากนั้นศึกษาภาพยนตร์รวมถึงซีรีส์ทั้งไทยกับต่างประเทศที่มีฉากสวยงามโดดเด่นและน่าสนใจเพิ่มเติมและศึกษาเรื่องความหมายเชิงสัญลักษณ์ ความหมายสี องค์ประกอบศิลป์ในภาพยนตร์ตามบทความในอินเทอร์เน็ตและหนังสือ ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการออกแบบฉากขึ้นตอนต่อไปโดย

2.1.1 สถานที่สร้างฉาก

ในภาพยนตร์บ้านเป็นสถานที่หลักของตัวละคร ข้าพเจ้าจึงเลือกสถานที่แห่งนี้ เพราะที่นี่มีเนื้อที่กว้างขวางและมีอุปกรณ์รองรับการก่อสร้างฉากขนาดใหญ่ได้อย่างครบครัน เช่น ไฟ เครื่องปรับอากาศและที่กันเสียงให้เสียงจากภายนอกไม่สามารถเข้ามาบรรกวนได้ และง่ายต่อการเดินทางของทีมงานช่วยข้าพเจ้าให้การเซตฉาก ดังนั้นโรงถ่ายภาพยนตร์ 1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จึงเหมาะที่สุดในการถ่ายทำ

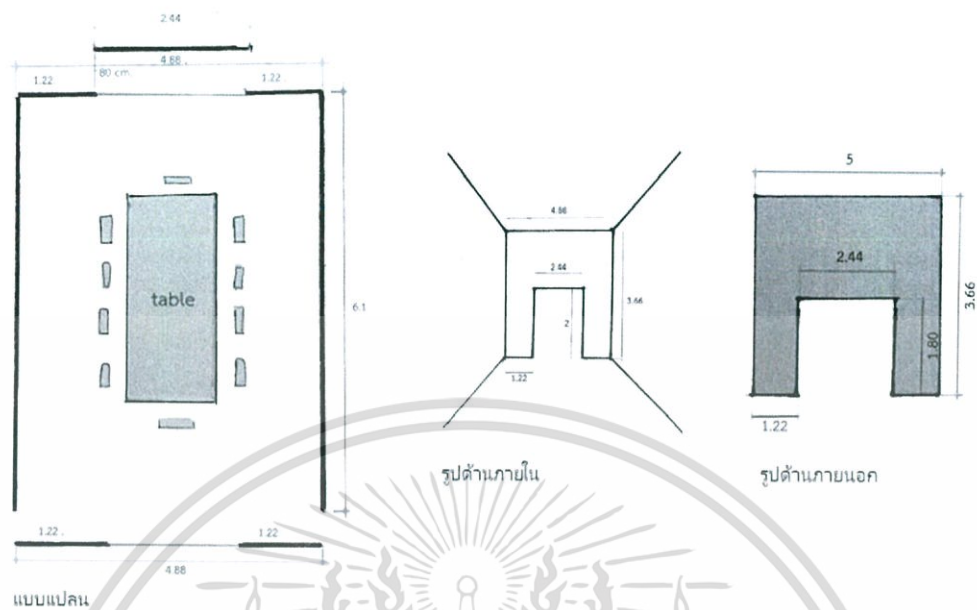
2.1.2 แบบร่างฉากห้องรับประทานอาหาร

งานออกแบบงานสร้างข้าพเจ้ามีการเดินทางไปดูสถานที่สร้างฉากจริงก่อนแล้วจึงนำมาออกแบบและวาดเป็นแบบร่างโดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop และเทคนิคการวาดด้วยมือ Drawing ในการทำเพ้นท์และรีทัช ทั้งนี้งานที่ออกมาเป็นเพียงการวาดแบบหยาบๆ ให้เห็นเพียงรายละเอียดสำคัญคร่าวๆเท่านั้น ไม่ได้ละเอียดมากนัก เพื่อให้ทีมงานเข้าใจและเห็นภาพรวมของฉาก

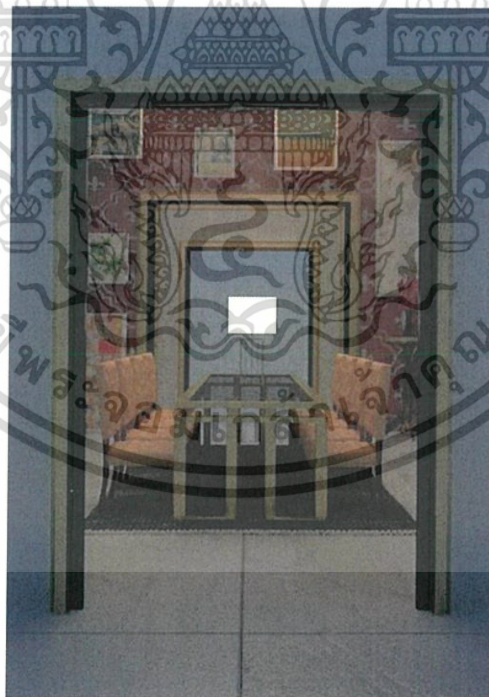
ตรงกัน โดยข้าพเจ้าเลือกใช้สีโทน low-key เพื่อสื่อถึงความไม่มีชีวิตชีวา ความมัวหมองและโดดเดี่ยว
เงียบเหงาที่แฝงอยู่ในห้องที่ตกแต่งไปด้วยเฟอร์นิเจอร์หรูและให้สีทอง ที่สื่อถึง ความหรูหรากับสีแดง
เลือดหมู สีสัญลักษณ์ของความสุขความหลงตัวเอง เป็นสีหลักของฉากที่จะแฝงไปในทุกฉากของเรื่อง

ภาพที่ 4.4 ภายในโรงถ่ายภาพยนตร์, ยลลักษณ์ อุนแอ.2559

ภาพที่ 4.5 แบบร่างแปลนห้องรับประทานอาหาร

ภาพที่ 4.6 แบบร่าง 3D ห้องรับประทานอาหาร

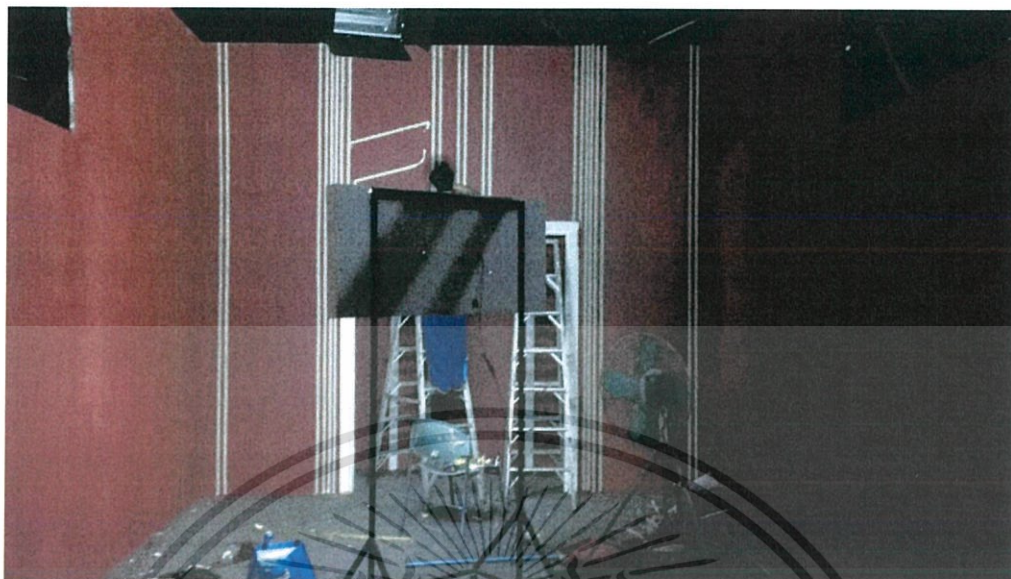
2.1.3 วิธีการสร้าง

โดยกระบวนการทำงานสร้างทั่วไปของการออกแบบฉากเริ่มจากอ่านและวิเคราะห์บทภาพยนตร์ว่าแต่ละเหตุการณ์จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ประกอบฉากอะไรบ้างโดยพิจารณาจากความเป็นจริงและความสวยงามจากนั้นก็ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งสถานที่มุมกล้องแล้วทำแบบร่างเมื่อสรุปแบบร่างเสร็จจึงทำการก่อสร้างขั้นตอนวิธีการสร้างเพื่อให้เกิดความเป็นจริงของภาพยนตร์

ห้องรับประทานอาหาร เป็นสถานที่ที่ถูกก่อสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งหมด ลักษณะอ้างอิงมาจากห้องอาหารจริงแต่นำมาปรับเปลี่ยนด้วยจินตนาการ ปัญหาของฉากนี้ คือ เรื่องระยะเวลาที่กำหนดในการก่อสร้างไว้ตายตัว ที่เดิมที่วางแผนการถ่ายไว้ถึงมีนาคมแต่ปรากฏว่าตั้งแต่เดือนมีนาคมเป็นต้นไป ปี พ.ศ.2560 โรงถ่ายภาพยนตร์ 1 มีการเรียนการสอน จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องกำหนดวางแผนในการก่อสร้างฉากและถ่ายทำภาพยนตร์ให้สำเร็จจูล่วงก่อนเดือนมีนาคม นอกจากนี้ความล่าช้าของคิวโรงถ่ายที่ข้าพเจ้าได้รับข่าวว่ากำหนดการที่วางแผนไว้ ทำให้ข้าพเจ้าและทีมงานเสียเวลากับการวางแผนการสร้างใหม่ อีกครั้ง เป็นช่วงเดือนธันวาคมที่มีวันหยุดยาวปีใหม่ไทยและสำหรับปีนี้ทางราชการได้เพิ่มวันหยุดราชการเพิ่มขึ้น ทำให้โรงถ่ายปิดตามไปด้วยทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาในการดำเนินงานต่อและงานสร้างบางส่วน อาทิ ลายวอลเปเปอร์ ต้องยกเลิกไปและดีไซน์ลายผนังใหม่ให้สอดคล้องกับเวลาที่เหลืออยู่

ภาพที่ 4.7 ภาพโครงสร้างห้องรับประทานอาหาร โดยใช้โครงไม้อัดยึดด้วยสกรูยึดลึกระหว่างไม้เพื่อ
ง่ายต่อการเคลื่อนย้ายและถอดออก

ภาพที่ 4.8 การทำสีห้องรับประทานอาหาร

ภาพที่ 4.9 ฉากห้องรับประทานอาหารหลังก่อสร้างเสร็จ

2..2 ฉากห้องแต่งตัว

2.2.1 สถานที่สร้างฉาก

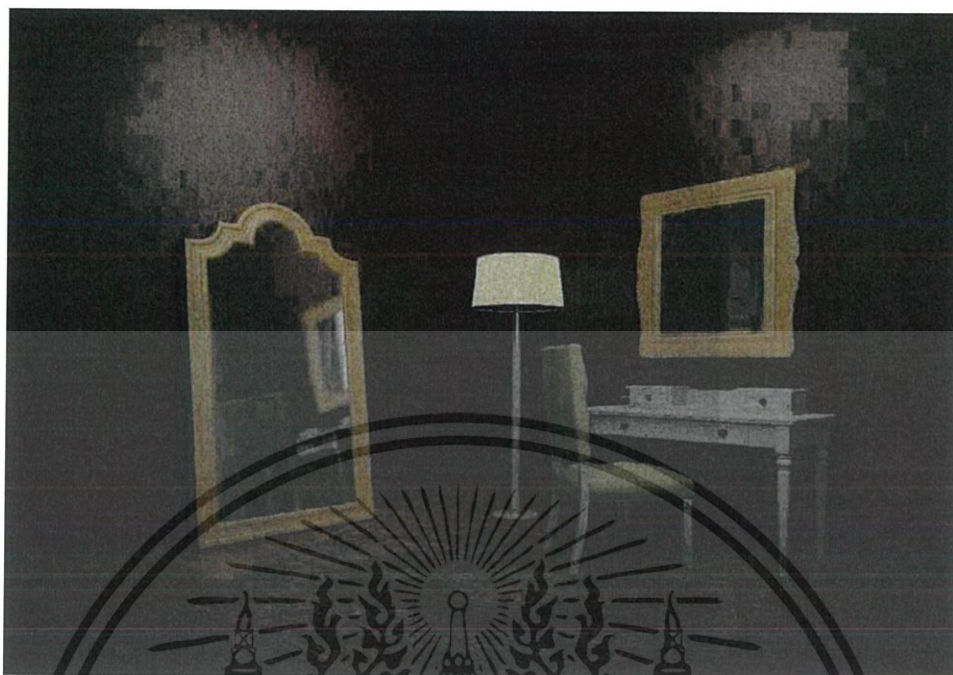
ห้องแต่งตัว เป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าออกแบบและสร้างโดยการนำโครงสร้างเก่าของ
โครงสร้างห้องรับประทานอาหารที่ทำไว้แล้วนำมาปรับเปลี่ยนเป็นห้องแต่งตัว

2.2.2 แบบร่างฉากห้องรับประทานอาหาร

ก่อนเริ่มออกแบบแต่ละห้องนั้นข้าพเจ้ามักจะคุยมุมกล้องคร่าวๆที่จะถ่ายไว้หน้าก่อน
เริ่มเขียนแบบร่างฉากของฉากทั้งหมดในภาพยนตร์กับทีมกล้อง เพื่อการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เกิด
ประโยชน์มากที่สุดและยังสามารถลดแรงงานและประหยัดเวลาและงบประมาณในการทำ โดยตามบท
ภาพยนตร์ในฉากนี้เป็นฉากที่ตัดแบบเร็วๆ และใช้มุมกล้องแคบในการถ่าย ทำให้ข้าพเจ้าตีไซน์มุม
แต่งตัวของพ่อและแม่ ให้รู้สึกถึงความหลงตัวเองในรูปลักษณ์ภายนอก

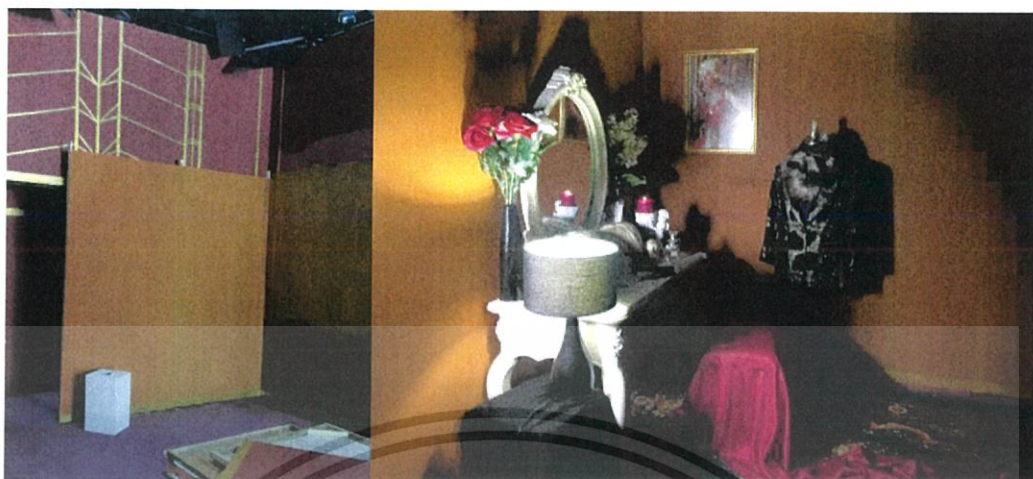
ภาพที่ 4.10 แบบร่างโต๊ะเครื่องสำอางของนภา

ภาพที่ 4.11 แบบร่าง 3D ห้องแต่งตัว

1.5.2 วิธีการสร้าง

ในการก่อสร้างห้องแต่งตัวของทั้งพ่อและแม่ เป็นการสร้างโดยใช้โครงสร้างห้องรับประทานอาหารมาปรับเปลี่ยนใหม่ ตามมุมนกโค้งที่วางไว้ในห้องแต่งตัวของแม่เป็นมุมนกว้าง ทำให้เห็นพื้นที่รอบๆตัวเยอะ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้โครงแผ่นไม้อัดแผ่นใหม่ 2 แผ่นที่พอปิดช่องประตูทางเดินจากฉากเก้าอี้ทำมุมกับผนังเดิมอีกด้านหนึ่ง โทนห้องสีทองบ่งบอก ความหลงตัวเอง ความเจิดจรัสของตัวแม่ ส่วนห้องแต่งตัวพ่อ เป็นการจัดการเฟอร์นิเจอร์สร้างเสมือนมุมหนึ่งของห้องแต่งตัวโดยใช้ผนังเดิมของฉากห้องรับประทานอาหาร

ภาพที่ 4.12 เซตห้องแต่งตัวของแม่

ภาพที่ 4.13 ห้องแต่งตัวของนภาในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.14 ห้องแต่งตัวของพ่อในภาพยนตร์

2.3 ฉากห้องทำงาน

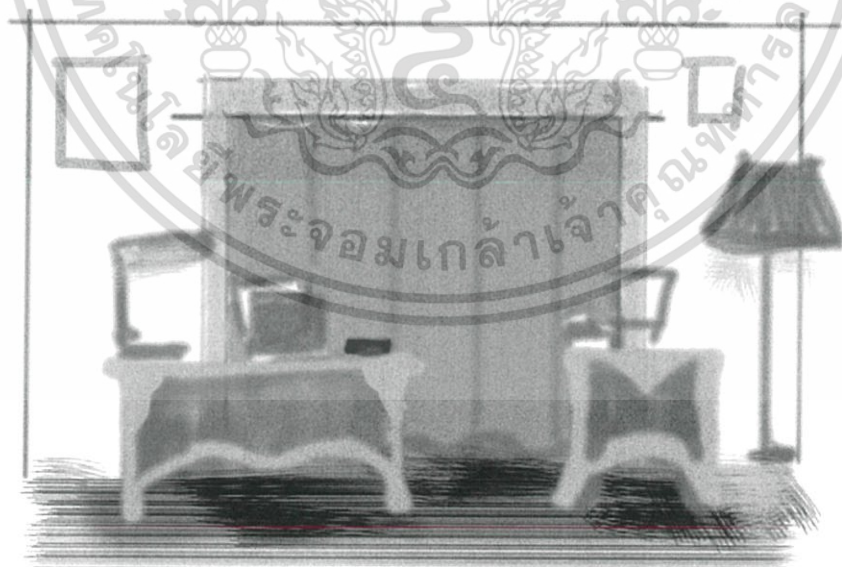
ตามบทภาพยนตร์ พ่อ เป็นนักธุรกิจชื่อดัง ฐานะร่ำรวย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกให้ห้องมีบรรยากาศรู้สึกถึงความอึดอัดบางอย่างระหว่างพ่อกับลูก โดยอยู่บนพื้นฐานห้องทำงานจริงดูแล้วน่าทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน

2.3.1 สถานที่สร้างฉาก

ห้องทำงาน ข้าพเจ้าวางแผนและสร้างโดยการนำโครงสร้างเก่าของโครงสร้างห้องรับประทานอาหารที่ทำไว้แล้วนำมาปรับเปลี่ยนเช่นเดียวกับฉากห้องแต่งตัว

2.2.2 แบบร่างฉากห้องทำงาน

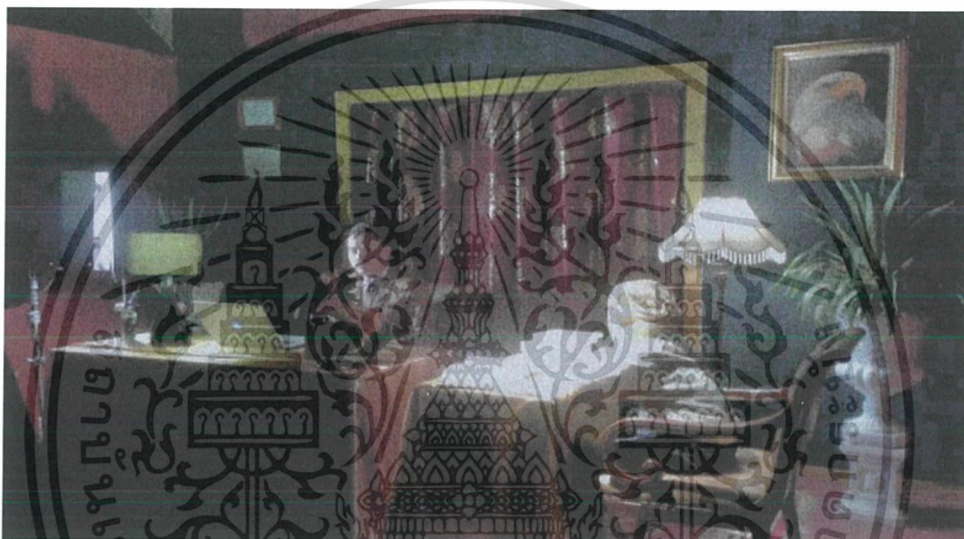
ข้าพเจ้าเลือกใช้หน้าต่างขนาดใหญ่ที่ถูกผ้าม่านสีทึบปิดอยู่หลังโต๊ะเปรียบเหมือนการปิดกั้นไม่สนใจโลกภายนอก โต๊ะหิ้งที่ตั้งส่งอยู่กลางห้อง แสดงความเป็นใหญ่ โอ้อวดและร่ำรวย ส่วนโต๊ะทำงานเล็กที่หน้าตาเหมือนกันที่อยู่ข้างๆคือโต๊ะของตัวพระเอก เปรียบเสมือนความคาดหวังที่อยากให้ลูกเป็นอย่างตัวเองและการจับตามดู

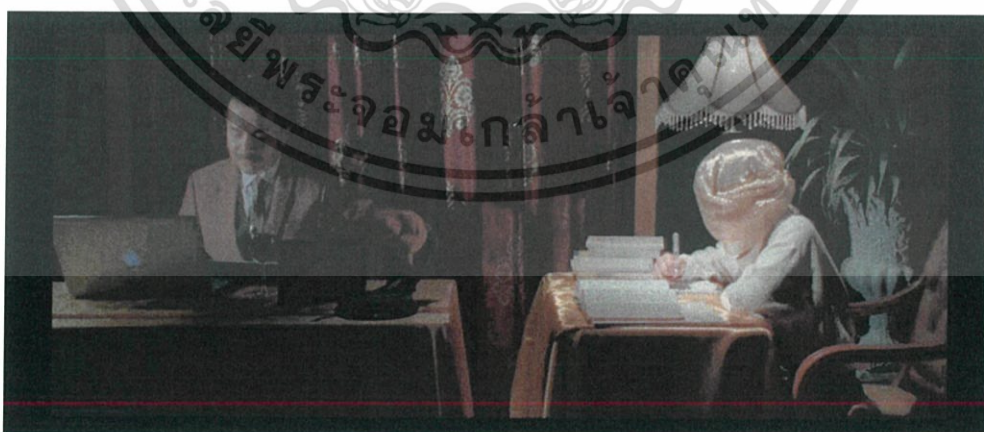
ภาพที่ 4.15 แบบร่างฉากห้องทำงาน

2.3.3 วิธีการสร้าง

ห้องทำงาน ข้าพเจ้าต้องการให้ห้องนี้มีบรรยากาศเย็นสบาย นำทำงานจึงเลือกทาสีผนังเดิมที่มีอยู่จากสีเดิมเปลี่ยนเป็นสีเขียวเข้ม เหมือนสีใบไม้ ผังไปด้วยความหมายที่แปลว่า ทะเยอทะยาน เด็บโตนอกจากนี้สีเขียวยังเป็นสีที่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย หลังจากทาสี ข้าพเจ้าก็เลือกเฟอร์นิเจอร์ที่ทำสถานที่แห่งนี้ดูเป็นห้องทำงานจริงและเลือกนำผ้ามาคลุมมาปิดช่อง ประตูทางเข้าของฉากเก่า

ภาพที่ 4.16 ฉากห้องทำงาน

ภาพที่ 4.17 ฉากห้องทำงานในภาพยนตร์

2.4 ฉากห้องนอน

2.3.1 สถานที่สร้างฉาก

เนื่องจากห้องนอนเป็นห้องที่มีปัญหาในการขนย้ายที่ลำบากที่สุด ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจหาห้องนอนจากสถานที่จริงแทน จนได้ห้องนอนห้องนี้ นอกจากดีไซน์และบรรยากาศการตกแต่งของห้องที่มีความเป็นห้องนอนผู้ชาย ดูหรูหราและลักษณะรวมๆของห้องไม่แตกต่างกับห้องอื่นๆในหนังมาก สถานที่ตั้งของห้องก็สะดวกแก่การขนย้ายกองจากโลเคชั่นก่อนหน้านี้เพียง 10 นาที ข้าพเจ้ายังสามารถจัดการกับตัวบ้านได้ทั้งหลังและเข้าไปเมื่อใดก็ได้ไม่มีใครรบกวน

2.3.2 แบบร่างห้องนอนพระเอก

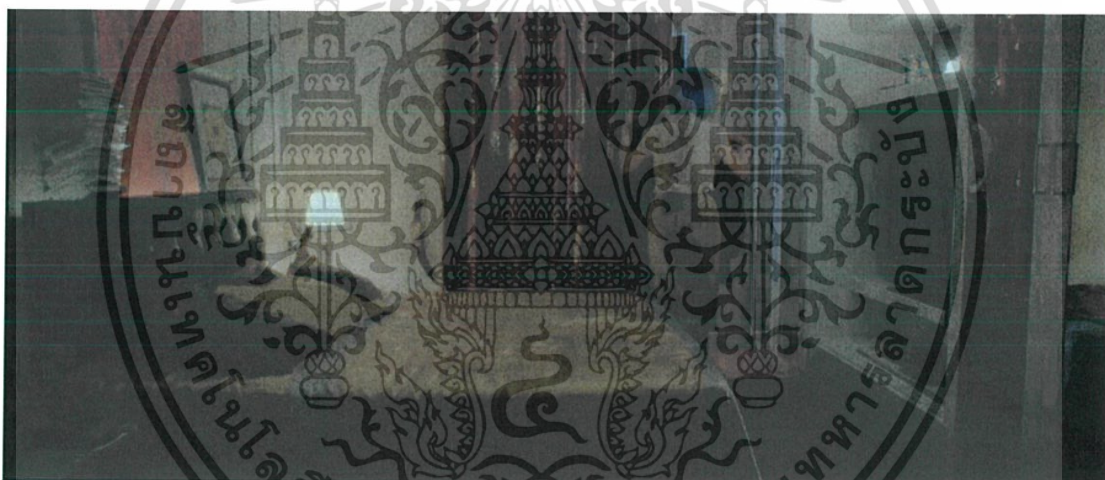
ห้องนอนพระเอก เป็นสถานที่ที่นำโครงสร้างเก่ามาปรับเปลี่ยนเป็นห้องนอนตามบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจึงออกแบบนำของที่มีอยู่แล้วมาผสมกับสิ่งของที่บ่งบอกความเป็นเด็กผู้ชาย

ภาพที่ 4.18 ภายในห้องนอนสถานที่จริงและแบบร่างห้องนอนอาซา

2.3.3 วิธีสร้าง

ห้องนอนเป็นฉากเดียวที่เลือกถ่ายจากสถานที่จริง ทางเจ้าของบ้านอนุญาตให้การเข้าจัดการหลังทำงานเสร็จก่อนถ่ายทำหนึ่งวัน จึงทำให้การทำงานเป็นไปอย่างเร่งรีบข้าพเจ้าต้องเตรียมของที่จำเป็นในการเข้าไปเพิ่มเติมและเก็บของที่มีอยู่แล้วที่ไม่จำเป็นต่อฉากออก ข้าพเจ้าเลือกใช้ผ้าม่านสีแดงเข้ม ลายหุลุยส์ แทนผ้าม่านสีเทาเพื่อให้ห้องดูเป็นหนึ่งเดียวกับฉากห้องอื่นๆที่เคยฉากรมา และเพิ่มกรอบรูปวาดที่ทำขึ้นโดยใช้เทคนิคสาดสี ให้อารมณ์ความสับสนวิตกกังวลของตัวเองพระเอกและสีทองจากผ้าปู บ่งบอกการเป็นใหญ่ของชีวิตพระเอกที่แม้กระทั่งห้องนอนยังคงมีรสนิยมนหรูหราของพ่อแม่ซ่อนอยู่

ภาพที่ 4.19 ฉากห้องนอนพระเอกในภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 ฉากของคลินิกศัลยกรรม

2..4 ฉากห้องพักรักษาผู้ป่วย

ตามบทบาทพยนตร์หลังจากพระเอกถูกส่งตัวเข้ารับการรักษาผ่าตัดใบหน้า พระเอกก็ถูกส่งไปยังห้องพักรักษาอาการผู้ป่วยสถานที่ๆเป็นจุดเปลี่ยนมุมมองและความสัมพันธ์ของตัวละคร ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ห้องนี้ให้เกิดความแตกต่างกับฉากที่บ้านโดยชัดเจน

2.4.1 สถานที่สร้างฉาก

ห้องเรียน 210 ซ้อปสี่ม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

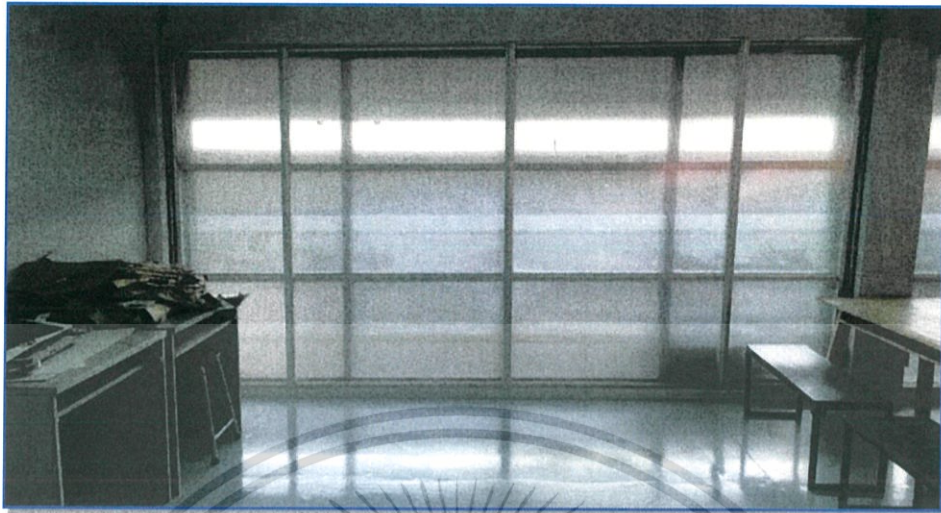
ลักษณะผนังโทนสีขาวสะอาดของห้อง พื้นสีฟ้าอ่อนบวกกับดีไซน์ เรียบๆบ่งบอกเป็นสถานที่พยาบาลได้เป็นอย่างดี อีกทั้งในห้องยังมีหน้าต่างขนาดใหญ่ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ การปิดบังซ่อนเร้น หมั่นหมอง อับเฉา ไม่สดใส ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเหมาะสมกับการสร้างบรรยากาศให้กับตัวละครที่ไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น มีหน้าต่างเป็นแหล่งแสง นอกจากนี้ยังมีเรื่องขนาดของห้องที่ห้องมีเนื้อที่ขนาดใหญ่จึงง่ายการจัดการเซตและถ่ายทำ

2.4.2 แบบร่างห้องพักรักษาผู้ป่วย

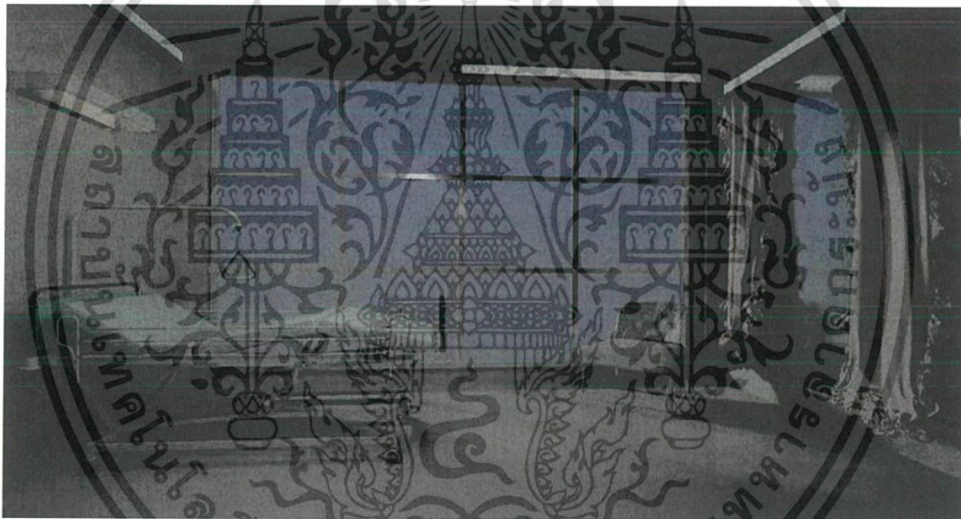
ข้าพเจ้าต้องการให้สถานที่แห่งนี้ดูเป็นห้องพักรักษาที่ล้ำสมัยแต่ไม่ยากให้ดูขงจืดจนเกินไปจนสีแตกต่างไปกับสีที่ดูคาดของฉากก่อนๆข้าพเจ้าจึงใช้หน้าต่างบานใหญ่และใช้การจัดแสงให้เกิดประโยชน์และใช้โครงไม้อัดสร้างเป็นฉากหลังพื้นที่ให้ดูเหมาะสมตามขนาดจริงของห้องพักรักษาผู้ป่วย ภาพที่ยกตัวอย่างเป็นเพียงภาพต้นคิด เฟอร์นิเจอร์ในรูปแบบเป็นเพียงเฟอร์นิเจอร์ในโปรแกรมเท่านั้นไม่ใช่ของจริง

2.4.3 วิธีการก่อสร้าง

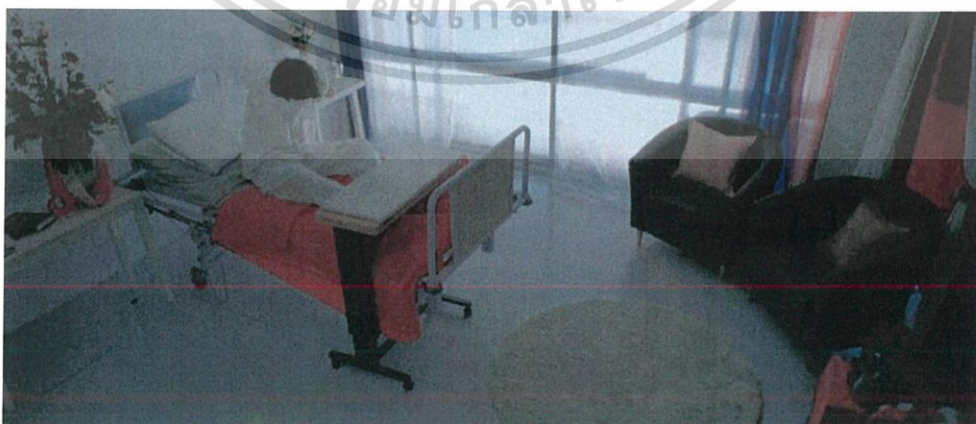
ข้าพเจ้านำแผงไม้อัดเก่าที่มีอยู่แล้วมาทำสีใหม่เป็นสีน้ำเงินเข้ม วางประกบข้างกับกระจกบานใหญ่ที่มีขนาดเท่ากัน วางกันทำเป็นห้องพักรักษาและนำผ้าม่านสีสีแดงวางปิดรอยต่อระหว่างโครงสร้างของสถานที่เดิมกับแผงไม้ที่นำมาขึ้นห้อง ปัญหาที่เกิดขึ้นของเซตนี้ คือ ผนังของสถานที่เดิมไปด้วยรอยเทปกเก่าที่ยากแก่การทำความสะอาดทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาไป 1 วันกับการลบรอยเทปกพวกนี้แต่ถึงอย่างไรรอยพวกนี้ก็ไมหาย ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจหาสีขาวปกปิดแต่ก็ยังคงไม่เนียน ข้าพเจ้าจึงเลือกนำพวกกรอบรูปและแจกันดอกขนาดใหญ่มาปกปิดรอยพวกนั้นและวางแผนการถ่ายที่จะทำให้ถ่ายรอยพวกนี้น้อยที่สุด นอกจากนี้เวลาที่มีให้จัดการกับสถานที่เพียงแค่หนึ่งวัน เฉพาะเวลาราชการทำงานเท่านั้นบวกกับแรงงานที่มาช่วยมีน้อยมากทำให้งานที่ออกมาเป็นไปอย่างเร่งรีบแล้วออกมาไม่ดีเท่าที่ควร

ภาพที่ 4.20 ภายในห้อง 210 ซ็อบส์ม

ภาพที่ 4.21 แบบร่าง 3d ห้องพักรักษาผู้ป่วย

ภาพที่ 4.22 ฉากห้องพักรักษาผู้ป่วยในภาพยนตร์

2.5 ฉากผ้าตัด

ฉากผ้าตัดเป็นฉากที่ใช้ถ่ายทำเพียงระยะสั้นๆ ที่ต้องการสื่อความเจ็บปวดของการทำศัลยกรรมของตัวพระเอกถูกพ่อแม่ส่งมาศัลยกรรมหน้า

2.5.1 สถานที่สร้างฉาก

โรงถ่ายภาพยนตร์ 2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

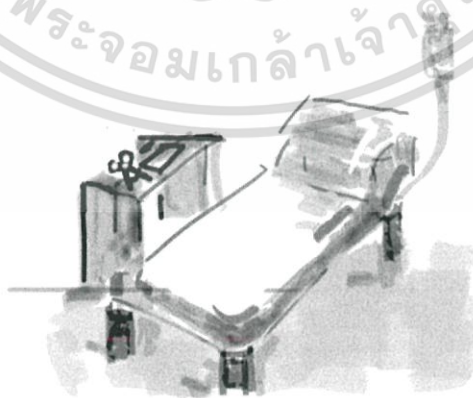
เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่แห่งนี้เป็นห้องผ้าตัด เพราะว่าที่นี่มีอุปกรณ์ไฟใหม่ครบคั้น การเซตครั้งนี้ไม่ได้มีการทาสีใดๆ มีเพียงแค่นั้นเฟอร์นิเจอร์เข้าไปจัดวางเท่านั้นนั้นจึงทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจลองเปลี่ยนทดลองใช้อุปกรณ์ที่โรงถ่ายใหม่ที่มีสามารถจัดแสงได้สวยกว่าโรงถ่ายภาพยนตร์อันก่อน

2.5.2 แบบร่างฉากผ้าตัด

ห้องผ้าตัดถูกออกแบบให้เป็นห้องผ้าตัดแบบไม่สมจริง ปรับง่าย ใช้โซฟาที่มีอยู่แล้วมาดัดแปลงได้จนเกิดเป็นห้องผ้าตัดแนวใหม่ที่มีเฟอร์นิเจอร์จำเป็นตามสถานที่จริง อาทิ เตียง อุปกรณ์แพทย์ต่าง ๆ

2.5.3 วิธีสร้าง

ห้องผ้าตัดตามแบบร่างห้องผ้าตัดที่วาดไว้ต้นแรก ภายหลังจากข้าพเจ้าต้องการให้ห้องผ้าตัดดูมีสีสันทันขึ้นมาข้าพเจ้าจึงตัดสินใจปรับแบบขึ้นมาใหม่ใส่ฉากหลังและพื้นที่มีสีสันทันเข้าไป โดยเลือกใช้โครงเหล็กสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีขนาดความสูงประมาณ 2.5 เมตร 2 อันที่มีอยู่แล้วคลุมด้วยผ้าสีฟ้าอ่อนขนาดใหญ่ สีฟ้าแทนสีสถานีพยาบาลตัดกันด้วยสีคู่ตรงข้ามผ้าสีแดงที่มีเนื้อผ้าหนา ทิ้งตัวและยับยาก มาใช้ในการปูพื้นเพื่อในการถ่ายทำสะดวกและต่อเนื่องเพราะผ้าที่หนักจะไม่เคลื่อนไหวในขณะที่ถ่ายทำและวางโซฟาที่มีรูปร่างคล้ายเตียงผ้าตัดสีเทาตรงกลาง

ภาพที่ 4.23 แบบร่างห้องผ้าตัด

ภาพที่ 4.24 ฉากห้องผ่าตัดขณะตอนถ่ายทำ

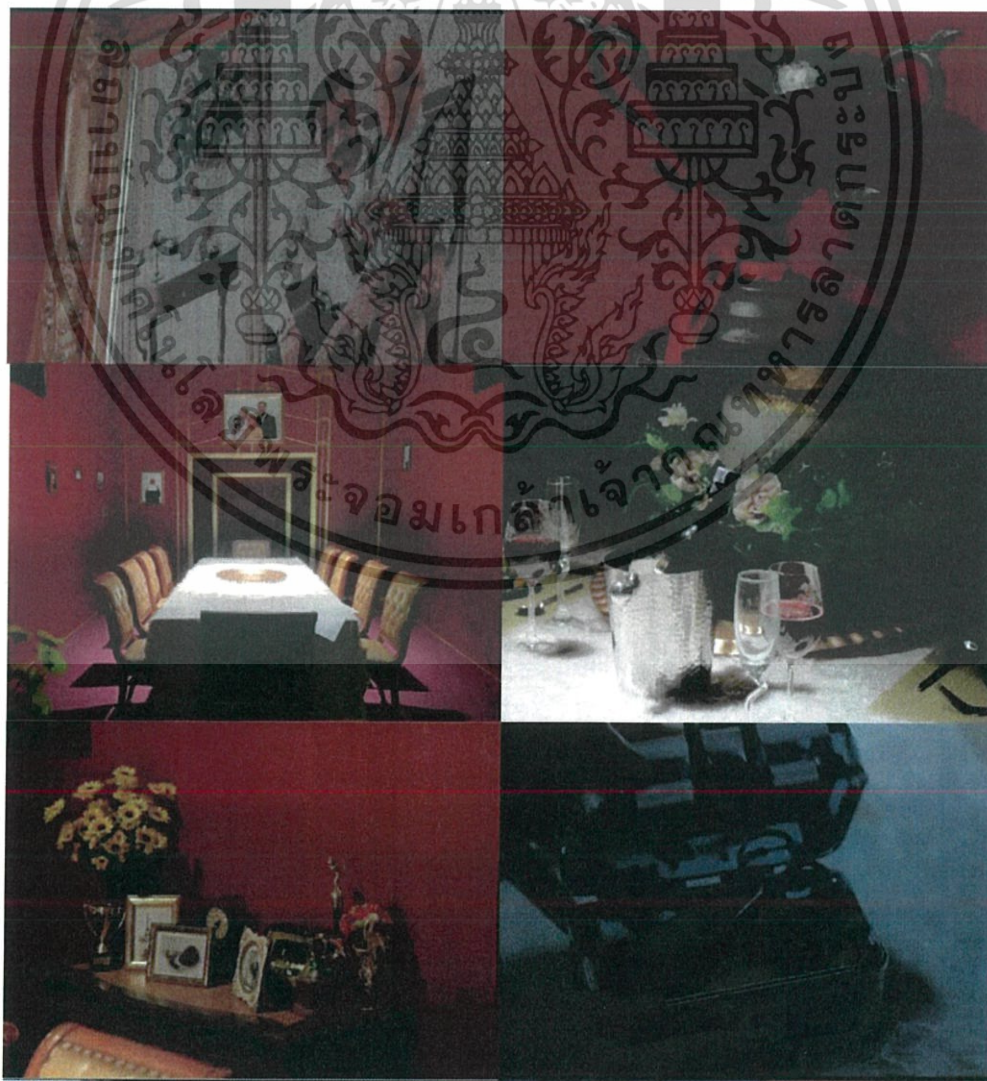

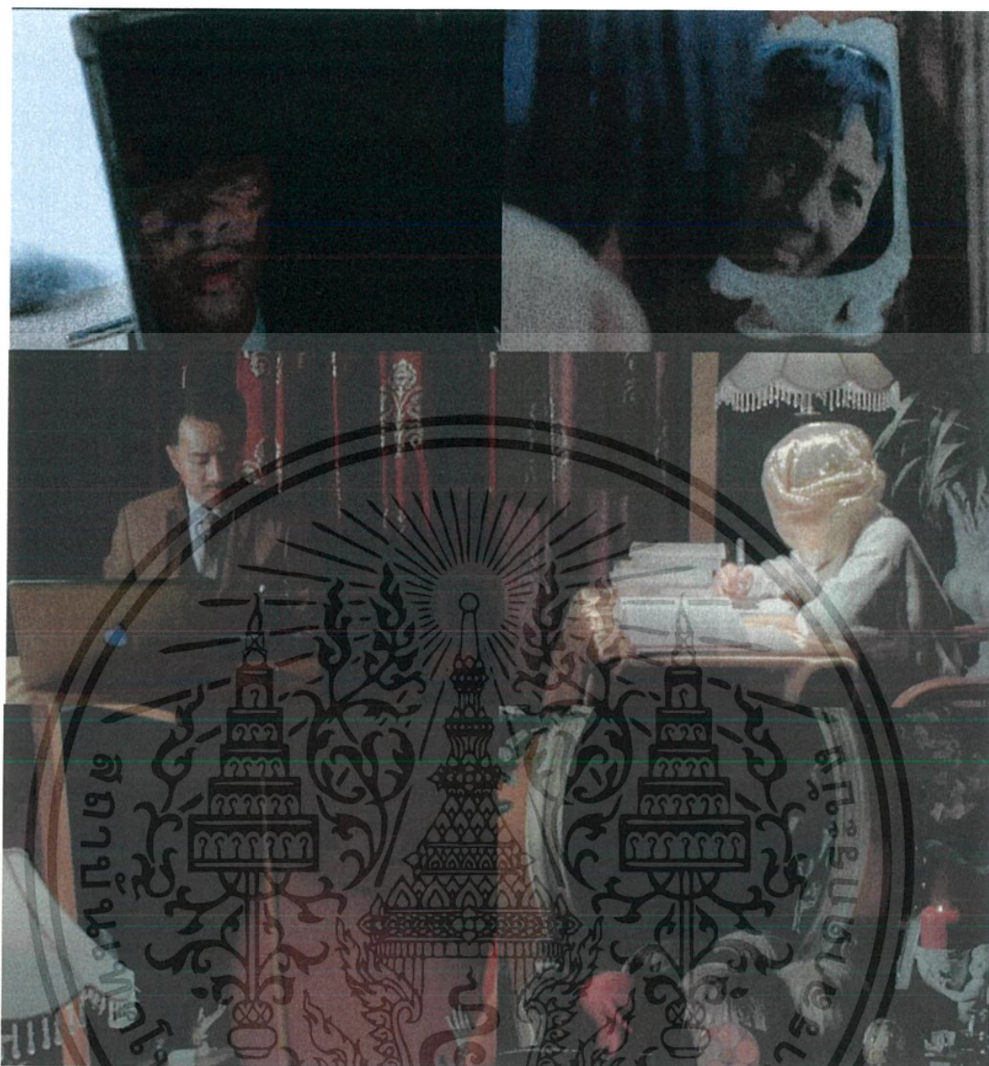
ภาพที่ 4.25 ฉากห้องผ่าตัดในภาพยนตร์

3. อุปกรณ์ประกอบฉาก

ในภาพยนตร์ ความผิดของผีเสื้อ ฉากเกือบทั้งหมดของหนังเป็นฉากที่ถูกออกแบบและก่อสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งหมดจึงทำให้อุปกรณ์ประกอบฉากมีมากมาย ข้าพเจ้าต้องการให้ฉากทุกฉากเป็นบ้านหรูหราตามบทภาพยนตร์และดูสมจริงมากที่สุด เพื่อคนดูจะเชื่อในภาพที่เห็นและเข้าถึงบทได้มากที่สุด โดยอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นสิ่งของที่มีอยู่แล้ว บางส่วนที่เป็นของของข้าพเจ้าเองและบางส่วนได้จากการเช่ายืมจากบุคคลอื่นที่รู้จัก โดยของที่ข้าพเจ้าเลือกใช้มีรูปร่างหรูหราและมีราคา

อุปกรณ์บางอย่างเป็นของที่ถูกปรับเปลี่ยนรูปร่างรูปร่างสีเป็นสิ่งของใหม่ในการประกอบฉาก อุปกรณ์บางอย่างก็ถูกสร้างขึ้นใหม่ เตรียมไว้สำหรับการถ่ายทำ โดยการเลือกใช้วัสดุชนิดต่างๆมาลงรายละเอียดให้เหมือนจริงและสวยงามของประเภทนี้เงินของที่ใช้แล้วก็เสียไป ไม่สามารถกลับมาใช้ต่อได้

ภาพที่ 4.26-4.27 อุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็นของซ้ำพเจ้า

ภาพที่ 4.28 อุปกรณ์ประกอบฉากที่เข้ามา

ภาพที่ 4.29 อุปกรณ์ประกอบฉากที่ถูกสร้างขึ้นใหม่สำหรับการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.30 อุปกรณ์ประกอบฉากอื่นๆ

4. ขั้นตอนการออกแบบและเตรียมงานการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ

การออกแบบและเตรียมงานการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การออกแบบเบื้องต้น

เริ่มจากการ List Idea แล้วคัดแยก Idea ที่น่าสนใจในการออกแบบออกมา เพื่อหา Main Idea แล้วสรุปไอเดียเพื่อร่างภาพออกแบบ โดยร่างภาพออกมาให้หลากหลายเพื่อเลือกภาพที่ลงตัวและเหมาะสมที่สุด

(Sketch)

2. การหล่อ

ขั้นตอนการหล่อคือ การหล่อเพื่อถอดแบบหน้าของนักแสดงเพื่อใช้ในการปั้น ทำพิมพ์ ต่อไป ขั้นตอนนี้เริ่มจากการนัดนักแสดงเพื่อไปหล่อหน้าที่ Homework FX Studio โดยการหล่อหน้าจะต้องเตรียมตัว เตรียมของให้พร้อมซื้ออุปกรณ์ให้ครบ และตกลงกับนักแสดงให้เรียบร้อย เนื่องจากการหล่อหน้าจะต้องใช้ความอดทนสูง

3. การปั้น

ในขั้นตอนการปั้นนั้นคือการนำแบบที่เราออกแบบไว้มาทำการปั้นขึ้นรูปตามแบบให้เหมือนที่สุด และมีขนาดและน้ำหนักที่เหมาะสมสำหรับการทำ

4. การหล่อขึ้นซิลิโคน

การหล่อขึ้นต้องเริ่มจากการเลือกชนิดของชั้นงานขึ้นที่นิยมใช้กันมีสองชนิดคือ เทคนิค Foam Latex และเทคนิคซิลิโคน

ภาพที่ 4.31-4.32 การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ

5.การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

จากภาพยนตร์เรื่อง ความผิดของผีเสื้อ เป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวของครอบครัวร่ำรวย และมีชื่อเสียงครอบครัวหนึ่ง โดยมีตัวลูกชายเป็นตัวละครหลักผ่านช่วงชีวิตตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่น 15 ปี เสื้อผ้าจึงเปลี่ยนไปตามอายุและยุคสมัยของชีวิตตัวละคร

สีของเสื้อผ้ามีความสำคัญในการส่งเสริมบ่งบอกบุคลิกลักษณะของแต่ละตัวละคร โดยสีโทนร้อน มักถูกใช้กับเสื้อผ้าที่ใส่อยู่ในบ้านเพื่อเข้ากับบรรยากาศภายในบ้านที่มีสีสีนอบอุ่นและสีโทนสุภาพขาว เทา ดำ มักถูกใช้กับเสื้อผ้าที่ทำกิจกรรมภายนอก เพื่อบ่งบอกถึงรสนิยมที่ดี เป็นคนดี

สี	ความรู้สึก
	ให้ความรู้สึกร้อน รุนแรง กระตุน ทำหาย เคลื่อนไหว คืบคลาน ไร้ใจ มีพลัง ความขลุ่ยสนบรูณ์ ความมั่งคั่ง ความรัก ความสำคัญ อันตราย
	ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความสดใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่นชีวิตใหม่ ความสด ใหม่ ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย อำนาจบารมี
	ให้ความรู้สึก สงบ เงียบ ร่มรื่น ร่มเย็น การพักผ่อน การผ่อนคลาย ธรรมชาติ ความปลอดภัย ปกติ ความสุข ความสุขุม เชือกเขิน
	ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ หนักแน่น เครื่องข้อม เอาการเอางาน ละเอียด รอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบถ่อมตน
	ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ ความรัก ความเศร้า ความคิดหวัง ความสงบ ความสูงศักดิ์
	ให้ความรู้สึก ปลอดภัย โปร่งใส ถ้วน งาม ไปรุ่งใส สะอาด ปลอดภัย ความสว่าง ลมหายใจ ความเป็นอิสระเสรีภาพ การช่วยเหลือ แบ่งปัน
	ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เนียบาง อ่อนโยน เปิดเผย การเกิด ความรัก ความหวัง ความจริง ความแบบคา ความบริสุทธิ์ ความดีงาม
	ให้ความรู้สึก มีด สกปรก ลึกลับ ความสิ้นหวัง จุดจบ ความตาย ความชั่ว ความดับ ทารุณ โหดร้าย ความเศร้า หนักแน่น เข้มแข็ง อดทน มีพลัง
	ให้ความรู้สึก อ่อนนุ่ม อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก เอาใจใส่ วัชรุ่น นุ่มสาว ความน่ารัก ความสดใส
	ให้ความรู้สึก เศร้า อาลัย ห้อยเห่ ความถดถอย ความหล่น ความชรา ความสงบ ความเงียบ สุภาพ สุขุม ถ่อมตน
	ให้ความรู้สึก ความหรูหรา โอ้อำ มีราคา สูงค่า สิ่งสำคัญ ความร่ำรวย ความเจริญรุ่งเรือง ความสุข ความมั่งคั่ง การแผ่กระจาย

ภาพที่ 4.33 ตารางแสดงความหมายและอารมณ์ของสี

ที่มา สืบค้นความรู้สึก, 22 มีนาคม 2557.

(https://sites.google.com/site/anantachasampao/_/rsrc/1376016479160/1-hawkhx-khong-ngan/1-2-bth-thi-2-xeksar-thi-keiywkhxng/%E0%B8%95%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B5.gif)

4.1 แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครอาซา

อาซา เป็นตัวละครที่มีนิสัยเรียบร้อยและเชื่อฟังพ่อแม่ ดังนั้นเสื้อผ้าอาซาจึงเป็นเสื้อผ้าที่ถูกใส่ รสนิยมของพ่อแม่ตามนิสัยที่เป็นเด็กเชื่อฟังพ่อแม่ สีเสื้อผ้าอาซาซ้ำพเจ้าเลือกใช้เป็นสีเหลือง สีแดง ที่เป็นโทนสีสดใสสมวัยโดยมีการเพิ่มเครื่องประดับหูเข้าไปในเสื้อบางชุด เพื่อบ่งบอกฐานะที่บ้านและ การโอ้อวดของพ่อแม่ผ่านตัวลูก

4.2 แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครนภาและรชฏ

สองตัวละครนี้ ในเราถูกออกแบบให้มีนิสัยที่ไม่แตกต่างกันนัก มีนิสัยโอ้อวดและ เห็นแก่ตัว ดังนั้นเสื้อผ้าจึงถูกเลือกให้ใส่เป็นเสื้อผ้าที่ดูมีรสนิยมสูง ดูดี ไฮโซ แม่ ซ้ำพเจ้าเลือกใช้เป็นสีน้ำเงิน ชมพูอ่อน ให้กับนภาที่เป็นแม่ส่วนโทนสีสุภาพกับรชฏที่เป็นพ่อ เพื่อบอกสถานะและนิสัยอวดรวย ของรชฏจึงเลือกการใส่เครื่องประดับหูที่มากกว่าคนปกติ อาทิ สร้อยทอง แหวนทอง นาฬิกาหรู ให้รชฏ ส่วนนภาใช้เสื้อผ้าที่มีทำมาจากผ้าไหม,ขนสัตว์และเครื่องประดับเพชรบ่งบอกนิสัยของนภา

ภาพที่ 4.34 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของนภา รชฏและอาซา

6. การเตรียมก่อนการถ่ายทำ

6.1 อุปกรณ์กล้องในการถ่ายทำ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้กล้องดิจิทัลถ่ายทำด้วยเหตุผลของการรักษาคุณภาพของภาพ เทคนิคของภาพและความสะดวก การถ่ายใช้เวลานาน กล้อง Sony Fs700 สามารถเปิดใช้งานนานๆได้และมีกล้องป้องกันกระแทกที่สะดวกมีล้อเคลื่อนย้ายง่ายจึงสะดวกในการเลือกใช้อุปกรณ์เสริมต่างๆ และได้ขนาดไฟล์ที่ชัดเจนมีคุณภาพที่ดี เพื่อการนำไปตัดต่อได้อย่างสมบูรณ์ ภาพของกล้อง Sony Fs700

ภาพที่ 4.35 กล้อง Sony Fs700

6.2 อุปกรณ์ไฟ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ชุดไฟ Arri750plus ในการจัดเป็นหลักเนื่องจากเป็นชุดไฟที่สะดวกต่อการใช้งานโดยมีอุปกรณ์เสริมมาในชุดอย่างครบครัน แต่ในฉากที่สร้างขึ้นในโรงถ่ายภาพยนตร์ก็จะเลือกใช้การจัดไฟจากไฟในโรงถ่ายภาพยนตร์ โดยการวางแผนการจัดไฟจะคุยกับทีมไฟก่อนถ่ายทำเสมอ และจะให้ทีมไฟได้เห็นสถานที่ถ่ายจริงก่อนเสมอ เพื่อความแม่นยำและรวดเร็วในวันถ่ายทำจริง

ภาพที่ 4.36 อุปกรณ์ไฟ

6.3 แผนการถ่ายทำ

แผนการถ่ายทำจะถูกกำหนดล่วงหน้าก่อนถ่ายทำอย่างต่ำ 3 วัน เพื่อนำให้ทีมงานได้ทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมสำหรับการถ่ายทำ โดยจะทำการกำหนดแผนการถ่ายทำ โดยยึดจากความสะดวกของนักแสดงและทีมถ่ายทำเป็นหลัก เรียงลำดับฉากจาก ระยะในการแต่งหน้าเทคนิค พิเศษ และความต่อเนื่องของการถ่ายทำ

แผนการถ่ายทำรวม Breakdown Full Movie เรื่อง ความผิดชอบผีเสื้อ

แผนการถ่ายทำคิวที่ 1 วันที่ 28 มกราคม 2560

วันที่	รายละเอียด	
	Scene	Activity
		Time
		5.00 น.- 8.00 น.
		8.00 น.
		8.00 น.
		8.00 น.- 9.00 น.
		10.00 น – 11.00 น.
		11.00 น. – 12.00 น.
		12.00 น. – 18.00 น.
		18.00 น. – 18.30 น.
		18.40 น. – 19.30 น.
		19.30 น. – 20.40 น.
		21.00 น. – 22.00 น.
28 มกราคม 2560	ถ่ายทำฉากที่	
	- 1 เปิดเรื่อง พรตดิรูปบนผนังห้องอาหาร (พร,อาชาทอนเด็ก)	
	- 11 ย่อย พรเซ็ดพื้นเหนียวและถอดวิก (พร นภา รชฎ)	
	- 7 ห้องอาหาร พร นภา อาชา (Extra)	

	<ul style="list-style-type: none"> - 6 ห้องนอนอาซาก่อนออกไปวันเกิด (พร อาซา) - 8 ห้องนอนอาซาก่อนไปทำศัลยกรรม (อาซา รชฎ)
5 กุมภาพันธ์ 2560	<ul style="list-style-type: none"> - 2 ถ่ายรูปในห้องทำงานพ่อ (อาซาตอนเด็ก นภา) - 3 กองถ่ายสร้างภาพในห้องทำงาน (นภา อาซา ทีมกล้อง อาซาตอนเด็ก) - 11 ห้องแต่งตัว พ่อ-แม่ (นภา รชฎ) - 9 อันใหม่ ที่พาลูกเดินในห้องขาว (นภา รชฎ อาซาตอนโต)
19 มีนาคม 2560	<ul style="list-style-type: none"> - 12 Dream Scene หลังทำศัลยกรรม (อาซาตอนหล่อ รชฎ นภา หมอหล่อ) - 13 Climax (อาซาตอนโต รชฎ นภา พร) -
11 เมษายน 2560	<ul style="list-style-type: none"> - 4 โรงเรียนนานาชาติเล็กเรียน หน้าโรงเรียน (อาซา คนขับรถ) - 5 อาซาอยู่บนรถเจ๊เด็กข้างถนนหน้าหลุด (อาซา คนขับรถ เด็กข้างถนน) - 10 Dream Scene

แผนการถ่ายทำคิวที่ 2 วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2560

Time	Scene
8.00 – 10.00	แต่งหน้า เตรียมงาน
10.00	11 ห้องแต่งตัว พ่อ
11.00	11 ห้องแต่งตัว แม่
	พักผ่อนอาหาร
12.00	3 กองถ่ายสร้างภาพในห้องทำงาน (นภา อาซา ทีมกล้อง อาซาตอนเด็ก)
14.00	2 ถ่ายรูปในห้องทำงานพ่อ (อาซาตอนเด็ก นภา)
16.00	เก็บของ
17.00	เอาของไปคืนลุงป๊อ

แผนการถ่ายทำคิวที่ 2 วันที่ 19 มีนาคม 2560

วันที่	เวลา	ฉาก	กิจกรรม
19 มีนาคม 2560	8.00 – 9.00		แต่งหน้า
			Set ไฟ
	9.00 – 10.00		เตรียมงาน
			ทานข้าว
	11.00 – 14.00	12 Dream Scene หลังทำศัลยกรรม	
	14.00 – 18.00	13 Climax (อาชานอน โต รชฎ นภา พร)	
	18.00 – 19.00	9 พ่อแม่เดิน	

แผนการถ่ายทำคิวที่ 2 วันที่ 19 มีนาคม 2560

วันที่	เวลา	ฉาก	กิจกรรม
11 เมษายน 2560	8.00 – 10.00		แต่งหน้าเอฟเฟค
			Set ไฟ
	10.00		เตรียมงาน
			ทานข้าว
	11.00 – 14.00	10 Dream Scene - หน้าเปลี่ยน - พ่อแม่เดินเข้า ห้องผ่าตัด	
	14.00 – 16.00	ผ่าตัด	
	16.00 – 17.00	4 โรงเรียนนานาชาติ เล็กเรียน หน้าโรงเรียน (อาชา คนขับรถ)	
	17.00 – 19.00	5 อาชาอยู่บนรถเจอดีก ข้างถนนหน้าหลุด (อาชา คนขับรถ เด็ก ข้างถนน)	

6.4 การวางแผนงานการประสานงาน

การทำงานทุกครั้งในทุกส่วนใช้การติดต่อโดยตรงกับตัวบุคคล และการนัดประชุมคุยงานเป็นส่วนๆ เช่น การประชุมเรื่องภาพ เรื่องแสง เทคนิคการถ่ายก็จะถูกจัดวันนัดประชุมเป็นหนึ่งวัน ในส่วนของการประชุมกับทีมอาร์ตก็จะจัดการประชุมในอีกส่วนหนึ่ง การนัดหมายจะนัดล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน โดยการโทรคุยรายละเอียดรายบุคคล และในวันถ่ายทำผู้ช่วยผู้กำกับจะช่วยโทรปลุกทุกคนเพื่อความมั่นใจว่าทีมงานจะมาครบและตรงเวลา ส่วนการติดต่อประสานงานกับสถานที่ นักแสดง จะติดต่อด้วยตัวเองเสมอโดยจะอธิบาย จุดมุ่งหมายของการถ่ายทำให้ชัดเจน และสอบถามความสะดวกเสมอ อีกสิ่งที่สำคัญคือเอกสาร ในการติดต่อทุกครั้งจะนำเอกสารเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ตอบความสงสัยของ นักแสดง สถานที่ หรือทีมงาน ไปประกอบกับการอธิบายทุกครั้ง

ปัญหาที่พบเจอ

ความรับผิดชอบส่วนตัวของทีมงาน เมื่อต้องติดต่อประสานงานเอง จึงเกิดการลืมได้เนื่องจากความรับผิดชอบในกองมากอยู่แล้ว

ปัญหาเรื่องการเดินทางไกลของนักแสดงซึ่งอาจทำให้เกิดการมาสาย

ปัญหาเรื่องระยะเวลาการใช้สถานที่ถ่ายทำ ที่มีการสงวนเวลา

การสื่อสารผิดพลาดในเรื่องเล็กน้อย ซึ่งเมื่อเกิดความผิดพลาดอาจสร้างความหงุดหงิดให้ทีมงานได้

ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ตลอดแม้ว่าเราจะประสานงานไว้อย่างดี เช่น ไฟฟ้าไม่มีในวันที่จะต้องถ่ายงาน ซึ่งปัญหาทุกอย่างจะต้องใช้ความคิดที่รอบคอบและใจเย็นในการแก้ไข

7. ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)

การกำกับภาพยนตร์ การกำกับภาพยนตร์เป็นอีกหนึ่งหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะต้องรับผิดชอบ การกำกับภาพยนตร์จะต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์อย่างมาก ข้าพเจ้าพยายามจัดการทุกอย่างให้ลงตัว เริ่มจากการวางแผน ข้าพเจ้าจะส่งบทภาพยนตร์ให้นักแสดงอ่านก่อนเสมอและจะจัดประชุมทำความเข้าใจตัวละครและอธิบายให้นักแสดงทุกคนได้เข้าใจอย่างกระจ่าง เนื่องจากบทบาทในแต่ละตัวละครมีความผิดปกติ การสื่อสารความต้องการของผู้กำกับก็เป็นสิ่งที่สำคัญเพราะหากนักแสดงไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่เราพยายามจะสื่อสารได้ ก็จะเป็นปัญหาในการแสดงไม่ตรงบทบาท ข้าพเจ้าจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมทุกครั้งก่อนจะประชุมบท แม้กระทั่งการสื่อสารในกองถ่ายก็เช่นกัน ข้าพเจ้าจะใช้การสมมุติเหตุการณ์เพื่อยกตัวอย่างให้นักแสดงได้แทนตัวเองเข้าไปในบทบาทนั้นๆ เพื่ออธิบายความต้องการของข้าพเจ้าต่อฉากนั้นๆ

ภาพที่ 4.37 ภาพเบื้องหลังการทำงานคิวที่ 1 และคิวที่ 2

รายละเอียดระหว่างถ่ายทำ

รายละเอียดการถ่ายทำคิวที่ 1

วันที่ 28 มกราคม 2560

นักแสดง พร อาชา อาชาตอนเด็ก นภา รชฎ ครอบครวั เพื่อนรชฎ เพื่อนนภา

Scene 1

นักแสดง พร อาชาตอนเด็ก

เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 พร ชุดแม่บ้านสมัยอาชาตอนเด็ก

ชุดที่ 2 อาชา ใส่ชุดเสื้อกันหนาว

ปัญหา

- ผู้กำกับแต่งหน้าไม่ทันเวลาถ่ายฉากนี้ผู้กำกับจึงมากำกับไม่ได้ จึงให้สมาชิกกลุ่มอีกคนหนึ่ง กำกับแทน นักแสดงเด็กมาไม่ได้กะทันหัน จึงใช้เพื่อนย่อตัวและแสดงแทน เพราะภาพเห็นแค่ช่วงศีรษะ
- พื้นที่การวางกล้องค่อนข้างจัดยาก

Scene 11 ย่อย

นักแสดง พร ชาของนภา

เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 พร ชุดแม่บ้าน

ชุดที่ 2 ชุดสีชมพูของแม่

ปัญหา

- มุมกล้องจัดยากเพราะถ่ายต่ำ ถ่ายเฉพาะขา เลยมีมุมกล้องที่ควบคุมยาก ต้องย้ายมุมกันอยู่นาน

Scene 7 ห้องอาหาร

นักแสดง รชฎ นภา พร ครอบครวั เพื่อนนภา,รชฎ อาชา

เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 พร ชุดแม่บ้าน

ชุดที่ 2 ชุดสีน้ำเงินของนภา

ชุดที่ 3 สูทดำของรชฎ

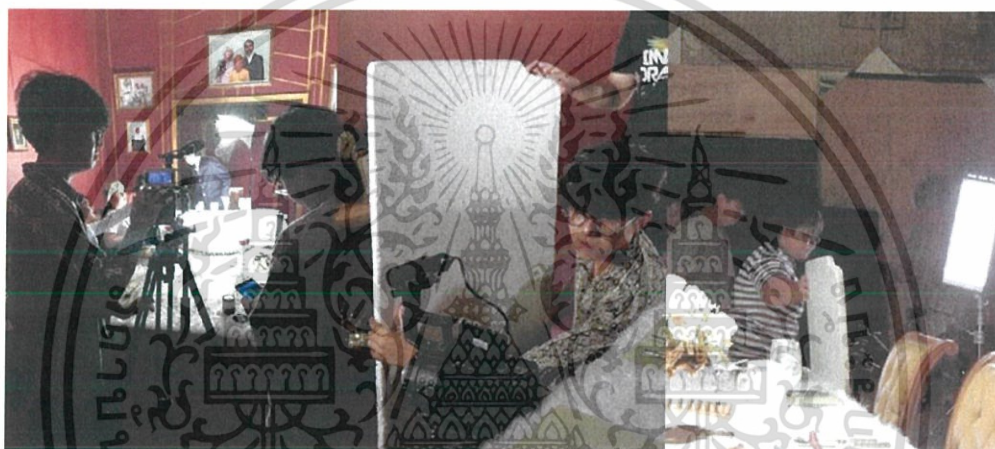
ชุดที่ 4 สูทของอาชา

ปัญหา

- เป็นฉากที่ใหญ่และใช้คนมาก จึงยากต่อการควบคุม ต้องอาศัยความมีสมาธิของทุกคน
- มุมกล้องถ่ายเห็นโครงสร้างงานสร้าง จึงต้องพยายามหลบมุมเท่าที่จะทำได้
- คิววินจากเด็กทำให้ภาพไม่ต่อเนื่อง จะต้องถามคนจดความต่อเนื่องเสมอ

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 1

วันที่ 28 มกราคม 2560

ภาพ 4.38 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 1

รายละเอียดการถ่ายทำคิวที่ 2

วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2560

Scene 6,8

นักแสดง รชฏ นภา อาชา พร
เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 ชุดสีน้ำเงินของนภา

ชุดที่ 2 ชุดดำของรชฏ

ชุดที่ 3 ชุดของอาชา

ปัญหา

- ห้องแคบและมุมจำกัด ตากล้องและช่างไฟจึงค่อนข้างลำบาก
- เสียงภายนอกรบกวน เพราะเป็นโลเคชั่นข้างนอก คนทำเสียงจึงเกิดปัญหาทำให้ต้อง
รอ และทำให้กองช้า

Scene 2

นักแสดง นภา อาชาตอนเด็ก

เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 ชุดนภาตอนสาว

ชุดที่ 2 เสื้อลายจุดอาชา เอี่ยม

ปัญหา

- น่องนักแสดงเด็ก ชน เลยต้องหาคนเกลี้ยกล่อม

Scene 3

นักแสดง นภา อาชาตอนเด็ก รชฎ กองถ่าย

เสื้อผ้า

ชุดที่1 ชุดอยู่บ้านอาชา

ชุดที่2 สูท รชฎ

ชุดที่3 เสื้อแขนยาวสีขาว นภา

ปัญหา

- แสงที่ไม่เท่ากันของสองฝั่งทำให้การควบคุมการถ่ายลำบากขึ้น

Scene 11

นักแสดง นภา รชฎ

เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 ชุดคลุมอาบน้ำ รชฎ

ชุดที่ 2 ชุดคลุมอาบน้ำ นภา

ปัญหา

จังหวะการเดินเข้าของตัวละครไม่ทันจังหวะกล้องจึงทำให้ซ้ำ

ภาพมรา 4.39 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ คิวที่ 2

รายละเอียดการถ่ายทำคิวที่ 3

วันที่ 19 มีนาคม 2560

Scene12

นักแสดง นภา รชฎ หมอ อาชาคนหล่อ
เสื่อผ้า

ชุดที่ 1 ชุดเดรสมันสีขาว

ชุดที่ 2 เสื่อเช็ด รชฎ

ชุดที่ 3 ชุดคลุมหมอ

ชุดที่ 4 ชุดคนไข้ อาชา

ปัญหา

- นักแสดงตัวจริงยกเลิคนัดกระชั้นกัน จึงต้องว่านวยหานักแสดงมาแทน

Scene 13

นักแสดง นภา รชฎ หมอ อาชา พร
เสื่อผ้า

ชุดที่ 1 ชุดเดรสสีขาว เสื่อคลุมสีชมพู

ชุดที่ 2 ชุดหมอ

ชุดที่ 3 ชุดสูทสีดำ

ชุดที่ 4 ชุดคนไข้

ชุดที่ 5 ชุดแม่บ้าน

ปัญหา

- เป็นฉากที่ยากเกิดความกดดันในกอง ทั้งตัวนักแสดงและก๊อปปี้ทีมงาน จึงจะต้องพยายามทำให้กองถ่ายผ่อน

คลาย

- ตากล้องเหนื่อยเกินไปในฉากนี้ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงมาก พยายามควบคุมสถานการณ์
- อุปกรณ์ประกอบฉากมากเกินไป ทำให้มีปัญหาด้านการจัดการ

Scene 9

นักแสดง นภา รชฎ

ชุดที่ 1 ชุดเดรสสีชมพู

ชุดที่ 2 ชุดสูท

ปัญหา

- เป็นฉากสุดท้ายที่ถ่ายในวันนั้น เกิดปัญหาการเร่งรีบในการถ่าย งานเลยออกมาไม่ค่อยตามที่ตั้งใจ

ภาพที่ 4.40 เบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 3

รายละเอียดการถ่ายทำคิวที่ 4

11 เมษายน 2560

Scene 4,5

นักแสดง อาชา

เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 ชุดนักเรียนอาชา

ปัญหา

- เป็นฉากที่ถ่ายต่อกันในช่วงเวลาที่ตึก ทำให้เกิดความเร่งรีบ และประสิทธิภาพในการทำงานลดลง
- การเคลื่อนของรถ นั้นไม่ถูกต้องตามที่วางไว้ จึงต้องถ่ายหลายครั้งทำให้กองซ้ำ

Scene 10

นักแสดง นภา อาชา รชฎ หมอ พยาบาล

เสื้อผ้า

ชุดที่ 1 เดรสสีชมพู

ชุดที่ 2 ชุดคนไข้

ชุดที่ 3 ชุดหมอผ่าตัด

ปัญหา

- การทำงานในฉากนี้ค่อนข้างยากเพราะเป็นฉากที่มีอุปกรณ์แพทย์ แล้วเกิดความผิดพลาดคือนักแสดงเกิดอุบัติเหตุกับอุปกรณ์ แล้วทีมงานต้องช่วยกันแก้สถานการณ์อย่างใจเย็น

ภาพที่ 4.41 เบื้องหลังการถ่ายทำคิวที่ 4

7.1 วิเคราะห์ขั้นตอนการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ

การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษนี้ต้องมีการวางแผนที่รัดกุมและกำหนดเวลาให้ดี เพราะใช้เวลาในการแตงนาน การเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นในการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษในเรื่องความผิดของผีเสื้อ นั้นใช้เทคนิคซิลิโคน โดยมีการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษทั้งหมด 3 ครั้ง คือในคิวที่ 1,3 และ 4

การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษมีขั้นตอนดังนี้

- การเตรียมอุปกรณ์
- การเตรียมซิลิโคน
- เคลียร์หน้า
- ติดชั้น
- ลงสี

การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษคิวที่ 1

วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2560

การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ นั้นเป็นครั้งแรกในการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษของหนังเรื่องนี้ ภายใน ขั้นตอนการแต่งจึงมีปัญหาเกิดขึ้นปัญหาใหญ่ที่สุดคือเรื่องการควบคุมเวลา เพราะไม่เคยได้ลองมาก่อนจึงไม่สามารถควบคุมให้อยู่ในเวลาที่วางไว้ได้ แต่ก็เกินเวลาไปเพียงเล็กน้อย นักแสดงมีความอดทนสูง อุปกรณ์ที่เตรียมไปไม่มีตกหล่น ผลที่ออกมาเป็นที่ประทับใจ มีความเรียบร้อยและสวยงามตามแบบร่าง ปัญหาระหว่างการถ่ายทำเกิดขึ้น มีเพียงแค่สีรอบขอบตาที่ลอก เพราะเหงื่อของนักแสดง แต่ก็ได้แก้ปัญหาโดยการเติมสีระหว่างถ่ายให้เรียบร้อย

การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษคิวที่ 2

วันที่ 19 มีนาคม 2560

การแต่งหน้าครั้งนี้เป็นครั้งที่สองของการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ ซึ่งครั้งนี้มีความแตกต่างจากครั้งแรกเพราะตามบท ในฉากนี้ จะเป็นการแต่งหน้าที่หนักขึ้น โทนสีจะออกแดง-ม่วง ขนาดซิลิโคนก็กว้างขึ้น ความรู้สึกโดยรวมคือน่าเกลียดน่ากลัวขึ้น ในครั้งนี้การแต่งรักษาเวลาได้ดีมาก และผลงานเป็นที่พอใจ สีสวยและตัวซิลิโคนติดแน่นสวยงาม ส่วนปัญหาระหว่างการถ่ายทำนั้น ไม่เกิดปัญหาใดๆ เนื่องจากการติดชั้นที่แน่น

การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษคิวที่ 3

วันที่ 11 เมษายน 2560

การแต่งหน้าครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย ข้าพเจ้าเกิดความชำนาญในการแต่งแล้ว ระยะเวลาที่ใช้จึงเร็วขึ้นและได้ผลงานที่สวยงาม แต่เกิดปัญหาระหว่างถ่ายเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำที่ร้อนอบอ้าวทำให้กาวที่ติดขึ้นซิลิโคนละลายและทำให้ขอบของขึ้นซิลิโคนเกิดความปูดไม่เนียนไปกับผิว ข้าพเจ้าแก้ปัญหาโดยการประคบเย็น ทำให้กาวนั้นยุบราบไปกับขึ้นอีกครั้ง แต่การแก้ไขนี้ช่วยได้เพียงเล็กน้อย ผลของการถ่ายในฉากนี้จึงไม่ค่อยเป็นที่น่าพอใจเนื่องจากความไม่เนียนไปกับผิวของขอขึ้นซิลิโคน

7.2 วิเคราะห์ขั้นตอนการถ่ายทำจากสถานที่

ภาพยนตร์เรื่อง ความผิดของผีเสื้อ เริ่มถ่ายทำตั้งแต่ มกราคม ที่โรงถ่ายภาพยนตร์ 1 หนึ่งในวันที่บ้าน จากนั้นเนื่องจากคิวนักแสดงไม่ว่างจึงจำเป็นต้องถ่ายมาเดือนถัดไปคือปัสมีและต้นเดือนมีนาคมที่โรงถ่ายภาพยนตร์ 2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง

การถ่ายทำที่โรงถ่ายภาพยนตร์ แบ่งการถ่ายทำเป็น 2 ครั้ง 1) การถ่ายทำ ในวันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2560 2) การถ่ายทำในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

การถ่ายทำ ในวันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2560

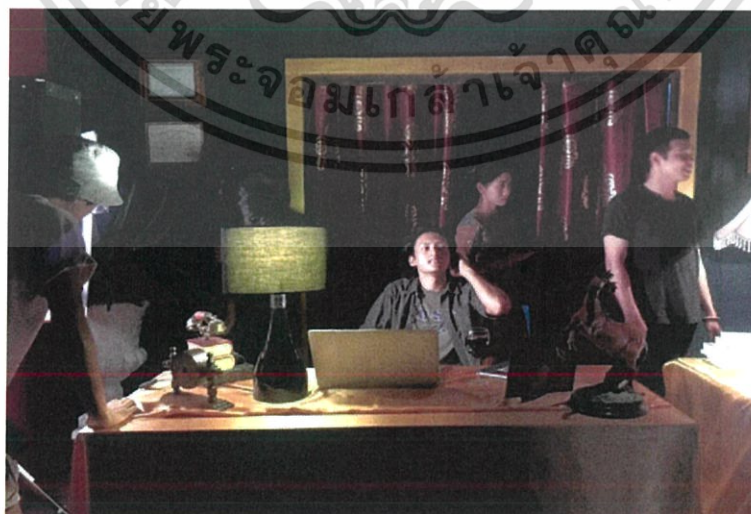
การถ่ายทำวันนี้ คือ ฉากที่ 6 วันเกิดของอาซา โดย ฉากนี้เป็นการถ่ายทำในฉากที่ก่อสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งหมดและใช้ของประกอบฉากจำนวนมาก ก่อนเริ่มถ่ายมีอุปสรรคหลายอย่างที่ไม่สามารถจัดการไว้ก่อนได้ อาทิ อาหารเครื่องดื่ม กรอบรูปต่างๆที่นำมาประกอบฉาก ด้วยน้ำหนักที่มีมากกว่าแผ่นไม้อัดจึงทำให้ไม่สามารถแหวนทิ้งไว้ได้จึงทำให้ตอนเช้าของวันถ่ายวันวายจัดการของทุกอย่างในเสร็จก่อนถ่ายอย่างเร่งรีบ การถ่ายทำของวันเป็นไปตามแผนที่วางไว้เป็นอย่างดี ส่วนอุปสรรคที่เกิดขึ้นคือ ปัญหาการแสดงของนักแสดงประกอบ เนื่องจากฉากนี้ใช้คนร่วมแสดงจำนวนมากและแต่ละคนล้วนขาดประสบการณ์ในการแสดงการจึงทำให้การถ่ายทำช้าไปบ้างแต่ก็ยังคงอยู่ในเวลาที่กำหนดไว้ ส่วนการจัดแสง ข้อดีของโรงถ่ายนอกจากสามารถควบคุมเรื่องเสียงได้เสียงชัดเจนดี แสง ถูกจัดแสงไว้ก่อนล่วงหน้าโดยใช้แผงไฟที่มีอยู่ในโรงถ่ายภาพยนตร์เป็นหลักจึงทำให้เรื่องแสงไม่เป็นอุปสรรคและนอกจากนี้ยังแสงเทียนวันเกิดมาเพิ่มความสว่างหน้าพระเอกตอนพระเอกเป่าเค้ก

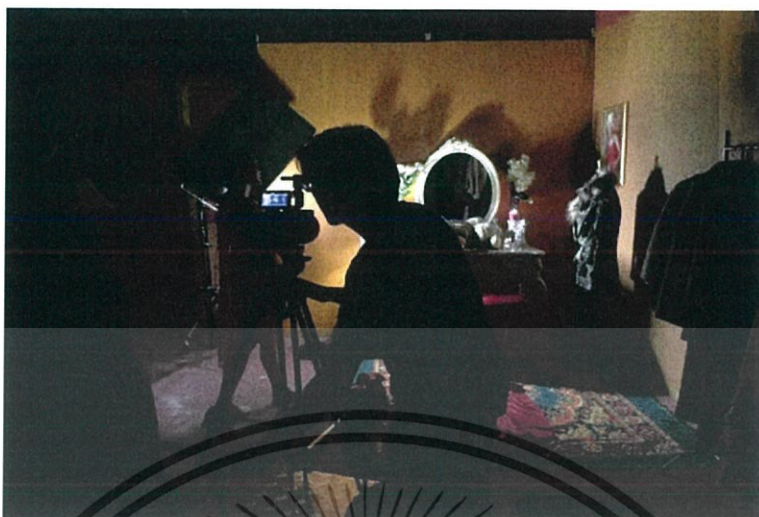
ภาพที่ 4.42 ภาพถ่ายทำฉากงานวันเกิดอาซาเปาเด็ก

การถ่ายทำ ในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

ฉากที่ถ่ายทำวันนี้ คือ ฉากที่ 1 ความสำเร็จในวัยเด็ก,ฉากที่ 2 ดาราโซเซียว,ฉากที่ 3 บทบาท, ฉากที่ 9 ความลับของความสมบูรณ์แบบ เป็นการถ่ายทำที่ค่อนข้างลำบากเนื่องจากพื้นที่ในการถ่ายทำที่จำกัด เพราะข้าพเจ้าจัดการแบ่งห้องรับประทานอาหารที่ใช้ถ่ายในวันแรกแบ่งเป็นครึ่ง 3 ส่วน ส่วนต้นห้องปรับเปลี่ยนเป็นมุมแต่งตัวของนภา ส่วนกลางเป็นมุมแต่งตัวของรชฎและส่วนท้ายห้องเป็นห้องทำงาน ซึ่งทั้งหมดถูกเซตให้ถ่ายเพียงด้านเดียวเท่านั้น จึงเป็นเรื่องยากที่จะถ่ายทำในมุมไม่ซ้ำกันและไม่สามารถถ่ายเป็นมุมกว้างได้ ส่วนการจัดแสง ใช้ไฟโรงถ่ายภาพยนตร์และโคมไฟต่างๆ เทียน มาช่วยเพิ่มความสว่างและอารมณ์ให้ภาพสวยงามยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.43 เบื้องหลังถ่ายทำฉากสำเร็จในวัยเด็ก

ภาพที่ 4.44 เบื้องหลังถ่ายทำฉากความลับของความสมบูรณ์แบบ

การถ่ายทำที่ห้องนอน ในวันที่ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2560

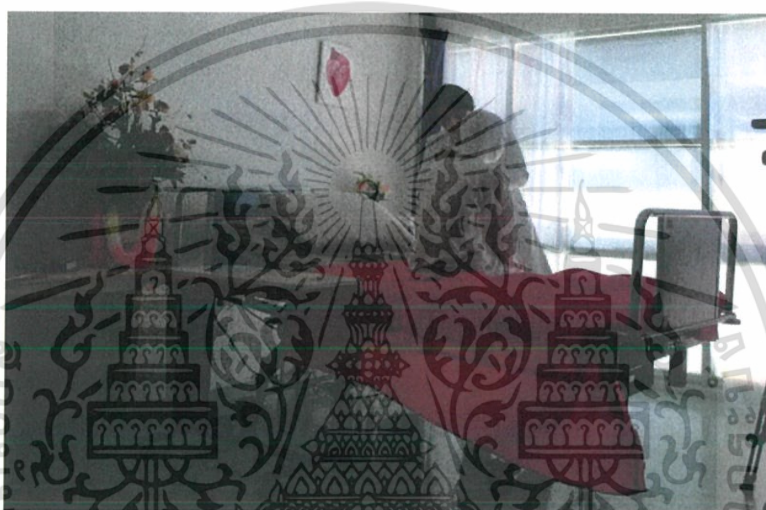
หลังจากถ่ายทำที่โรงถ่ายภาพยนตร์สถาบันพัฒนศึกษาศาสตร์เสร็จ ข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมแผนที่ตั้งของบ้านไว้ให้กับทีมงานล่วงหน้า มีบางส่วนที่ต้องการขับรถไปที่สถานที่ด้วยตัวเองจึงทำให้การย้ายกองไปสถานที่ถ่ายเป็นไปอย่างล่าช้า เสียงเป็นอุปสรรคอย่างมากในการถ่ายทำวันนี้ เพราะสุนัขตรงข้ามบ้านคอยส่งเสียงรบกวนตลอดขณะถ่าย

ภาพที่ 4.45 เบื้องหลังถ่ายทำฉากต้องแก้ไข

การถ่ายทำ ฉากที่ 10 ความสุขและฉากที่ 11 ผิดตลาด ในวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2560

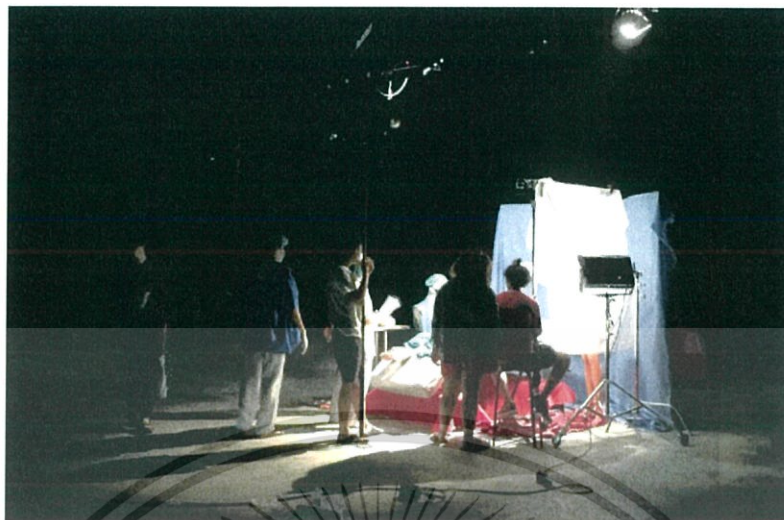
การถ่ายทำวันนี้เป็นอย่างเร่งรีบ สาเหตุเพราะเรื่องเวลาที่มีจำกัดเป็นส่วนใหญ่ ตามกำหนดทางสถานที่อนุญาตเข้าใช้เพียงแค่เวลาราชการเท่านั้น 8.00 โมงถึง 5 โมงเย็นแต่เจ้าหน้าที่ดูแลตีงมาเปิดตึกช้ากว่าเวลานัดชั่วโมงกว่าๆ ทำให้เวลาการเริ่มถ่ายช้าตามไปด้วย นอกจากนี้ขณะถ่ายทำมีเสียงก่อสร้างเข้ามารบกวนเป็นระยะ ต้องรอช่วงจังหวะหยุดทำงานจึงเริ่มถ่ายทำต่ออีกครั้ง ใช้แสงธรรมชาติผ่านหน้าต่างห้องกับจัดไฟเล็กน้อยยังเข้ามาให้ห้องจากนอกอาคาร

ภาพที่ 4.46 เบื้องหลังการถ่ายทำฉากตลาด

การถ่ายทำที่โรงถ่ายภาพยนตร์ 2 ในวันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2560

การถ่ายทำวันนี้ คือ ฉากที่ 8 อาสาทำศัลยกรรมด้วยความเจ็บปวด เป็นฉากสุดท้ายที่ถ่ายทำ การถ่ายไม่ลำบากนัก เพราะเป็นฉากเล็กๆ อุปสรรคคือระบบป้องกันเสียงก้องยังไม่ถึงติดตั้งทำให้ไม่สามารถบันทึกเสียงได้เลยเพราะเสียงก้องเกินไปและเครื่องปรับอากาศที่ไม่สามารถเปิดใช้งานทำให้อากาศขณะถ่ายทำร้อนต้องหาพัดลมเพื่อระบายความร้อน การจัดแสงใช้จัดไฟในโรงถ่ายภาพยนตร์ เพิ่มไฟแสงสีแดงหลังฉากผ้าสีฟ้าทำให้เกิดแสงตัดกันสวยงาม

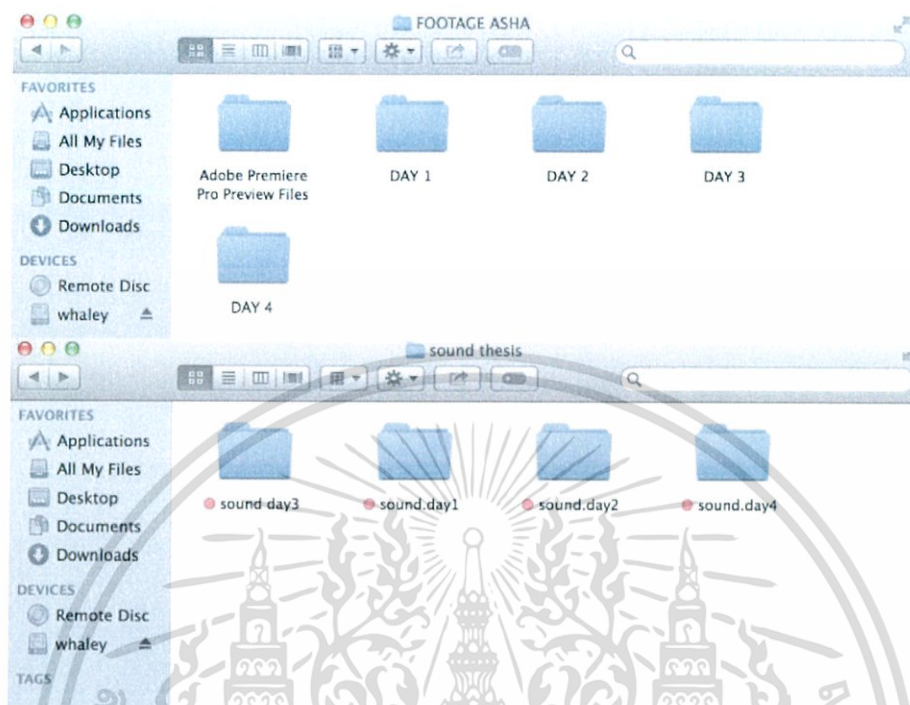
ภาพที่ 4.47 เบื้องหลังการถ่ายทำจากอาชีพทำศัลยกรรมด้วยความเจ็บปวด

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นการทำงานที่ต้องประสานกับหลายฝ่าย ทั้ง ฝ่ายตัดต่อภาพ ฝ่ายดนตรีประกอบ ฝ่ายผสมเสียง ฝ่ายเก็ยสีและฝ่ายเทคนิคพิเศษทางด้านภาพ เนื่องจากข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมงานวางการเล่าเรื่องวางไว้อย่างชัดเจนชัดและวางแผนให้เวลาไว้ในขั้นตอนนี้ไว้ค่อนข้างมาก การทำงานจึงเป็นไปตามความต้องการที่วางไว้อย่างดี

การจัดการไฟล์หลังการถ่ายทำ

หลังจากจบขั้นตอนของการถ่ายทำแล้ว ข้าพเจ้าแยกไฟล์เตอร์เป็น 2 โฟลเดอร์ คือ ไฟล์ของวิดีโอ และไฟล์ของเสียง จากนั้นในโฟลเดอร์ทั้งสองก็แบ่งโฟลเดอร์อีก 4 โฟลเดอร์ตามวันที่ถ่ายทั้งหมด 4 วัน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในขั้นตอนตัดต่อ และสะดวกต่อการเรียกใช้ในขั้นตอนการทำงานร่วมกับโปรแกรมอื่น

ภาพที่ 4.48 การจัดเรียงไฟล์ Footage และเสียง ตามวันถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการตัดต่อ

ข้าพเจ้าใช้โปรแกรม Adobe Premier Pro ในการตัดต่อ ซึ่งการตัดต่อในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นการตัดต่อตามเรื่องแบบคร่าวๆ แล้วดูภาพรวมของภาพยนตร์ ก่อนที่จะส่งต่อให้กับฝ่ายตัดต่อเพื่อจิงหวะ ลดจิงหวะตามความตามความเหมาะสมเพื่อให้อารมณ์ของภาพยนตร์ออกมาตามที่ได้คิดไว้ โดยหลังจากส่งภาพยนตร์ครั้งแรก ครูที่ปรึกษาและคณะกรรมการเสนอแนะใช้แก้ตัดต่ออีกครั้ง ข้าพเจ้าจึงกลับมาแก้ตามคำแนะนำและส่งให้ที่ปรึกษาก่อนจนออกได้ตัวตัดต่อที่สมบูรณ์

ภาพที่ 4.49 ภาพการตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro

การตัดต่อแบบสมบูรณ์ Final Cut

หลังจากที่ได้ไฟล์ภาพที่ใส่เสียงต่างๆครบเรียบร้อยข้าพเจ้าก็กลับมาตรวจสอบทุกอย่างอีกครั้ง ซึ่งหลังจากผลออกมาเป็นที่พอใจ ข้าพเจ้าจึง Export file เป็นไฟล์ประเภทต่างๆและอัดลงดีวีดี และนำไปทดลองเปิดกับเครื่องเล่นดีวีดีโทรทัศน์ที่บ้านเพื่อเช็ความเรียบร้อยว่างานสมบูรณ์ที่สุด โดยสำรองกันความพลาด 1 แผ่นและเตรียมส่งคณะกรรมการ 1 แผ่น

เทคนิคพิเศษทางด้านภาพ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้เทคนิคทางด้านภาพ 2 ส่วน คือส่วนที่เขียนขึ้นมาใหม่เพื่อทดแทนสิ่งที่ไม่มียู่และส่วนที่ใช้แก้ไขความผิดพลาดจากการถ่ายทำ

ในเรื่องมีฉากนภากำยรูปผู้ชายอาชาลงโชเซียลมีเดีย ผ่าน Instagram ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องสร้าง Instagram ของตัวละครขึ้นมาใหม่

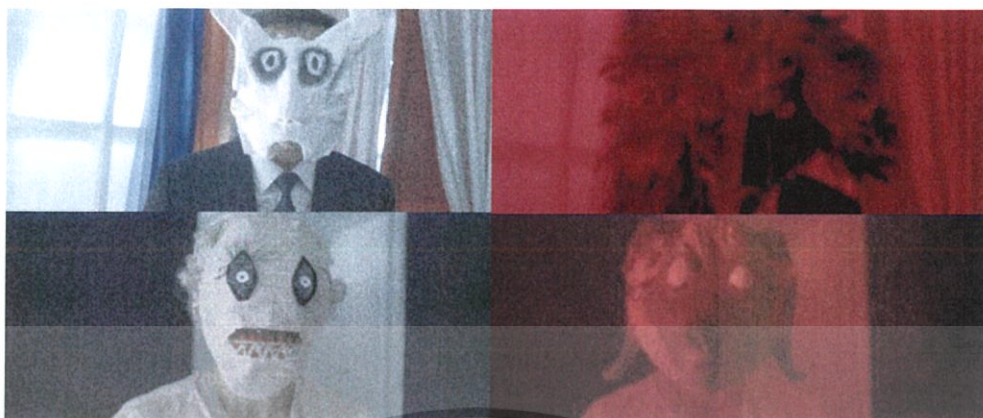

ภาพที่ 4.50 ภาพก่อนทำเทคนิคพิเศษ Instagram นภา

ภาพที่ 4.51 ภาพหลังทำเทคนิคพิเศษ Instagram นภา

ส่วนความผิดพลาดของการถ่ายที่เคยถ่ายทำไปแล้วและไม่สามารถกลับมาถ่ายทำอีกครั้งได้ จำทำให้ต้องทำ CG ขึ้นแก้ไขจากส่วนที่ผิดพลาดโดยทั้งหมดได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่มีความชำนาญในการทำเทคนิคด้านภาพจึงหลังจากนั้นข้าพเจ้าก็นำไฟล์ภาพที่ถูกแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วมารวมกับไฟล์ตัดต่อทั้งหมดในโปรแกรมอีกครั้ง

ภาพที่ 4.52 ภาพก่อนและหลังแก้ไขด้วยการทำเทคนิคพิเศษ

การแก้ไขในภาพยนตร์

การถ่ายภาพยนตร์เรื่องนี้ นำโปรเจคจาก โปรแกรม Premier Pro โดย Export File Project เป็นนามสกุล mp.4 แล้วนำมา import เข้าที่โปรแกรมแก้ไข Davinci Resolve การแก้ไขมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เพราะสี จะช่วยทำให้หนังดูเป็นโลกที่ไม่ปกติตามบทภาพยนตร์และยังช่วยปกปิดรอยที่ไม่เนียนของผนังฉากกลมกลืนอีกทั้งสามารถช่วยสร้างอารมณ์ให้กับหนังได้อีกด้วย

ภาพที่ 4.53 ภาพการเปรียบเทียบสีของภาพยนตร์ที่ถ่ายทำก่อน-หลัง Color Grading

การทำเสียงในภาพยนตร์

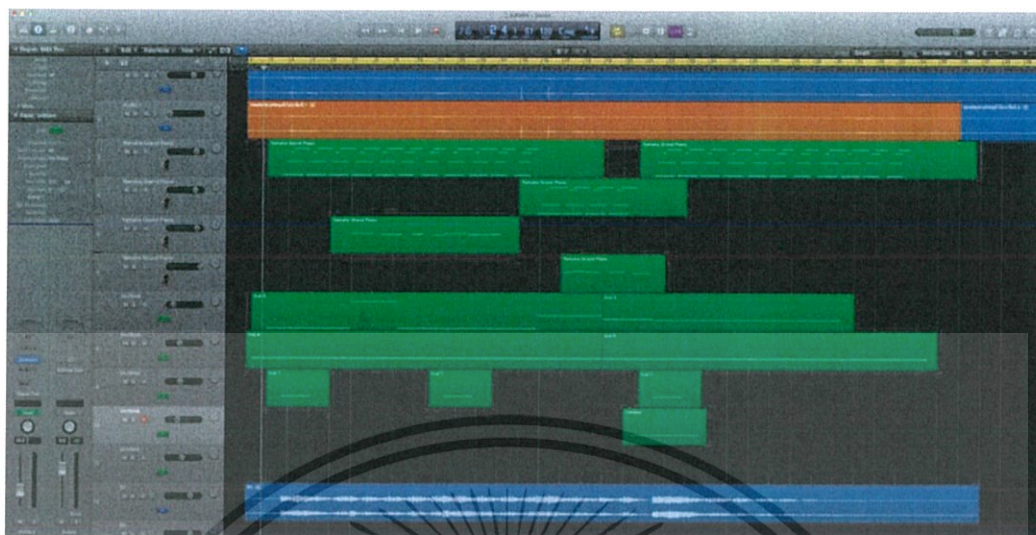
ในการทำเสียงข้าพเจ้าคัดเสียงสนทนาที่ตรงกับไฟล์ภาพที่ได้ตัดเสร็จเรียบร้อยแล้วก่อนนำมาเรียงให้ตรงกับปากนักแสดงหลังจากนั้นจัดบันทึกเสียงประกอบภาพยนตร์(Foley) ที่ยังขาดและจำเป็นต้องมีไว้ จากนั้นติดต่อประสานงานกับรุ่นน้องชาวดีเอ็นซีเนี่ย ช่วยในการสร้างเสียงประกอบภาพยนตร์ที่จัดไว้ในตอนแรก โดยการทำเสียงประกอบเกิดจากนำของที่ต้องการเสียงนั้นๆมาทำให้เกิดเสียง โดยแยกอัดเป็นเสียงผ้า เสียงสิ่งของ เสียงเดิน เสียงบรรยากาศ พออัดเสร็จก็นำมาเรียงในไฟล์ภาพยนตร์ที่ตัดต่อสมบูรณ์แบบแล้ว โดยมีเพลงฟรีจากอินเทอร์เน็ตมาช่วยในส่วนที่ทำได้ยาก

เสียงเพลงประกอบ

เพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง ความผิดของผีเสื้อ ได้รับความช่วยเหลือจากรุ่นพี่ นายเอกพล แหวนทองคำ มาช่วยทำเพลงประกอบขึ้นใหม่ทั้งหมด โดยใช้ เสียงเปียโนเป็นหลัก ถ่ายทอดบรรยากาศความรู้สึก เศร้า โดดเดี่ยวของพระเอก และเพื่อสร้างความระทึก ความน่ากลัวให้กับผู้รับชม จึงได้เพิ่มเสียงประกอบอื่นและจังหวะดนตรีให้เข้าไปในบรรยากาศภาพยนตร์

ภาพที่ 4.54 ภาพการสร้างเสียงจากเครื่องดนตรีต่างๆ

ภาพที่ 4.55 ภาพการประกอบเครื่องดนตรีต่างๆเข้าด้วยกัน

หลังจากได้เฟลปประกอบก็นำเพลงและเสียงประกอบมารวมกันและเรียบเรียงใหม่ให้สมดุลอีกครั้งจนเกิดความพอดีของเสียงและภาพ เมื่อพอใจแล้ว ก็ตรวจเช็คความเรียบร้อยทั้งเรื่องอีกรอบก่อนจะ Render และ Export file ออกมา

ภาพที่ 4.57 ภายนอกความผิดของผีเสื้อ

ภาพที่ 4.59 ภาพยนตร์ความผิดของผีเสื้อ

การออกแบบชื่อเรื่องของภาพยนตร์

แนวความคิดของชื่อเรื่อง ความผิดของผีเสื้อ มาจากไอเดีย ดักแด้ ของภาพยนตร์ที่มีอย่างชัดเจนอยู่แล้วในตอนแรก ดังนั้นข้าพเจ้าและเพื่อนจึงคิดชื่อภาพยนตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับ ดักแด้ และผีเสื้อ จนได้ชื่อภาษาอังกฤษ Caterpillar ที่แปลว่า ดักแด้ ก่อนได้ชื่อภาษาไทย “ความผิดของผีเสื้อ” ในเวลาต่อมา ในความหมายของ ผีเสื้อ เป็นแมลงที่มีความสวยงามไม่มีพิษข้าพเจ้าจึงเปรียบให้ผีเสื้อเหมือนพระเอกในเรื่อง ไร้เดียงสาและสวยงาม แต่เมื่อเขาเกิดมาด้วยหน้าตาอัปลักษณ์ หน้าตาก็กลายเป็นบาปของตัวเขาที่ความจริงแล้วเขาเองไม่ได้เป็นสร้างมันขึ้น เราจึงเปลี่ยนคำว่าบาปเป็นความผิดแทนเพราะฟังแล้วดูไพเราะกว่าและสื่อความหมายถึงบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าได้ดีที่สุด

สีของชื่อเรื่อง ข้าพเจ้าเลือกใช้สีแดง ซึ่งเป็นสีหลักของเรื่องอีกทั้งยังเป็นสีที่แทนความหมายถึงชื่อเสียง ลาภยศ ความรักและอันตราย ของครอบครัวนี้ ส่วนสัญลักษณ์เลือกเป็นผีเสื้อ สายพันธุ์ชื่อว่า Oak blue Butterfly เป็นผีเสื้อที่สวยงามแต่รูปแต่แท้ที่จริงแล้วกลับมีพิษที่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเคลื่อนไหวของฝูงมดที่มากินน้ำหวานของมัน แทนตัวเองพ่อแม่ในเรื่อง

ภาพที่ 4.60 ภาพชื่อเรื่องและนำไปใช้สิ่งพิมพ์อื่นๆ

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปการทำงาน

จากการทำภาพยนตร์เรื่อง “ความผิดของผีเสื้อ” ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้อะไรหลายอย่างด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมงาน จัดการกองถ่าย การคัดเลือกนักแสดง การหาเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การตัดต่อ การทำเสียง การกำกับที่ข้าพเจ้าไม่ค่อยถนัด เนื่องจากการสื่อสารที่ไม่ค่อยจะรู้เรื่องและที่สำคัญที่สุดคือการทำตามความต้องการของข้าพเจ้า นั่นคือ การออกแบบงานสร้าง โดยในช่วงแรก การสร้างโลกสมมติค่อนข้างท้าทายสำหรับข้าพเจ้ามากเพราะไม่เคยถ่ายทำภาพยนตร์แนวนี้มาก่อนทำให้ต้องศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสร้างในภาพยนตร์แนวนี้

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง ความผิดของผีเสื้อ สามารถสร้างความบันเทิงแบบชีวิตกับผู้รับชมได้ โดยเห็นได้จากเสียงตบมือและคำชมหลังจากจบภาพยนตร์

ภาพยนตร์สามารถสะท้อนแง่คิด เรื่องการเลี้ยงดูไว้โชว์และแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงของค่านิยมที่วัดทุกอย่างภายใต้กรอบของรูปลักษณ์ภายนอก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็กในปัจจุบันและในอนาคตต่อไป

การออกแบบงานสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ สำเร็จลุล่วงตามจินตนาการที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้อย่างน่าพอใจ เห็นจากภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ สวยงามและสมจริงและคำชื่นชมจากผู้รับชมในงานออกแบบงานสร้าง ข้าพเจ้าค้นพบว่าการออกแบบงานสร้างเป็นงานที่จะต้องวิเคราะห์ภาพและคิดวางแผนเป็นอย่างดีและชัดเจนเพื่อที่ทีมงานจะได้เข้าใจตรงต่องาน ทีมงานที่ทำงานควรมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับศิลปะในระดับหนึ่งและที่สำคัญข้าพเจ้าค้นพบว่าการก่อสร้างงานฉากเป็นงานที่ใช้พลังเป็นอย่างมากซึ่งเหมาะกับแรงผู้ชายมากกว่าผู้หญิงแต่อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้ ความเข้าใจกับการออกแบบงานสร้างมากยิ่งขึ้นที่จะเป็นประโยชน์อย่างมากในอนาคตการทำงานในสายอาชีพนี้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การฝึกวางแผนในการทำงานเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญตั้งแต่เริ่ม การวางแผนที่รัดกุมจะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น มีระบบ ซึ่งจะทำให้เกิดความผิดพลาดน้อยลงและมีเวลาการทำงานที่เร็วขึ้น ดังคำว่า “รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง” และการให้ความสำคัญกับเวลาในการทำงานก็เป็นสิ่งที่มีตั้งแต่เริ่มเช่นกัน บางคนอื่นจะมองว่าเราไม่ควรที่จะไปทุ่มเทเวลากับการทำงานจนไม่มีเวลาใช้ชีวิต ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับเรื่องนี้แต่การที่ยอมเริ่มทำงานเร็วกว่าคนอื่น ยอมเหนื่อยกว่าคนอื่นขึ้นเล็กน้อย นั้นจะทำให้เราสบายกว่าคนอื่นในตอนท้ายและสุดท้ายงานก็จะออกมาได้ดีกว่าคนอื่นเพราะมีเวลาแก้ไขปัญหาต่างๆที่เข้ามา ซึ่งข้าพเจ้าก็เป็นคนหนึ่งเริ่มทำงานก่อนเพื่อนๆ ซึ่งผลที่ออกมามันคุ้มค่า ข้าพเจ้าไม่ต้องรีบเร่งกับการเตรียมงานทำให้วันถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่นจนข้าพเจ้ามีเวลาเหลือสำหรับการทำอาหารเลี้ยงกองและแก้ไขปัญหาในส่วนอื่น

การมีสติและใจเย็นในการทำงานก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะการถ่ายทำเป็นการทำงานกับคนหลากหลายนิสัยการที่เรามีนิสัยพวกนี้จะทำให้ทีมงานมีความสุขและมีกำลังใจในการทำงาน

สำหรับข้าพเจ้าบทสรุปที่แท้จริงของภาพยนตร์เรื่องนี้คงจะเป็นเรื่องมิตรภาพของนักแสดงและทีมงานทุกคน ข้าพเจ้าได้รู้จักคนมากขึ้นและได้รับ ความช่วยเหลือในการทำงาน ความสุขเกิดขึ้นทุกอย่างที่ออกกอง ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาได้ดีเกินกว่าที่ข้าพเจ้าฝันไว้

บรรณานุกรม

- การเลี้ยงลูกในปัจจุบัน มนสิการ กาญจนะจิตรา, 2559 [ออนไลน์] สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก
http://www.prachachat.net/webmobile/news_detail.php?newsid=1479509218
- นายจ้าง “เฮลตี้คอปเตอร์” [ออนไลน์]. คอลัมน์ "DESIGN Thinking" | หน้า HR & Management | หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ, สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก
<https://storylog.co/story/57357cd54facf1275c25d461>
- ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง [ออนไลน์]. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก https://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Expectancy_Theory.htm
- ศัลยกรรมความคิดที่เปลี่ยนไปคานิยมในสังคม [ออนไลน์]. พรทิพย์ อุทิศ (สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์), วันที่ 5 ธันวาคม 2558 เข้าถึงได้จาก
<http://www.tja.or.th/cyberreporter/detail.php?content=1805>
- พ่อแม่ "ไอ-อวดลูก" [ออนไลน์]. MGR Online, 17 กุมภาพันธ์ 2553 เข้าถึงได้จาก
<http://www.manager.co.th/Family/ViewNews.aspx?NewsID=9530000022884>
- Human form หนังสือเกาหลี [ออนไลน์]. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก
<http://movie.kapook.com/view149707.html>
- human form Korean body horror film [ออนไลน์]. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก <https://goo.gl/images/7zW0mXHuman>
- American Horror Story: Hotel [ออนไลน์], สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก (Facebook/American Horror Story)

การออกแบบงานสร้าง, โครงการงานการวิจัยศึกษาการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์ไทย
 กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

หลักการวางฉาก [ออนไลน์].สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560เข้าถึงได้จาก
 Department of Communication Arts,Payap University ,2559

ลัทธิเหนือจริง [ออนไลน์],สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/>

Not to be reproduced. 1937 by Rene Magritte [ออนไลน์].สืบค้น 26 พฤษภาคม
 2560 เข้าถึงได้จาก

(<http://www.renemagritte.org/not-to-be-reproduced.jsp>)

The Grand Budapest. 2014 by Wes Anderson [ออนไลน์],สืบค้น 25 พฤษภาคม
 2560 เข้าถึงได้จาก

(http://www.photogenie.be/photogenie_blog/blog/too-pretty-eat-grand-budapest-hotel,2559)

Setting the stage for horror comes down to the details [ออนไลน์]. Monday,
 October 26, 2015, เข้าถึงได้จาก

https://www.cmu.edu/news/stories/archives/2015/October/images/ahs_853x480-min.jpg

76 Thoughts I Had While Watching The “American Horror Story: Hotel”,
 [ออนไลน์].October 8, 2015 เข้าถึงได้จาก

<https://img.buzzfeed.com/buzzfeedstatic/static/201510/8/10/enhanced/webdr11/enhanced-25595-1444315786-1.jpg>

ความองค์ประกอบการออกแบบของศิลปะที่ใช้ในภาพยนตร์,คุณพวิสต์ สวัสดิ์ชัยเมธ,2559

จิตวิทยาการใช้สีกับความรู้สึก [ออนไลน์]. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก

(http://www.edu.pe.ca/gray/class_pages/krcutcliffe/physics521/16light/definitions/color%20wheel2.bmp)

Hotel Cortez with American Horror Story's Set [ออนไลน์], สืบค้น 25 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก

<https://goo.gl/images/MfDREo>

สีกับความรู้สึก,22 มีนาคม 2557. เข้าถึงได้จาก

(https://sites.google.com/site/anaratchasampao/_/rsrc/1376016479160/1-hawkhx-khornng-ngan/1-2-both-thi-2-xeksar-thi-keiywkhxng/%E0%B8%95%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B5.gif)

ประวัติ

ชื่อ -สกุล

นางสาวยลลักษณ์ อุ่นแอน

ที่อยู่

100/1 หมู่บ้านเพอร์เฟคเพลส ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง หมู่ 8

ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี สมุทรปราการ 10540

E-mail: Pluemzt@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541 – 2543

ระดับอนุบาลศึกษา โรงเรียนพรหมพิกุลทอง
จังหวัดสมุทรปราการ

พ.ศ. 2544 - 2550

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนมาเรียลัย
จังหวัด กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2551 - 2555

ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า
จังหวัด กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2556-2560

ปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง